

MCM POSEIDON 2009

www.navy.ro

MARINAROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALEROMÂNE

mai-junie

Anul XIX Nr. 4 (134) 2009

**ESCADRĂ JAPONEZĂ
LA CONSTANTA**

3508

Ochiul Flotei

▲ **12 mai 2009, raionul Midia, Marea Neagră.**

Trageri cu A.P.R.N., executate de navele Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie. În prim plan, tragerea executată de monitorul *Lascăr Catargiu* (47).

Foto: Ștefan CIOCAN

▲ **20 iunie 2009, faleza Cazinoului din Constanța.**

Instantaneu din timpul concertului susținut în comun de către Muzicile Militare ale Forțelor Navale Române și Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze cu ocazia escalei unei grupări de nave școală japoneze la Constanța.

Foto: Bogdan DINU

► **9 mai 2009, fregata *Regina Maria*, Portul Militar Constanța.**

„Veteranii marinei” au fost sărbătoriți la bordul fregatei *Regina Maria*. În prim plan, contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa, comandantul Comandamentului Flotei înmânând „Emblema de onoare a Forțelor Navale”, comandorului (rtg) Nicolae Mujicov.

Foto: Ștefan CIOCAN

◀ **11 iunie 2009, zona Tuzla, pe malul Mării Negre.**

Scafandrii de luptă se îmbarcă în elicopterul Puma Naval pentru un exercițiu de salturi libere din elicopter.

Foto: Ștefan CIOCAN

► **22 iunie 2009, Poligonul Babadag.**

Aspect din timpul ședinței de tragere cu armamentul din dotare. În imagine, trăgătorii cu A.G. 7, în timpul misiunii de foc.

Foto: Ștefan CIOCAN

Redactor-șef:

Căpitan ing. Mihai EGOROV
Tel.: 0241-619.539; 667.985/401
e-mail: egorovmihai@yahoo.com

Secretar de redacție:

Căpitan ing. Cosmin OCHEȘEL
e-mail: ocheselcosmin@yahoo.com

Redactori:

Bogdan DINU
e-mail: redbogdan@yahoo.com
Olivia BUCIOACĂ
e-mail: oliviabucioaca@yahoo.com

Fotograf:

Ștefan CIOCAN
e-mail: stefanciocan@yahoo.com

ADRESA REDACȚIEI:

Str. Ștefăniță Vodă, nr. 4
Tel/Fax: 0241-619.539

Ediția s-a încheiat pe data
de 15 iulie 2009.

Se editează 6 numere pe an,
cu apariție la două luni.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care
se încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține
în exclusivitate autorilor, conform
art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
cu condiția specificării sursei.

ISSN: 1222-9423

C-da 4715/2009; B-00287

Tehnoredactarea și tiparul:

Centrul Tehnic-Editorial
al Armatei
B-dul Ion Mihalache nr. 124-126,
București
Tel.: 021-2242634

DTP: Tudora NECOARĂ

Coperta 1: Nava-școală japoneză
Kashima (TV 3508) la acostarea
în Dana Pasageri din Portul Constanța.
(Foto: Ștefan CIOCAN)

Coperta 4: Trageri de artilerie executate
de militarii Divizionului 67 Nave Purtătoare
de Artilerie în raionul Midia.
(Foto: Ștefan CIOCAN)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ	4
PAVILION NATO	
Reuniunea Comisiei NATO de standardizare navală	6
COOPERARE REGIONALĂ	
Escadră japoneză la Constanța	8
MCM POSEIDON 2009	14
INSTRUCȚIE	
„Albatrosul“ a ajuns din nou acasă	18
Infanteriștii marini	
în poligonul de la Babadag	20
„Incursiunea“ scafandrilor de luptă de la 3000 de m... altitudine!	22
MONITOR PE DUNĂRE	
Tragerile navelor fluviale la Midia	28
ALMA MATER	37
Marșul „NS Mircea“ 2009	
ESCALE EUROPENE	38
PSIHLOGIE NAVALĂ	42
CARIERA MILITARĂ	44
ANIVERSĂRILE MARINEI	47
SIAJUL ISTORIEI	
Leon Ghika, prințul-marinar (II)	52
SEMNAL EDITORIAL	59

...Despre Virtute

Căpitan-comandor prof.univ.
dr. Ioan CRĂCIUN
Course Director/Instructor – NATO
School, Oberammergau, Germany

Se spune că scopul acțiunii umane este atingerea fericirii, iar mijlocul prin care ea poate fi atinsă este virtutea. Demult, virtutea însemna curaj fizic, bărbăție și, inițial, se referea la virtuțile masculine războinice, cum este curajul; mai apoi a însemnat rezistență la ispite și practicare obișnuită a binelui. Virtutea poate fi explicată simplu ca acea stare care se află în concordanță cu regula dreaptă, cu principiul corect. Pentru a trăi virtuos, un om nu trebuie doar să se abțină de la a săvârși fapte rele, el trebuie să se supună unui proces continuu de autoperfecționare. Bernard Shaw, în a sa *Maximus for Revolutionists*, releva nuanța acestui lucru, spunând că „virtutea nu constă în abținerea de la viciu, ci în nedorirea lui”.

Cine este virtuos face lucrurile bine, cu bucurie și angajament și unește oamenii în jurul său pentru că virtutea este dispoziția sau promptitudinea puterilor omului care îl direcționează spre fapte bune. Virtutea este excelența morală a unui bărbat sau a unei femei ce exprimă o trăsătură de caracter bună. Trebuie însă multă băgare de seamă căci alături de trăsăturile de caracter pozitive, oamenii dobândesc complementar, cu multă ușurință, trăsături de caracter negative, adică vicii. Este inevitabil ca oamenii să nu rodească în timpul vieții, gânduri „necurate”. În fiecare din noi există bunătate, dar și ticăloșenie ce ne marchează evoluția ca indivizi, la fel ca și pe a celor din jurul nostru. Shakespeare spunea cândva că „pânza vieții noastre e țesută din bine și din rău, laolaltă: virtuțile s-ar preschimba în trufie de nu le-ar biciui erorile, iar viciile în disperare de n-ar fi mângâiate de virtuți”, avertizând la prudență căci oricine poate crede că este stăpân al unei virtuți, pe când el nu are decât viciul.

Spre exemplificare, vă propun o perspectivă asupra unora dintre virtuți, cum ar fi stăruința, abnegația și dăruirea, ca posibil exercițiu de stimulare a performanțelor prezente prin măsurarea lor cu cele mai bune performanțe trecute, cu scopul de autodezvoltare și progres individual.

Într-adevar, stăruința, abnegația și dăruirea ating rangul de virtute atunci când iau forma unei pasiuni orientate asupra lucrului bine făcut sau atunci când oamenii fac mai mult decât ceea ce li se cere. Ele reprezintă o virtute și atunci

când ținta pasiunilor individuale este succesul organizației din care fac parte. Atâta timp cât le permite angajaților să vadă succesul ca urmare a unei munci de echipă, acestea devin impulsurile primare necesare bunului mers al organizației.

Astfel, stăruința, abnegația și dăruirea ridicate la rang de virtute pot fi utilizate ca unelte necesare modelării de sine; depinde de obiectivele fiecăruia. De pildă, de curând, la aniversarea a 100 de ani de la înființarea Corpului Maiștrilor Militari de Marină președintele României, Traian Basescu, a decorat un număr de 49 de maiștri militari de marină cu medalia „**Virtutea Militară**”, **clasa a III-a**, răsplătind astfel modul în care un grup de oameni devotați au ridicat stăruința, abnegația și dăruirea profesională la rang de virtute, reprezentând un exemplu pentru noi toți ceilalți. Președintele și-a calificat gestul drept „o recunoaștere a eforturilor depuse de către membrii Corpului Maiștrilor Militari de Marină de-a lungul vremii” pentru „stăruința, abnegația și modul bărbătesc în care Corpului Maiștrilor Militari de Marină își îndeplinesc misiunile constituționale”. Sunt cuvinte frumoase, meritate, care prezintă traectul profesional al nostru, al marinarilor ca pe un test de moralitate și care verticalizează înclinațiile instinctuale ale stăruinței, abnegației și dăruirii, ridicându-le la rangul de adevărate virtuți.

Se cuvine să-i omagiem și noi pe cei decorați și alături de ei pe toți ceilalți membri ai Corpului Maiștrilor Militari de Marină, pentru că, de fapt, acest articol le este dedicat lor și modului virtuos în care ei trăiesc și muncesc.

Cu toate acestea, așa cum și președintele sugera „această sărbătoare ne oferă un bun prilej de a-i cinsti pe toți cei care de-a lungul istoriei și-au dat viața pentru apărarea fruntariilor de ape ale României, ori și-au frânt destinul pe mări și oceane, pentru gloria puterii maritime românești”. Așadar, să ne alăturăm cu toții gestului președintelui Basescu, pentru că el este un gest nobil ce îndeamnă la rafinare morală, autoperfecționare, și progres individual. Este un proces de decantare a experienței cotidiene ce solicită răbdare și perseverență, un proces în care așteptarea încordată nu trebuie să dezamăgească nicicând, pentru că, în fond, răbdarea nu poate fi mai lungă decât viața. ■

Foto: SMG

Șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, a participat marți, 5 mai, la Bruxelles, la reuniunea Comitetului Militar al Uniunii Europene la nivelul șefilor apărării (ai statelor majore generale). În cadrul reuniunii, membrii comitetului au abordat aspecte ale operațiilor desfășurate sub egida Uniunii Europene și probleme privind Politica Europeană de Securitate și Apărare. Comitetul Militar al Uniunii Europene este cel mai înalt organism militar organizat la nivelul Consiliului Uniunii Europene. Este compus din șefii apărării din țările membre. Comitetul Militar al UE se întrunește la nivelul șefilor apărării de trei ori pe an, în restul timpului reuniunile desfășurându-se la nivelul reprezentanților militari naționali. Comitetul Militar face propuneri și recomandări pentru Comitetul Politic și de Securitate al UE în toate problemele de natură militară. Președintele în exercițiu al Comitetului Militar al UE este generalul francez Henri Bentégeat. (L.M.)

Comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa, a participat, în perioada 4-6 mai, la reuniunea comandanților Forțelor Navale din Sudul Europei (MARCOMET) 2009 ce s-a desfășurat la Istanbul, Turcia. La reuniunea gazduită de amiralul Ugur Yigit, comandantul Flotei Turce, au participat 129 de delegați din 27 de state. În acest an, comandantul CC-MAR Napoli – organizatorul evenimentului, viceamiralul Maurizio Gemignani, a invitat și comandanți ai Forțelor Navale sau reprezentanți ai acestora din NATO, din țările Parteneriatului pentru Pace (PfP), Dialogului Mediteranean (MD) și Inițiativei de la Istanbul (ICI). Tema principală a conferinței a fost „Viitorul mediu de securitate – implicații pentru Forțele Navale”, discuțiile vizând amenințările asimetrice – terorismul, pirateria, conflictele care au ca punct de plecare resursele energetice – asupra spațiului maritim. În cadrul discuțiilor au fost abordate subiecte privind modalitățile concrete prin care statele pot acționa împreună pentru combaterea acestor amenințări. (M.E.)

www.afsouth.nato.int

Foto: Ștefan Ciocan

8 mai a fost o zi memorabilă pentru cei care au absolvit Școala Navală, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” de astăzi, în urmă cu mai mulți ani. Cu ocazia aniversării a 60 de ani de la absolvire, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a avut loc întâlnirea promoției 1949 a Școlii Navale. După imortalizarea momentului aniversar prin fotografii și strigarea catalogului, a fost dat citirii mesajul trimis de șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, apoi au ținut scurte alocuțiuni comandantul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, comandorul Dan Hăulică, dar și viceamiralul (r.) Ilie Ștefan. Reîntâlnirea celor care fac parte din promoția 1949 a Școlii Navale este de fiecare dată prilej de aduceri aminte, așa cum a fost și revederea la 60 de ani de la absolvire. (O.B.)

Foto: Ștefan Ciocan

Joi, 14 mai, secretarul de stat pentru politica de apărare și planificare, domnul Viorel Oancea a efectuat o vizită de lucru la navele din portul Constanța. Gazdă a fost contraamiralul Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale. La bordul fregatei *Regina Maria*, secretarul de stat a asistat la prezentarea structurii Flotei de Fregate, a capabilităților navei și a misiunilor internaționale la care fregatele Tip 22 au participat, dar și la o prezentare de echipament. Vizita a continuat la bordul fregatei *Regele Ferdinand*, acolo unde s-a desfășurat un exercițiu de antrenament la trecerea navei printr-o zonă contaminată radioactiv, exercițiu apreciat pozitiv de oficialități. După semnarea în cartea de onoare a fregatei *Regele Ferdinand*, vizita în portul Constanța a continuat la bordul fregatei *Mărășești* și pe puntea submarinului *Delfinul*, întregind imaginea activității Forțelor Navale. (M.E.)

Șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, a participat marți, 9 iunie, la Belgrad, la cea de-a treia Reuniune a șefilor statelor majore generale (ai apărării) din țările balcanice. Șefii apărării din țările balcanice și-au reafirmat voința de a promova relații bune și de a crește nivelul cooperării, pentru a răspunde la provocările de securitate, la riscurile și amenințările contemporane prin activități militare comune. Subliniind importanța cooperării regionale și a încrederii reciproce din dorința de a menține și de a îmbunătăți nivelul de securitate a mediului, reuniunea s-a dovedit a fi un mecanism eficient de construire a încrederii și cooperării dintre armatele statelor din regiune. Șefii apărării au avut consultări cu reprezentanții NATO și ai Uniunii Europene prezenți la activitate și și-au confirmat dorința de a progresa în direcția întăririi cooperării și a dezvoltării relațiilor. Pe baza invitației amabile prezentate de șeful Statului Major General al Armatei României, următoarea reuniune se va desfășura, în anul 2010, la București. (L.M.)

Foto: SMG

Foto: Ștefan Ciocan

În perioada 22 - 24 mai, nava școală *Iskenderun*, aparținând Forțelor Navale din Turcia, a efectuat o vizită în Portul Constanța. Programul vizitei a cuprins primiri la Comandamentul Flotei, depuneri de coroane de flori la Cimitirul Turcesc din Slobozia și întâlniri între reprezentanții conducerilor instituțiilor militare de marină din România și Turcia. În cadrul întâlnirilor au avut loc discuții vizând identificarea unor noi oportunități de dezvoltare a cooperării dintre instituțiile militare de marină ale celor două țări. Militarilor turci li s-au prezentat condițiile specifice de pregătire din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, infrastructura și curricula din cadrul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, fiind identificate domenii și activități de cooperare între instituțiile militare de marină din cele două țări. De asemenea, pe parcursul acestei escale, cei 473 de cadeți turci, aflați la bordul navei, au mai vizitat Muzeul Marinei Române, dar și obiective turistice din municipiul Constanța. (I.B.)

REUNIUNEA COMISIEI NATO DE STANDARDIZARE NAVALĂ

Căpitan-comandor
Valentin BORA
Statul Major al Forțelor Navale

În perioada 8 - 12 iunie 2009, s-a desfășurat la Constanța, „Reuniunea Anuală a Comisiei NATO de Standardizare Navală”. Comisia NATO de Standardizare Navală face parte din Agenția NATO de Standardizare și coordonează activitatea de standardizare a Alianței NATO în domeniul naval.

Sub „umbrela” comisiei își desfășoară activitatea toate grupurile de lucru NATO, cu impact asupra domeniului naval, cele mai reprezentative fiind: HOSTAC (Helicopter Operations From Ships Other than Aircraft Carriers Working Group), AMPHIBOPSWG (Amphibious Operations Working Group), MAROPSWG (Maritime Operations Working Group), ML&RASWG (Maritime Logistic and Replenishment at Sea Working Group), NMWWG (Naval Mine Warfare Working Group), RADHAZWG (Radio and Radar Radiation Hazards Working Group), SMERWG (Submarine Escape and Rescue Working Group) și UDWG (Underwater Diving Working Group).

Delegația străină prezentă la această activitate a fost formată din 19 persoane, reprezentând 14 țări membre ale Alianței Nord-Atlantice și a fost condusă de comandorul Piotr Urbanski. Delegația română a fost condusă de comandorul Alexandru Mirșu, locțiitorul comandantului Comandamentului Flotei și a fost formată din comandorul Daniel Căpățînă, căpitan-comandorul Valentin Bora, locotenent-comandorul Dorin Luca și căpitanul Cornel Abagiu. Lucrările reuniunii s-au desfășurat în sala de conferințe a hotelului Perla din stațiunea Mamaia. Activitățile pe timpul reuniunii s-au desfășurat conform programului cuprinzând, ședințe în plen cu tematică conform agendei stabilită de comisie;

vizite de prezentare și promovare a realizărilor pe linie de standardizare și interoperabilitate în Forțelor Navale Române; vizitarea unei fregate și prezentarea unei informări privind participarea la OAE; primirea șefului Comisiei NATO de Standardizare Navală, comandorul Piotr Urbanski, de către comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa; vizitarea Centrului 39 Scafandri și prezentarea unui material privind elementele de interes și particularitățile activității desfășurate. Au fost enumerate unele din standardele cu relevanță majoră în activitatea curentă. Cu acest prilej, președintele comisiei a apreciat felul cum se implementează la nivelul unității standardele și documentele aliate. Au fost organizate și activități de promovare și socializare cuprinzând vizitarea Muzeului Marinei Române și a altor obiective istorice din zonă precum și organizarea unei seri cu specific românesc.

Pe timpul ședințelor în plen, prezentările susținute de participanții la lucrări și subiectele abordate au vizat un spectru larg de probleme, specifice activității de standardizare navală.

Așa cum se știe, STANAG-urile (standardization agreements), acceptate la nivel național, se implementează prin transpunerea prevederilor acestora în doctrine, manuale, regulamente, instrucțiuni, prin includerea acestora în programele de pregătire a personalului în cadrul procesului de instruire/învățământ și prin achiziția și modernizarea de echipamente. În această direcție pe timpul lucrărilor s-a analizat posibilitatea de a fi elaborată o procedură de verificare a modului de implementare națională, care în acest moment nu există. A fost dezbătută și problema nivelului de secretizare prea ridicat al unor standarde și publicații aliate NATO, fapt care face ca analiza și aplicarea acestora să fie greoaie.

Standardele ratificate și promulgate la această întrunire, au vizat în special realizarea obiectivului principal al procesului de

standardizare – asigurarea interoperabilității între forțele NATO. La sfârșitul lucrărilor președintele comisiei a concluzionat că obiectivele stabilite au fost îndeplinite, că documentele aprobate și deciziile luate vor contribui la armonizarea activității de standardizare a tuturor țărilor membre NATO. Realizarea schimbului de informații între participanți, experți în domeniu, va aduce clarificări la probleme de ordin doctrinar și procedural, necesare pentru coordonarea procesului de standardizare.

Oportunitatea găzduirii în România a lucrărilor Comisiei NATO de Standardizare Navală prezintă următoarele beneficii: posibilitatea participării directe la procesul de ratificare și promulgare a acordurilor de standardizare, înțelegerea de la sursă a detaliilor și subtilităților procesului de standardizare; perfecționarea pregătirii participanților în domeniul analizei acordurilor de standardizare și a publicațiilor aliate primite spre acceptare și implementare, întocmirea documentelor specifice, înaintarea recomandărilor și a propunerilor către compartimentele de specialitate și implicit către Agenția NATO de Standardizare; luarea cunoștință a dificultăților cu care se confruntă Comisia NATO de Standardizare Navală, dar mai ales a direcțiilor viitoare de acțiune; revizuirea cerințelor viitoare privind procesul de standardizare în Forțele Navale, în corelație cu planurile de acțiune ale Comisiei NATO de Standardizare Navală; înțelegerea cerințelor care trebuie să stea la baza participării reprezentanților naționali la grupurile de lucru NATO; promovarea realizărilor obținute de unități din Forțele Navale, în domeniul standardizării și interoperabilității; valorificarea experienței și a lecțiilor învățate în acest domeniu de activitate.

În anul 2010, reuniunea Comisiei NATO de Standardizare Navală se va desfășura în Italia, iar pentru 2011, și-a prezentat disponibilitatea organizării reuniunii, Spania. ■

Standardizarea navală un obiectiv important

Căpitan **Cosmin OCHEȘEL**

Marți, 9 iunie a avut loc deschiderea oficială a conferinței Comisiei NATO de Standardizare Navală. Activitatea s-a desfășurat în sala de conferințe a hotelului Perla din stațiunea Mamaia și a reunit participanți din 14 state membre NATO. Este pentru prima dată când Forțele Navale Române găzduiesc această activitate. Secretarul acestei comisii, căpitan comandorul John Picco reprezentantul Statelor Unite a făcut câteva referiri la această activitate: „Aceasta este o organizație care ajută la standardizarea tuturor procedurilor a tehnicii și a tacticilor. Așadar ne-am întâlnit aici astăzi pentru a continua această politică de standardizare cu scopul de a deprinde tehnici și procedee mai bune care vor ajuta partenerii noștri să devină mai puternici.” La finalul ședinței de consultări am putut afla mai multe informații referitoare la această întâlnire de la locțiitorul comandantului Comandamentului Flotei, comandorul Alexandru Marsu. Activitățile pe timpul reuniunii s-au desfășurat conform programului cuprinzând ședințe în plen cu tematică conform agendei stabilită de comisie; vizite de prezentare și promovare a realizărilor pe linie de

standardizare și interoperabilitate în Forțele Navale Române; vizitarea unei fregate și prezentarea unei informări privind participarea la OAE; primirea șefului comisiei NATO de Standardizare Navală, comandorul Piotr Urbanski de către comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa; vizitarea centrului 39 Scafandri și prezentarea unui material privind elementele de interes și particularitățile activității desfășurate. Au fost enumerate unele din standardele cu relevanță majoră în acivitatea curentă. Cu acest prilej președintele comisiei a apreciat felul cum se implementează la nivelul unității standardele și documentele aliate.

Comandorul Alexandru Mirșu,
locțiitorul comandantului Comandamentului Flotei,
alături de unul din membrii Comisiei NATO.

Au fost organizate și activități de promovare și socializare cuprinzând vizitarea Muzeului Marinei Române și a altor obiective istorice din zonă precum și organizarea unei seri cu specific românesc.

Așa cum se știe STANAG-urile acceptate la nivel național se implementează prin transpunerea prevederilor acestora în doctrine, manuale, regulamente, instrucțiuni prin includerea acestora în programele de pregătire a personalului în cadrul programului de instruire și prin achiziția și modernizarea de echipamente. În această direcție pe timpul lucrărilor s-a analizat posibilitatea de a fi elaborată o procedură de verificare a modului de implementare națională, care în acest moment nu există. A fost dezbătută și problema nivelului de secretizare prea ridicat a unor standarde și publicații NATO, fapt care face ca analiza și aplicarea acestora să fie greoaie. Tot pe parcursul acestei reuniuni a fost stabilită ca țară organizatoare pentru anul 2010 Italia, iar Spania și-a prezentat disponibilitatea de a găzdui reuniunea Comisiei de Standardizare NATO din anul 2011. ■

**Pavilionul Țării Soarelui Răsare a fluturat
pentru prima dată în Marea Neagră și la Constanța**

ESCADRĂ JAPONEZĂ LA CONSTANȚA

**Moment istoric în relațiile bilaterale dintre Forțele Navale Române
și Forțele Maritime de Autoapărare Japoneze**

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Cel puțin pentru istoria postbelică (nu avem informații despre perioada interbelică) și pentru actualele structuri navale, Forțele Navale Române și Forțele Maritime de Autoapărare Japoneze, vizita unei grupări de nave școală din Țara Soarelui Răsare precum cea desfășurată între 19 și 22 iunie la Constanța poate fi considerată o premieră de bun augur dacă ne gândim la dimensiunile celor două marine sau la distanța geografică care le separă și onorantă prin includerea escalei la Constanța în voiajul de 145 de zile. Privită însă într-un context internațional și diplomatic mai larg vizita nu mai apare întâmplătoare iar caracterul oficial este evident și declarat. Vizita s-a desfășurat de fapt pe fondul aniversării a 50 de ani de la reluarea relațiilor diplomatice dintre Japonia și România. Intenția stabilirii de relații diplomatice între cele două țări a aparținut Japoniei și s-a manifestat încă din anul 1902 dar s-a materializat abia în 1917 când Ministerul Afacerilor Externe al României decide să înființeze misiunea diplomatică a României la Tokyo iar ministrul extraordinar și plenipotențiar sosește în oraș abia în 1921, un an mai târziu sosind și omologul său japonez la București. În 1944 relațiile au fost întrerupte și reluate abia în 1959 când trimișii diplomați își aveau însă reședința la Jakarta, respectiv Moscova, și abia la 1 iunie 1964 se trece de la nivel de misiune diplomatică la cel de ambasadă. 2009 mai

este și „Anul prieteniei între Japonia și țările dunărene” (Japan-Danube Friendship Year 2009), an aniversar și pentru alte trei țări din zona Dunării (Austria, Bulgaria și Ungaria) care celebrează 140 de ani de la stabilirea relațiilor diplomatice sau după caz, 50 de ani de la reluarea relațiilor diplomatice. Rămîne de apreciat eforturile Ministerului Afacerilor Externe japonez în cooperarea cu Forțele Maritime de Autoapărare ale Japoniei care a reușit să îmbine obiectivele voiajului de instrucție cu evenimentele diplomatice ale anului.

Caracterul diplomatic și oficial vizitei a devenit evident imediat după acostarea celor trei nave la Dana Pasageri prin susținerea unei conferințe de presă de către E.S. Yoshinobu Higashi, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Japoniei în România și contraamiralul Masao Kawamura, comandantul divizionului de nave școală și al marșului. Dincolo de stadiul relațiilor diplomatice actuale și al proiectelor comune (câteva derulate chiar în județul nostru) interesante pentru publicul nostru sunt detaliile legate de marșul de instrucție (despre nave vom detalia mai jos). Voiajul, desemnat sub numele de „Japan Training Squadron 2009” sau „Japan Training Squadron's Oversea Cruise in 2009” se desfășoară între 15 aprilie și 8 septembrie, timp în care vor fi parcurse aproximativ 24.000 de mile marine cu escale în 13 porturi: Singapore, Goa (India), Minasulman (Bahrain), Abudhabi (Emiratele Arabe Unite), Muscat (Oman), Jeddah (Arabia Saudită),

Istanbul (Turcia), Constanța, Pireu (Grecia), Karachi (Pakistan), Port Klang (Malaiezia), Muara (Brunei) și Bitun (Indonezia). Așadar un voiaj în Extremul Orient, Orientul Mijlociu și cu extindere în Marea Neagră care nu este însă singular ca durată și acoperire geografică. De exemplu, anul trecut nava școală *Kashima* (prezentă și la Constanța) împreună cu *Asagiri* și *Zamagiri* (de asemenea nave școală) au efectuat un voiaj în jurul lumii și doar o zi a lipsit ca *N.S. Mircea* să nu se întâlnească cu escadra japoneză în iulie anul trecut la Rouen, portul francez de pe Sena unde am fost invitați la Armada de Rouen.

La bordul celor trei nave se află 170 de proaspeți ofițeri de marină care execută astfel voiajul de practică după absolvirea Institutului Forțelor Maritime de Autoapărare cu durata de un an. Scopul acestor voiaje de practică este de a obișnui pe tinerii aspiranți cu viața pe mare la bordul navelor și pentru deprinderea abilităților necesare în carieră și dezvoltarea lor ca viitori lideri. În Japonia sistemul de învățământ militar este diferit față de România. Indiferent de categoria de forțe pentru care vor opta, viitorii ofițeri trebuie să urmeze mai întâi Academia Națională de Apărare cu durata de 4 ani în care se face pregătire militară generală și abia apoi instituțiile militare specifice (de categorii de forțe) cu durata de un (sau chiar mai puțin) urmate de cursuri de specializare și carieră. Nu insistăm mai mult asupra subiectului, am mai scris în revista noastră despre sistemul japonez de învățământ militar pentru că

Nava-școală japoneză *JS Shimayuki* (TV 3513) la acostarea în Dana Pasageri din Portul Constanța.

Forțele Navale Române au mai școlarizat ofițeri de marină în Japonia, ultimul dintre aceștia, absolvent în primăvara acestui an, aspirantul Bogdan Stoichiță fiind prezent la bord. Chiar dacă gazdele conferinței de presă au precizat că admiterea la o facultate în Japonia este foarte dificilă și solicitantă, fenomenul fiind cunoscut în Țara Soarelui Răsare drept „războiul admiterii”, formulare valabilă inclusiv pentru instituțiile militare, din dialogurile pe care le-am avut cu tinerii aspiranți japonezi a rezutat că și la ei, ca peste tot în lume, cariera de ofițeri de marină a devenit una mai puțin de vocație, cum era de exemplu pe vremea Marinei Imperiale, ci o profesie ca oricare alta, un „job” după cum au precizat. În prima zi a escalei aspiranții japonezi au vizitat Academia Navală „Mircea cel Bătrân” unde le-a fost prezentată baza materială și de învățământ iar a doua zi au avut loc competiții sportive în timp ce o delegație condusă de contraamiralul Masao Kawamura era primită de către loțiitorul comandantului Academiei Navale, comandorul Gheorghe Luțaș și de către cei doi prorectori ai instituției, comandorii dr. Vergil Chițac și Gheorghe Samoilescu.

La Academia Navală „Mircea cel Bătrân” am purtat un dialog deschis cu doi dintre aspiranții japonezi de la care am aflat lucruri interesante. Aspirant Machiko Shigemi de pe nava-școală *Shimayuki*: „*Academia dumneavoastră este interesantă și diferită față de a noastră. Am văzut de exemplu foarte mulți profesori civili aici și nu doar cadre militare. La noi în Japonia după absolvirea Academiei Naționale de Apărare pentru a deveni ofițer de marină trebuie să urmezi Institutul Forțelor Maritime de Autoapărare (de fapt expresia folosită a fost Maritime Candidates Officers School) cu durata de un an dar, de exemplu, pentru Forțele Terestre sau Forțele Aeriene, durata școlii este doar de o jumătate de an. Este destul de dificil să te formezi ca ofițer de marină doar într-un an și, personal, eu nu cred că este suficient. După acest an urmează însă alte școli și cursuri în funcție de specializarea aleasă. Din acest*

Instantaneu din timpul conferinței de presă susținute de E.S. Yoshinobu Higashi, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Japoniei în România și contraamiralul Masao Kawamura, comandantul Divizionului Nave-Școală.

voiaj cel mai mult mi-a plăcut experiența pe care o am în fiecare escală iar cel mai mult mi-a plăcut în India și Singapore. În marina noastră avem și femei, procentul nu cred că depășește 10% și activează pe toate navele, mai puțin pe submarine, în forțele speciale sau piloți pe avioane de luptă.”

De la aspirantul Yu Takahashi de pe distrugătorul *Yuugiri* aflăm alte detalii legate de voiaj și marina japoneză: „*Majoritatea japonezilor preferă să rămână în interiorul țării și să nu călătorească prea mult. Pentru noi acest voiaj este o oportunitate de a vedea noi națiuni și de a întâlni oameni diferiți, chiar dacă, de regulă escalele noastre în diferitele porturi este doar de 3-4 zile. Dacă vrem ca Japonia să aibă o marină puternică eu cred că aceste voiaje sunt necesare pentru a cunoaște mai bine și alte țări. În comparație cu alte țări și marine de exemplu, mie mi se pare că ofițerul din Forțele Navale Române este foarte mândru că lucrează pentru țară dar în Japonia nu putem spune că avem o poziție în marină, datorită statutului Forțelor Maritime de Autoapărare și misiunilor specifice care derivă de aici. Poate în viitor vom avea un statut adecvat și onorabil așa cum se întâmplă în străinătate. Desigur, eu nu am trăit experiența Marinei Imperiale Japoneze dar cred că diferența dintre ceea ce era atunci și situația de acum este cea de statut. Ofițerii Marinei Imperiale aveau onoarea de a servi țara și împăratul dar acum situația este de genul „nu am reușit să-mi găsesc un job bun, hai să intru în marină”. Nu în toate cazurile, dar văd oameni care aleg marina ca un job oarecare și nu din vocație. Probabil că Marina Imperiale s-a confruntat cu anumite probleme dar cu siguranță a avut un anumit lucru și acela este onoarea și mândria. Comparativ cu alte țări avem o marină mare dar noi suntem o națiune insulară, înconjurați din toate părțile de apă, Oceanul Pacific, Marea Japoniei, sud-estul Asiei, și trebuie să ne apărăm. Marina în general este vitală pentru Japonia.”*

Programul escalei a mai inclus primiri oficiale ale E.S. Yoshinobu Higashi, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar

al Japoniei în România și a contraamiralului Masao Kawamura de către contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa, comandantul Flotei, dar și de către autoritățile locale, precum și vizitarea navelor de către populație. Cel mai evident a interacționat însă escadra japoneză cu populația Constanței la concertul comun susținut de Muzicile Militare reunite ale Forțelor Navale Române și ale Forțelor Maritime de Autoapărare japoneze de pe faleza Cazinoului din Constanța din seara zilei de 20 iunie. Ambele formații, aflate într-o formă de zile mari, au încântat timp de aproape două ore turiștii și localnicii prezenți în număr mare pe faleza Cazinoului, prin interpretarea alternativă a unor bucăți muzicale și au primit aplauze la scenă deschisă. Să mai precizăm că în cadrul calendarului evenimentelor culturale prilejuite de aniversarea a 50 de ani de la reluarea relațiilor diplomatice între Japonia și România, Constanța va găzdui, prin Muzeul de Artă, între 11 și 14 noiembrie, o expoziție de Hanga.

Gruparea navală japoneză a fost compusă din navele școală *JS Kashima* (TV 3508), *JS Shimayuki* (TV 3513) și distrugătorul *JS Yuugiri* (DD 153), unde TV se traduce prin Training Vessel. Acronimul care desemnează navele Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze este JDS (Japanese Defense Ship) pentru toate navele intrate în serviciu înainte de 2008. Navele intrate în serviciu în anul 2008 și după aceea utilizează acronimul JS (Japanese Ship) tocmai pentru a reflecta evoluția Agenției de Autoapărare Japoneze la cea de Ministerul Apărării. Aceasta cel puțin teoretic deoarece în materialele de presă singurul acronim utilizat era cel de JS. *JS Kashima* este singura navă școală în sensul clasic al cuvântului, special construită în acest scop și cea mai mare din grupare, cu un deplasament de 4050 de tone. Nava a fost construită la șantierele navale Hitachi Zosen (decizia de a fi construită a fost luată în anul fiscal 1992), a efectuat probele de mare în 1994 și a intrat în serviciu în ianuarie 1995. La bord se găsesc echipamente variate care permit instruirea cadeților și aspiranților pe

Fotografie de grup la Comandamentul Flotei.

Vizita aspiranților japonezi la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

perioada voiajelor oceanice lungi. După cum am constatat și noi și după cum au ținut să precizeze cu mândrie și gazdele la bord se găsesc spații ample pentru instruire atât pe puntea de comandă cât și interior, spații pe care nu le vom regăsi pe nici o altă navă de luptă. Dimensiunile navei sunt de 143-18-4,6 metri, dezvoltă 27.000 de CP și o viteză de 25 de noduri. Are un echipaj format din 360 de membri iar armamentul este compus dintr-un tun cu tragere rapidă calibrul 76 mm și două instalații triple de lansare a torpilor (324 mm).

Cea de a doua navă școală, *JS Shimayuki* a fost construită inițial ca cea de a 12-a și ultima navă din clasa distrugătoarelor *Hatsuyuki*, distrugătoare multirol intrate în serviciu între 1982 și 1987, în prezent navele standard de escortă ale Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze (în continuare JMSDF). Ele au fost construite ca distrugătoare multirol în cadrul conceptului „Flota 88” (8 nave de escortă și 8 nave antisubmarin dotate cu elicoptere). Oricum, clasificarea navei a fost schimbată pe data de 18 martie 1999. În timp ce celelalte nave ale clasei joacă încă un rol activ în misiuni, *Shimayuki* a fost prima navă care a fost transformată în navă-școală, și nu mai există un precedent pentru o schimbare atât de rapidă a clasei. Motivul este existența unei cereri crescute pentru moduri mai adecvate de instruire în condițiile unei evoluții continue a tehnologiei și sistemelor navelor JMSDF. Ceea ce vrem să subliniem este că avem de-a face cu o modalitate neobișnuită de transformare în navă școală, care de regulă se petrece atunci când nava se apropia de încheierea serviciului activ. Deplasamentul

navei este de 3050 de tone, dimensiunile sunt 130-13,6-4,4 metri, propulsia este asigurată de patru turbine pe gaz și două diesel generatoare (45.000 CP) care îi asigură o viteză de 30 de noduri iar echipajul este format din 200 de membri. Armamentul este format dintr-un tun calibrul 78 mm, două instalații de 20 mm Phalanx CIWS și dintr-un lansator SSM Harpoon, SAM Sea Sparrow și ASROC și două instalații triple de lansare a torpilor.

JS Yuugiri în mod normal nu este o navă-școală (chiar dacă pentru acest voiaj are ambarcați la bord aspiranți) ci un distrugător din clasa *Asagiri*, clasă construită la mijlocul și la sfârșitul anilor 80 și aflate toate încă în serviciu. Chiar dacă oficial JMSDF le numesc distrugătoare datorită dimensiunilor pot fi considerate mai degrabă fregate (observație valabilă pentru multe din clasele de distrugătoare japoneze). Navele clasei au ca misiuni principale lupta la suprafață și antisubmarin ca și predecesoarele lor din clasa *Hatsuyuki*. Interesant este însă faptul că primele două nave ale clasei au fost convertite în nave-școală. Este vorba de *Asagiri* (DD 151-TV 3516) și *Yamagiri* (DD 152-TV 3515), intrate în serviciu în 1988 și 1989 și transformate în nave-școală în deceniul următor. Caracteristicile navei și ale clasei sunt următoarele: deplasament de 3500 de tone, 137x14,6x4,5 metri, patru turbine pe gaz (54.000 CP), viteză 30 de noduri. Armamentul este identic cu cel al navei *Shimayuki*, la care se adaugă un elicopter de luptă antisubmarin SH-60J (singura navă din cele trei care a avut elicopter la bord). Echipajul este format din 220 de oameni. Am insistat puțin mai mult asupra navelor japoneze ale grupării deoarece este

pentru prima dată când abordăm subiectul în paginile revistei noastre. Aceeași motivația a stat și la baza concisei descrieri a Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze din rândurile care urmează.

Forțele Maritime de Autoapărare Japoneze (JMSDF sau *Kaijo Jieitai*) reprezintă partea maritimă a Forțelor de Autoapărare Japoneze a cărei misiune este apărarea navală a Japoniei. Au fost create după dizolvarea Marinei Imperiale Japoneze după cel de-al doilea război mondial în anul 1954 odată cu votarea Legii Forțelor de Autoapărare. Este și anul în care au apărut primele nave, distrugătoare vechi transferate de la US Navy. Pentru cei mai puțin familiarizați trebuie să precizăm că în prezent dispune de o flotă numeroasă cu capabilități de operare în apele albastre semnificative. Forța se bazează strict pe armament defensiv. Misiunile principale se referă la menținerea controlului în apele naționale și la patrularea apelor teritoriale. Participă de asemenea la operațiuni conduse de Națiunile Unite de menținere a păcii sau la operații de interdicție maritimă. Dimensiunile JMSDF ar putea iarăși să îi surprindă pe unii din cititorii noștri. Oficial, JMSDF are aproximativ 46.000 de membri, operează 119 unități de suprafață majore (inclusiv distrugătoare AEGIS, primul recepționat în 1993, *JS Kongo* DD 173 care a dat și numele clasei, o variantă a celor americane din clasa *Arleigh Burke*), 20 de submarine, 53 de distrugătoare și fregate, 29 de vânătoare de mine, 9 nave de patrulare și 9 nave de debarcare, cu un deplasament total de 432.000 de tone. Operează de asemenea 179 de avioane și 135 de elicoptere, multe

Aspiranții japonezi Yu Takahashi, stânga (ambarcat pe *JS Yuugiri*) și Machiko Shigemi (ambarcată pe *JS Shimayuki*).

Schimb de cadouri protocolare la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” între contraamiralul Masao Kawamura și comandorul Gheorghe Luțaș.

Foto: Bogdan Dinu

Instantaneu de la acostarea navelor japoneze; în fundal pavilionul Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze.

Foto: Bogdan Dinu

Instantaneu de la concertul susținut de Muzica Militară a Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze pe faleza Cazinoului din Constanța.

dintre aceste aeronave fiind utilizate în operații antisubmarin și de luptă împotriva minelor. Ca urmare a tensiunilor crescute dintre Coreea de Nord și Japonia și a extinderii pericolului reprezentat de rachetele nord-coreene, JMSDF a căpătat și un rol extins în ceea ce privește apărarea aeriană a Japoniei. Un sistem de apărare împotriva rachetelor balistice a fost instalat la bordul distrugătoarelor AEGIS.

Japonia are cea de a șasea Zonă Economică Exclusivă din lume ca mărime și JMSDF este responsabilă pentru protejarea ei. JMSDF este cunoscută în particular pentru capabilitățile sale antisubmarin și de luptă împotriva minelor. În același timp capacitatea flotei de a furniza protecție aeriană de pe nave este limitată în absența portavioanelor, deși distrugătoarele echipate cu sistemul AEGIS furnizează capabilități formidabile în apărarea antiaeriană. Flota mai resimte și lipsa unor nave logistice și de realimentare și care compromis serios abilitatea JMSDF

de a-și îndeplini misiunile și de a opera în mod independent de US Air Force sau Flota a VII-a. În anul 2003 a fost comandată o nouă clasă de distrugătoare portelicoptere, *Hyuga*, primul intrând în dotare anul trecut. Mărimea și dotările navei, inclusiv puntea de zbor, a avut ca rezultat clasificarea navei de către Lloyd's ca o navă de asalt amfibiu sau portelicopter, similar navei britanice *HMS Ocean*. Faptul a declanșat o polemică în Japonia legată de faptul dacă existența unui portavion este interzisă de articolul 9 al constituției (care interzice folosirea războiului și a forței sau a amenințării cu forța ca mijloc de soluționare a disputelor internaționale) portavionul fiind considerat o armă ofensivă. În 1998 șeful Agenției a declarat că JMSDF nu poate să dețină rachete balistice intercontinentale, bombardiere strategice sau portavioane. Guvernul continuă însă să argumenteze că deoarece nava are capabilități reduse de atac și rolul primar este acela de transport și logistic, interdicția nu se

extinde și asupra noii nave. O altă misiune externă controversată a JMSDF este cea de protejare a navelor de pirății de pe coasta Somaliei. În luna martie JMSDF a trimis două distrugătoare, *JS Samidare* și *JS Sazanami*, o unitate a forțelor speciale SBU (Special Unit Boarding) și, în luna iunie, două avioane de patrulare maritimă P-3C care operează din Djibouti (este pentru prima dată când aceste avioane operează utilizând o bază din afara Japoniei). Misiunea a fost controversată deoarece conform constituției, JMSDF pot fi utilizate numai pentru autoapărare. Misiunea nu a fost privită însă ca una strict militară ci mai degrabă ca una de luptă împotriva criminalității pe mare iar cooperarea cu toate națiunile, colectarea și schimbul de informații sunt considerate esențiale chiar de către comandantul JMSDF, amiralul Keiji Akahoshi într-un mesaj postat pe siteul oficial. Camera inferioară a parlamentului japonez a votat deja o lege antipiraterie prin care autorizează JMSDF să protejeze navele proprii și ale altor națiuni dar este posibil ca ea să fie repinsă de camera superioară. Este pentru a patra oară când navele JMSDF sunt trimise în misiuni în afara țării după cele două participări la războaiele din Golf cu vânătoare de mine și participarea în Oceanul Indian la lupta împotriva terorismului cu o grupare navală logistică (în prezent nava de aprovizionare *Tokiwa* și nava de escortă *Akebono*) în acest din urmă caz acționând în baza unei legi votate special. ■

Aspiranții japonezi de pe navă-școală *JS Kashima* la sosirea în Portul Constanța.

Distrugătorul japonez *JS Yuugiri* (DD 153) surprins la acostarea în Portul Constanța.

Țara Soarelui Răsare și Kaijo Jieitai

**Forțele Maritime de Autoapărare Japoneze
între legalitatea constituțională și provocările maritime ale noului mileniu**

**Interviu cu domnul contraamiral Masao KAWAMURA,
Comandantul Divizionului de Nave-Școală al Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze**

- Din ce este formată structura pe care o aveți în subordine?

- Divizionul Nave-Școală, care este bazat la Kure în Japonia, este format din patru nave: *Kashima*, *Shimayuki*, *Asagiri* și *Yamagiri*.

- De ce aceste voiaje de instrucție includ o întreagă escadră și nu o singură navă? Sunt prea mulți cadeți și a trebuit să fie ambarcați și pe distrugătorul *Yuugiri* sau este doar o modalitate mai eficientă de instruire?

- În primul rând este o problemă care ține de spațiile de cazare existente la bord. După cum vedeți anul acesta avem 170 de tineri aspiranți la bord. Pe de altă parte, este și o modalitate de instruire mai eficientă, deoarece, cu trei nave, ne permitem să facem mai multe manevre și evoluții, mai multe exerciții de antrenament, mai complexe și mai dificile, este o modalitate de a face mai ușor exerciții pe mare și de a înțelege mai bine manevrele. În ceea ce privește distrugătorul *Yuugiri*, este o navă militară dar pentru acest voiaj îndeplinește rolul de navă-școală pentru că mai avem nevoie de 50 de locuri pentru cadeți și aceasta este explicația prezenței lui în gruparea noastră. Mai există un motiv. Doar cu două nave o grupare navală este destul de mică iar exercițiile pe care le facem pe mare se reduc dramatic astfel încât cu trei nave putem face mai multe formații, putem realiza un antrenament cu un efect mai puternic pe mare asupra cadeților de la bord.

- Cine stabilește itinerariul voiajelor de instrucție? Anul trecut i-am întâlnit în vestul Europei, pe Sena, la Rouen, anul acesta vizitează mai mult Extremul Orient, Orientul Mijlociu cu extensie în Marea Neagră și Mediterana.

- Decizia aparține comandantului Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze (în continuare JMSDF). Staff-ul domniei sale realizează un plan, propunerea pleacă la ministrul

apărării și de aici, în urma aprobării, pleacă ordinul direct către această grupare.

- Există o cooperare între JMSDF și Ministerul Afacerilor Externe al Japoniei astfel încât să fie corelate necesitățile de instruire cu evenimentele diplomatice și promovarea imaginii Japoniei în lume?

- Bineînțeles că avem o legătură foarte strânsă cu Ministerul Afacerilor Externe japonez. După ce itinerariul voiajului este aprobat toate legăturile grupării navale, pe timpul marșului și în escale, se realizează prin intermediul ambasadelor astfel încât totul să decurgă normal și fără sincope.

- Care a fost voiajul de anul trecut și în ce context ați participat la Armada de Rouen?

- Itinerariul voiajului de practică este stabilit și în funcție de anumite evenimente de importanță internațională sau bilaterală, cum este cazul anului 2009 în care sărbătorim 50 de ani de la reluarea relațiilor diplomatice dintre România și Japonia. Anul trecut am realizat înconjurul lumii, am trecut de exemplu prin Brazilia unde am fost primiți foarte călduros

și la fel și la Rouen, unde am fost invitați și a fost pentru prima dată când nave japoneze au participat la festivalul maritim Armada de Rouen. Dacă am fi avut mai din timp informații detaliate am fi putut aranja o întâlnire cu N.S. Mircea.

- Care este viitorul navei-școală *Kashima*? Sunteți mai mulțumit de aceasta sau de navele-școală transformate din distrugătoare, cum este cazul lui *Shimayuki*, *Asagiri* sau *Yamagiri*?

- *Kashima* va fi utilizată în continuare timp de încă 12-13 ani (a intrat în serviciu în anul 1995, n.n.) deoarece spațiile și facilitățile de la bord sunt extrem de adecvate misiunii navei.

- Cei 170 de cadeți sunt toți aspiranți. Maiștrii militari nu participă la astfel de voiaje de instrucție?

- Aici se pregătesc numai ofițeri. Deoarece au mai rămas două nave școală în Japonia, maiștrii militari vor efectua practica pe mare la bordul acestora.

- În golful Aden acționează în prezent o grupare navală japoneză împotriva pirateriei iar în Oceanul Indian una logistică și de re aprovizionare. Ați realizat exerciții în comun pentru instruirea cadeților?

- Din păcate nu am realizat exerciții sau activități în comun dar ne-am întâlnit cu navele respective, am preluat, cu ajutorul elicopterului, oameni de la aceste nave deoarece foarte mulți dintre cadeții de anul trecut care au făcut înconjurul lumii sunt deja pe acele nave și au putut să discute cu cadeții de anul acesta și să le împărtășească din experiența pe care deja au acumulat-o și le-au prezentat și informări despre misiunea pe care o execută acolo.

- Trimiterea grupării navale pe coasta Somaliei a fost destul de controversată în Japonia, putând fi interpretată ca o violare a articolului 9 din constituție. Cum comentați?

- Este o chestiune care, dacă nu este corect abordată, poate degenera. Depinde foarte mult de felul în care este privită această misiune și desigur, este foarte importantă și opinia oamenilor, a poporului japonez ca și deciziile guvernului. Misiunea distrugătoarelor și avioanelor noastre de acolo este una de autoapărare, de supraveghere și de colectare de informații și în nici un caz nu are valențe ofensive, în sensul unor operațiuni militare îndreptate împotriva unui alt stat. Ideea eliminării războiului, ca mijloc de soluționare a unor crize sau conflicte, este în continuare prezentă în mintea japonezilor, după cum este stipulată și în constituție.

- Aceeași controversă a fost prezentă și în legătură cu noul portavion, mai exact distrugător portelicopter, *Hyuga*, considerat armă ofensivă și prin urmare interzis de constituția japoneză.

- Fiind marinar militar eu știu foarte bine că o armă ofensivă este un submarin, de exemplu. Această navă portelicoptere este de fapt o armă defensivă. Chiar dacă datorită mărimii sale și capacităților pe care le are ea poate fi considerată o navă ofensivă deoarece puterea de luptă a elicopterelor este de două ori mai mare decât a unui distrugător de exemplu, în realitate misiunea navei este una strict defensivă.

- În acest an se împlinesc 55 de ani de la înființarea JMSDF. Care sunt în prezent principalele provocări pentru JMSDF?

Instantaneu de la concertul susținut de Muzica Militară a Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze pe faleza Cazinoului din Constanța.

Membrii delegației japoneze, oaspeți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

- Problema este ceva mai complicată deoarece provocările sunt multiple. În primul rând vom continua să asigurăm protecția maritimă a Japoniei adică misiunile noastre de bază. Vom continua, de asemenea, misiunile externe din prezent, cum este cea de pe coasta Somaliei, unde, repet, este vorba de autoapărare. Apoi vom fi în măsură să participăm, dacă va fi cazul, la misiunile umanitare în caz de dezastre, nu doar pe teritoriul național ci și pe plan internațional. De asemenea, din punct de vedere militar suntem interesați să stabilim noi punți de comunicare și cooperare și cu alte națiuni ale lumii.

- Care este părerea dumneavoastră despre ofițerii de marină români care s-au pregătit în Japonia?

- Este un lucru important pentru noi și vreau să precizez că școlarizăm ofițeri de marină din mai multe țări ale lumii, nu doar din România. Reprezintă o șansă pentru noi de a ne face cunoscuți deoarece cadeții, pe lângă pregătirea militară propriu-zisă află mult mai multe lucruri despre societatea și cultura japoneză și acest fapt reprezintă un punct de plecare către o relație mult mai bună cu țările respective.

Instantaneu de la concertul susținut de Muzica Militară a Forțelor Maritime de Autoapărare Japoneze pe faleza din Constanța.

MCM POSEIDON 2009

Text: **Olivia BUCIOACĂ**

Foto: **Ștefan CIOCAN**

În perioada 15-19 iunie, în portul Constanța și în partea de vest a bazinului Mării Negre s-a desfășurat exercițiul bilateral româno-bulgar MCM (Mine Counter Measures) POSEIDON 09. A fost a cincea activare a acestui exercițiu, care s-a desfășurat pentru prima dată la noi în țară, în ceilalți patru ani navele românești participând la exercițiul de tip LIVEX în apele teritoriale ale Bulgariei.

Priboy pentru prima dată la Constanța

Luni, 15 iunie, dragorul de bază Priboy, aparținând Forțelor Navale Bulgare, a sosit în portul Constanța pentru a participa la exercițiul bilateral româno-bulgar MCM POSEIDON 09. Nu era prima participare a navei la un exercițiu în comun cu navele și echipajele românești, dar era prima participare la un exercițiu care urma să se desfășoare în apele teritoriale ale României. Era prima zi a exercițiului MCM POSEIDON 2009 și am dorit să aflăm care vor fi activitățile atât pe mare cât și la cheu, pe care militarii români urmau să le desfășoare cu partenerii străini. Căpitan-comandorul Emanuel Paraschiv, șef de stat major la Divizionul 146 Nave Minare-Deminare, „Este al V-lea exercițiu MCM care se execută de navele românești și bulgărești specializate în lupta contra minelor. Este pentru prima dată când este organizat în România. Vom executa activități deja obișnuite pentru noi, remoraj, transfer de corespondență, operațiuni de dragaj și luptă contra minelor și manevre și evoluții. La cheu înainte de activitățile pe mare, vom executa antrenamente, vom pregăti toate aceste exerciții, atât practic cât și prin discuții cu ofițerii bulgari cu care avem strânse legături. Echipajele au cel puțin două,

trei exerciții la care au participat. Pot spune că suntem foarte bine pregătiți pentru acest exercițiu.”

Exerciții pe mare

Dacă în anii anteriori v-am oferit informații despre participarea dragoarelor maritime la exerciții internaționale, doar de la sosirea în țară a navelor sau din dialogurile purtate cu marinarii despre experiențele trăite pe mare, de data aceasta avem prilejul să vă oferim o imagine de ansamblu asupra a ceea ce înseamnă participarea dragoarelor maritime la un exercițiu internațional, poate și pentru că exercițiul s-a desfășurat în apele teritoriale.

În perioada 16-18 iunie, dragoarele maritime Locotenent Dimitrie Nicolescu (29) și Sublocotenent Alexandru Axente (30), aparținând Divizionului 146 Nave Minare-Deminare, și nava bulgărească Priboy (63) au ieșit pe mare pentru a desfășura exerciții în comun, în vederea aplicării procedurilor standard NATO. Creșterea interoperabilității între Forțele Navale Române și Bulgare, privind planificarea, conducerea și evaluarea acțiunilor de luptă specifice, precum și sporirea încrederii reciproce între marinarii din cele două țări a reprezentat scopul exercițiului. În această idee, în ziua de 16 iunie, navele au părăsit Portul militar Constanța și ne-am alăturat și noi, o echipă a Grupului Mass-Media al Forțelor Navale, care timp de trei zile a încercat să surprindă fiecare exercițiu, de la bordul dragorului maritim Sublocotenent Alexandru Axente.

Exercițiul de antrenament pe mare a avut ca temă „Acțiunea Grupului Naval tactic MCM pentru menținerea libertății de navigație în sprijinul națiunii gazdă, în zona de responsabilitate a Grupării Navale Multinaționale ce execută o operație de răspuns la criză”. Timp de trei zile, cele trei nave au executat trageri reale cu armamentul

de artilerie de la bord, reprovizionare pe mare, remoraj, formații și evoluții, exerciții de comunicații, trecerea convoiului printr-un canal dragat și, nu în ultimul rând, misiunea de bază a navelor, dragajul mecanic cu drăgi bifurcate pe anumite pase de acces.

Ziua de 16 iunie a început cu un exercițiu de manevre și evoluții, după care navele s-au despărțit, conform scenariului, în două grupuri, dragorul maritim Sublocotenent Alexandru Axente făcând parte din grupul condus de nava bulgărească Priboy. Sub această organizare, s-au executat remorajul și reprovizionarea pe mare, mai puțin transferul de materiale ușoare, deși echipajul a reușit să lanseze bandula. Din cauza condițiilor meteorologice nefavorabile, valuri și vânt puternic, s-a renunțat la continuarea exercițiului, pentru că manevra de apropiere și distanța dintre nave care ar fi trebuit menținută pe întreaga durată a exercițiului, ar fi putut pune în pericol siguranța navelor. Prima zi de misiune s-a finalizat cu un exercițiu real de artilerie, GUNEX 603. Deși momentul a fost îndelung pregătit, salva de peste 20 de lovituri de tun s-a consumat în mai puțin de o secundă asupra țintei, „tomato killer”, cum mai este denumită, lansată la apă de dragorul maritim Sublocotenent Alexandru Axente. Exercițiile, mai ales cele specifice de reprovizionare pe mare și remoraj au fost desfășurate în comun cu dragorul de bază Priboy. Cum a fost colaborarea cu nava bulgărească? Căpitanul Emanuel Ungureanu, comandantul dragorului maritim Sublocotenent Alexandru Axente: „Eu o consider o colaborare bună. În prima zi am avut reprovizionare pe mare și remoraj, activități desfășurate în comun cu nava bulgărească și am răspuns bine.”

A doua zi de misiune, a început la primele ore ale dimineții, cu activități specifice acestui tip de navă, MCM operation, dragajul mecanic cu drăgi bifurcate pe anumite pase de acces. Un exercițiu real, având în vedere

Instantaneu din timpul exercițiului de dragaj, misiunea de bază a navei. Lansarea drăgilor la apă pentru recuperarea minelor.

că de pe dragorul maritim Locotenent Dimitrie Nicolescu, nava comandant a grupării, au fost lansate două mine. După câteva ore de dragaj, minele au fost recuperate tot de dragorul maritim Locotenent Dimitrie Nicolescu. Exerciții de comunicații radio și semnale luminoase, formații și evoluții și trecerea convoiului printr-un canal dragat au fost ultimele activități desfășurate în comun pe mare de cele trei nave.

Ce reprezintă până la urmă participarea dragorului maritim Sublocotenent Alexandru Axente la exerciții internaționale și cum s-a descurcat echipajul pe tot parcursul exercițiului MCM POSEIDON 2009, având în vedere că marea majoritate a oamenilor de la bord sunt foarte tineri? Căpitanul Emanuel Ungureanu: „Un antrenament bun, în condiții reale cu parteneri străini, cu țări din U.E., dezvoltarea relațiilor dintre România și Bulgaria, ținând cont că aceasta este a V-a activare a exercițiului, fiind primul la noi în țară. Echipajul a răspuns normal și cu seriozitate tuturor provocărilor pe timpul ieșirii pe mare. Eu sunt mulțumit de reacția echipajului.”

Gaură de apă reală

„Gaură de apă, gaură de apă...” au fost cuvintele care s-au auzit în mod obsesiv în difuzoarele de pe navă după câteva ore de la ieșirea din port, mai exact înaintea începerii tragerilor de artilerie. La început am crezut că este vorba despre o simulare a unui exercițiu de vitalitate, astuparea unui găuri de apă, un exercițiu la care am fost martori aproape la fiecare ieșire pe mare și care face parte din antrenamentul echipajelor, indiferent de tipul de navă. Mă gândeam în acele momente cât de bine și-au intrat în rol marinarii, pentru că pe fața lor și mai ales a comandantului navei se putea citi teama de o eventual pericol. „Exercițiu real de vitalitate...gaură de apă reală în compartimentul pupa...” și atunci am înțeles agitația din comanda navei și sentimentul de teamă care îi cuprinsese pe toți. Ce se întâmplase de fapt? Care a fost cauza și care

într-un caz real de gaură de apă, dar echipajul și-a desfășurat activitatea conform rolului acționând fără teama de a se pune în pericol vitalitatea și viața oamenilor de la bord.”

E adevărat echipajul a răspuns prompt, iar nava a putut să-și desfășoare în continuare misiunile fără nici un fel de probleme. Și totuși care a fost consecința majoră a ceea ce s-a întâmplat? Căpitanul Emanuel Ungureanu: „În urma momentului de vitalitate real pe care l-am avut pe timpul misiunii s-a întârziat cu jumătate de oră exercițiul internațional. Momentul preceda tragerile reale de artilerie. Și tot ca urmare a găurii de apă a trebuit să conducem nava, 80% din timp, pe timona de rezervă. Țin să-l evidențiez pe caporalul Safta, care a fost la timona de rezervă.”

La finalul celei de-a doua zile de misiune, timp în care dragorul maritim Sublocotenent Alexandru Axente a utilizat „cârma manuală”, am aflat de la caporalul Costel Safta, încadrat pe funcția de sanitar, cât de grea a fost misiunea lui, conducerea navei cu timona de rezervă. „Este destul de greu de învățat la timonă, dar asta este situația, trebuie să facem și acest lucru. Așa este pe mare, aceasta este viața de marinăr. A fost o misiune grea, la fel ca orice altă misiune și a impus destul de multă muncă. Acum ne relaxăm, după două zile de misiune care au fost destul de grele, mai ales la timonă. Acum e bine, ne-am executat misiunea și ne întoarcem acasă. Când se termină ți se pare totul mai ușor.” Cum este viața unui soldat gradat voluntar în Forțele Navale și mai exact la bordul dragorului maritim Sublocotenent Alexandru Axente? „Este grea, dar în același timp și frumoasă. Sunt și satisfacții, plăceri, neplăceri ca în orice meserie. Dar...e bine.” Nemulțumiri există, ca în fiecare domeniu de activitate, dar ele nu reușesc să umbrească bunul mers al lucrurilor. „În primul rând nu suntem acasă, lângă familie, suntem pe mare, câte trei sau cinci zile, depinde...nu suntem acasă, asta este în general cea mai mare neplăcere, dar așa este meseria, trebuie să stăm pe mare. Salariul nu este mulțumitor, dar ce putem face, trebuie să ne mulțumim cu el și să mergem mai departe.”

Tragerile de artilerie cu tunul de 30 mm executate de la bordul dragorului maritim Sublocotenent Alexandru Axente.

Experiența unui echipaj tânăr

Am descoperit la bordul dragorului maritim *Sublocotenent Alexandru Axente* un echipaj tânăr, dar cu experiență în misiuni internaționale. Un echipaj nou, dar bine sudat, în care fiecare știe ce are de făcut și este foarte bine pregătit pe domeniul în care își desfășoară activitatea. În timpul desfășurării exercițiilor pe mare, am reușit să purtăm câteva dialoguri cu cei mai tineri membri ai echipajului, despre viața la bordul navelor, despre experiențele trăite în misiunile internaționale și alte povești pe care vi le prezentăm, pe scurt, în cele ce urmează.

Pentru căpitanul Emanuel Ungureanu, exercițiul MCM POSEIDON 2009 nu a fost prima misiune internațională, dar în calitate de comandant, exceptând scurta participare la COOPERATIVE LION, putem vorbi de o primă participare la un exercițiu internațional. „Această misiune a fost în primul rând mai de lungă durată decât prima misiune la care am participat COOPERATIVE LION. Aceea a durat 6 ore, aceasta trei zile. A fost un moment în care să-mi pot dezvolta capacitatea de conducere a navei și de a face față cerințelor funcției pe care o dețin.”

Deși este unul dintre cei mai tineri membri ai echipajului, aspirantul Alin Chiriac, comandant grup de luptă antisubmarin și prin cumul comandant grup de luptă la suprafață și antiaeriană, nu este la prima participare la o misiune internațională, anul trecut, în primăvară a participat la o misiune în apele teritoriale ale Bulgariei. Cum a fost exercițiul internațional MCM POSEIDON 2009 comparativ cu misiunea de anul trecut? „În primul rând acesta s-a desfășurat în apele noastre. A fost un exercițiu mai scurt, din punctul nostru de vedere, deplasarea lor a făcut misiunea mai lungă pentru ei. Totul s-a desfășurat conform planului, nu a fost nimic deosebit.” În documentarea noastră am aflat că aspirantul Alin Chiriac a absolvit Academia Navală în Grecia, aspect ce ne-a stârnit curiozitatea asupra modului în care s-a acomodat după întoarcerea în țară și în ce măsură a reușit să pună în practică ceea ce

Elevul caporal Florin Atomei la timonă, sub atenta observare a caporalului Costel Safta.

a studiat acolo. „Evident am avut o perioadă mai grea de acomodare la început, dar m-au ajutat colegii, m-a ajutat echipajul și am reușit să mă acomodez. Sunt de doi ani pe această navă. Echipajul este unit, ne înțelegem între noi, dacă nu ne-am înțelege nu am reuși nimic. Cu baza noastră materială este mai greu să pun în practică ceea ce am studiat în Grecia, dar ce am putut face compatibil am reușit să pun în aplicare.” Aspirantul Alin Chiriac speră ca absolvirea academiei navale în Grecia să-l ajute pe viitor, în cariera de ofițer, acesta fiind de altfel unul dintre motivele pentru care a ales să studieze în afara granițelor țării: „Am avut o altă experiență în comparație cu colegii mei și probabil că pe parcursul carierei mele se va observa un rezultat mai evident. Acesta a fost doar începutul...”

Prezența femeilor la bordul navelor nu mai reprezintă demult o noutate. Și totuși am vrut să aflăm cum este să fii singura femeie ofițer de la bordul navei. Aspirant Crina Ciubuc, comandant grup de luptă navigație și observare: „Așa este, prezența noastră în Forțele Navale nu mai este o noutate. Important

este că toți colegii mei s-au obișnuit cu noi, au un comportament adecvat și totul este ok. Nu sunt deloc probleme.” Nici pentru aspirantul Crina Ciubuc nu este prima participare la un exercițiu internațional, dar fiecare misiune are specificul ei, așa cum ne-a precizat: „Nu este prima misiune la care particip. Dar fiecare misiune are specificul ei. Întotdeauna sunt foarte multe lucruri de învățat. Misiunea s-a desfășurat în condiții destul de bune, în ciuda micilor probleme apărute. Important este că echipajul a avut o reacție foarte rapidă, astfel încât, totul s-a rezolvat destul de repede, nu au fost probleme. Într-adevăr față de misiunea de anul trecut pe care am avut-o tot împreună cu bulgarii, însă în apele lor teritoriale, pot spune că misiunea din acest an a fost un pic mai greoaie, nici vremea nu a ținut foarte mult cu noi, în schimb toate exercițiile au decurs destul de bine.”

Povești de viață cu și despre „veteranii” navei

După aproape 25 de ani la Divizionul 146 Nave Minare-Deminare, maistrul militar clasa I Nelu Mârșu, șef de echipaj, este unul dintre oamenii, am putea spune, cu cea mai mare experiență de la bordul navei: „Pot să spun că am cea mai mare vechime de pe acest vapor și la această unitate. M-am acomodat destul de repede având în vedere că îmi place marea. Avem un echipaj bine pregătit deși sunt băieți tineri, și-au asumat cunoștințele foarte repede, datorită și pregătirilor care se execută la cheu, ieșirilor pe mare și misiunilor internaționale. S-a format un colectiv foarte strâns și spun eu că avem unul dintre cele mai bune echipaje din unitate.” Am încercat să aflăm și câteva detalii legate de viața unui maistru militar de marină, dar și despre reponsabilitățile pe care le are un șef de echipaj. „Viața nu e nici prea roz, dar nici rea. Este în funcție de caracterul, temperamentul și firea fiecărui om, cu cât se acomodează mai repede. Fiecare cum știe să învețe și să se descurce cu problemele noi apărute. Responsabilitățile unui șef de echipaj sunt dintre cele mai mari, deoarece

oriunde apar probleme, indiferent de natură, că e tehnică sau umană, trebuie să fiu acolo pentru a remedia și a rezolva incidentele apărute.”

În 25 de ani, de când maistrul militar clasa I Nelu Mârșu se află în Forțele Navale, am putea spune că este inevitabil ca lucrurile să nu fi evoluat, mă refer la condițiile de viață și de muncă de la bordul navelor. Cu toate acestea l-am întrebat dacă în ultimii 25 de ani au existat și schimbări majore și dacă ar trebui să se mai schimbe ceva, pentru ca lucrurile să meargă în spre mai bine: „Bineînțeles că au fost condiții și mai grele. Întotdeauna este loc de mai bine, atât în lucrul cu omul cât și în condițiile de trai și în tot ce înseamnă tehnică, pentru că suntem în armată. Dar având în vedere că suntem într-o continuă schimbare, cu cât ne e mai greu cu atât ambițiile sunt mai mari ca să putem să reușim.” După atâția ani în slujba marinei, nici regretele sau nemulțumirile nu-și mai găsesc locul, în sufletul maistrului militar clasa I Nelu Mârșu rămâne doar speranța: „Nu știu... Poate că timpul trece prea repede, în rest eu unul sunt mulțumit. Bineînțeles salariul nu este atât de suficient pentru multele misiuni pe care le avem de îndeplinit, în condiții reale, atât ca tehnică și ca timp pe mare, pentru că atunci când nu știi nu te iartă nimeni. Salariul într-adevăr este mai mic, dar trăim cu speranța că o vom duce mai bine.”

Și pentru că momentul în care am stat de vorbă cu domnul maistru, a culminat cu sfârșitul exercițiului MCM POSEIDON 2009, am vrut să cunoaștem și părerea dominiei sale referitoare la ceea ce s-a desfășurat pe mare: „Toate aceste exerciții au ca scop o mai bună socializare între țări și bineînțeles între echipaje. Avem foarte multe activități în comun atât pe mare cât și la uscat.

Oamenii se comportă foarte bine. Ce să zic am numai cuvinte de laudă...” și atunci când aceste cuvinte sunt rostite de un om cu o așa bogată experiență în misiuni naționale și internaționale, nu mai e nevoie de nici un comentariu.

Stagiu de practică ambarcat

Pe parcursul ieșirii pe mare la bordul dragorului maritim *Sublocotenent Alexandru Axente* au fost prezenți și trei elevi de la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” care se aflau în timpul stagiului de practică de 30 de zile. Încadrarea în program, serviciile și carturile au fost doar câteva din activitățile cu care elevii au trebuit să se deprindă, deși pentru ei nu a fost nici prima ieșire pe mare și nici prima participare la o misiune internațională. Elev caporal Florin Atomei: „Am mai fost în anul I cu bricul Mircea, timp de patru luni în zece țări, după care la întoarcere am participat și cu Regele Ferdinand, trei zile, tot la o misiune internațională.” Având în vedere experiența acumulată la bordul Navei Școală Mircea și a fregatei Regele Ferdinand am vrut să aflăm prin comparație cum au fost aceste trei zile de ieșire pe mare cu dragorul maritim *Sublocotenent Alexandru Axente*: Elev caporal Florin Atomei: „A fost o experiență plăcută, deoarece nu am mai ieșit cu un asemenea tip de navă, e ceva nou pentru mine și a fost bine”, poate și pentru că răul de mare nu i-a pus în dificultate: „Nu am rău de mare, nu am avut niciodată probleme cu așa ceva.”

Pentru alegerea pe care au făcut-o, aceea de a deveni maiștri militari în Forțele Navale nu există nici un regret și nici gândul că vor petrece multe zile de acum înainte pe mare nu îi sperie: Elev caporal Florin Atomei: „Nu am nici un regret. Mi-am dorit și am reușit

și nu am nici un regret că am ajuns aici. Nu m-a speriat gândul că voi putea petrece astfel de zile pe mare, mai ales aceste trei zile. Am fost plecat patru luni și nu am avut nici cel mai mic regret, deci nu e nimic rău pentru mine. Asta va fi meseria pe care o voi practica de acum încolo.”

Concluzii la final de exercițiu

Pe 19 iunie, în Portul militar Constanța au avut loc declarații de presă la finalul exercițiului MCM POSEIDON 09. Căpitan-comandorul Emanuel Paraschiv: „În perioada în care ne-am defășurat activitățile pe mare, cu toate că vremea în prima parte nu a fost foarte bună, comandanții de nave și echipajele au demonstrat că pot face față și pot îndeplini cu succes și aplica procedurile NATO cu care deja suntem obișnuiți. Tot de-a lungul acestor exerciții, deși comandanții sunt noi, putem spune că am ajuns deja la un nivel ridicat de interoperabilitate între cele două tipuri de nave din cele două state.” Căpitanul Alexander Kabakov, comandantul navei bulgărești Priboy: „Nu au fost diferențe între activitățile executate pe mare în Bulgaria și cele din România, pentru că echipajele și navele sunt aceleași și nu contează în ce ape își defășoară activitățile. Unele dintre problemele și greșelile noastre pe care le-am făcut în primele activări au fost rezolvate, iar nivelul de interoperabilitate a crescut cu această activare. Pentru mine și echipajul meu, dar și pentru nava mea, MCM POSEIDON 2009 a fost un exercițiu foarte important, o oportunitate să ne perfecționăm, să ne desfășurăm toate exerciții pe mare și să vedem ce putem face, care sunt greșelile și cum să acționăm mai bine în toate activitățile care vor urma.” ■

Dragorul de bază Priboy la asfințit, după o zi de exerciții în comun cu navele românești.

Transport strategic în Forțele Navale Române

„ALBATROSUL” A AJUNS DIN NOU ACASĂ

Text și foto: **Bogdan DINU**

Nava Școală și de Transport *Albatros*, singura navă comercială care aparține Forțelor Navale Române, a încheiat o nouă misiune de transport strategic în beneficiul Armatei Române.

Ceva mai multă agitație ca de obicei în dimineața zilei de 27 mai în dana 44 a portului Constanța. O macara de mare tonaj, mașini militare, docheri, reprezentanți ai Căpitaniei, Vămii sau Poliției de Frontieră așteptau sosirea unei nave la cheu. Nimic neobișnuit doar că de data aceasta nava era *NST Albatros*, o navă comercială, dar care aparține Forțelor Navale Române. La 47 de zile de la plecarea tot din Constanța, dar din Portul Militar pe data de 10 aprilie, *NST Albatros* revenea având la bord tehnică și echipamente militare excedentare ale militarilor români din Irak, mai exact 76 de vehicule și 14 containere care au încăput fără probleme în magaziiile navei. *NST Albatros* a traversat Bosforul, Dardanelele, Suezul și apoi golful Aden, partea cea mai periculoasă despre care vom relata mai jos, și

a ajuns la Shuaiba pe data de 30 aprilie. Tehnica a fost ambarcată, ca și la voiajele anterioare, din portul

Instantaneu din timpul descărcării tehnicii militare de la bordul navei.

kuweitian Shuaiba, între 1 și 5 mai în condiții de siguranță totală, portul putând fi considerat o adevărată bază navală americană. Așadar o nouă misiune de transport strategic a fost îndeplinită cu succes de Forțele Navale Române, fapt care dovedește că Armata României are capacitatea, limitată este adevărat, de a-și proiecta forțele în teatrele de operații sau după caz de a reține tehnica respectivă cu mijloacele proprii. Pentru a respecta adevărul trebuie să precizăm că transportul ar fi putut fi efectuat cu orice navă comercială sub orice pavilion dar, după cum ne spunea și căpitan-comandorul Marius Ștefan, comandantul navei și singurul comandant de cursă lungă din Forțele Navale Române, costurile ar fi fost, chiar și în condițiile actuale când piața navlului este la pământ peste tot în lume, cel puțin duble.

Se pare că aceasta nu va fi singura misiune de transport strategic din anul acesta, cel mai probabil va urma un nou voiaj la Shuaiba pentru a repatria tehnica și echipamentele rămase în Irak.

A fost cea de a treia misiune de transport strategic după cele din 2003 (în care a transportat tehnica unui detașament de geniu care a operat în Irak între 2003 și 2006 pentru refacerea infrastructurii Irakului, la întoarcere aducând tehnica companiei NBC deplasată inițial în teatru) și 2006 (în care a repatriat tehnica batalionului de geniu după trei ani). Revenind la misiunea recent încheiată, comandantul navei s-a declarat mulțumit de modul în care au decurs lucrurile: „Sunt mulțumit de prestația tuturor oamenilor de la bord. La noi se observă imediat când cineva nu își face treaba. Efectiv nava este încadrată cu un echipaj minim pentru siguranța navigației, iar serviciul de zi este efectuat doar de 3-4 oameni. În rest toți sunt implicați în carturi, tot timpul este operare în sistem de 24 de ore. În concluzie, sunt mulțumit de echipaj și sper să se comporte la fel și în voiajul următor și să avem noroc, deși norocul este așa cum îl face omul, nu există noroc la infinit, trebuie să fii pregătit pentru orice.”

O navă atipică

NST Albatros este ceea ce noi numim o navă atipică. Cum menționam mai sus ea aparține Forțelor Navale Române, armatorul (adică proprietarul din acte al navei) este chiar Academia Navală „Mircea cel Bătrân” dar, în același timp, este și o navă pur comercială. Astfel, navlul navei este asigurat prin contract, iar nava satisface și cerințele de instruire practică la bord pentru studenții Facultății de Marină Civilă din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Nava poate lua la bord într-un voiaj până la 24 de cadeți. De exemplu, anul trecut a avut la bord 24 de cadeți în perioada august-octombrie 2008 cu voiaje în Marea Mediterană, Marea Neagră și Marea Azov. La ultimul voiaj având în vedere riscul real din zona golfului Aden s-a evitat ambarcarea unor cadeți la bord. Echipajul este format din 21 de membrii în care regăsim și ofițeri dar și personal contractual civil din Forțele Navale Române (nu insistăm mai mult, noi am mai scris despre *NST Albatros* în paginile revistei noastre –

Căpitan-comandorul Marius Ștefan, comandantul *NST Albatros*.

vezi *Marina Română* nr.1 (104) 2005, p.14 – și pentru mai multe informații despre navă se poate accesa și www.anmb.ro). Căpitan-comandorul Marius Ștefan, comandantul navei și singurul comandant de cursă lungă din Forțele Navale Române ne-a oferit câteva detalii despre viața la bord: „Pentru mine a fost o provocare pe care am luat-o ca atare și cu ceva timp în urmă am luat și brevetul de comandant de cursă lungă. Nu este ceva nou, după cum se cunoaște în istoria marinei române au fost mulți comandanți de nave comerciale proveniți din marina militară. Regulamentul serviciului la bord al navelor comerciale este foarte aspru, chiar asemănător cu cel de la bordul navelor militare, poate chiar mai multă autoritate are un comandant de navă comercială decât un comandant

de navă militară pentru că ia decizii în situații internaționale. Disciplina este foarte strictă.”

Navigând printre pirați

La voiajul recent încheiat provocarea a fost reprezentată de navigația prin golful Aden, „înfestat” de pirații somalezi. Căpitan-comandorul Marius Ștefan: „Față de voiajele anterioare din 2003 și 2006 acum s-a constatat o creștere a atacurilor piraților în zonă, fapt ce a determinat trimiterea unor forțe navale în zonă, ale NATO, Uniunii Europene (*Atalanta Force*) sau ale statelor care își protejează interesele acolo, adică navele care navigă acolo. Este stabilit și un coridor de tranzit internațional recomandat și a unui grafic de tranzitare. Dar toate aceste lucruri nu înseamnă că nu trebuie să faci totul pentru a descoperi și a evita din timp, luând toate măsurile la bord pentru a evita sechestrarea navei. Cât timp ne-am aflat în zonă au existat trei atacuri reușite. Am avut noroc dar este vorba și de cum te pregătești din timp să îi descoperi și să ripostezi. Este o zonă de risc și care te ține în priză.” Pentru a nu crea confuzie, dar și pentru a liniști cititorii noștri care ar putea fi tentați să creadă că ar fi fost posibilă capturarea de către pirații somalezi a unei nave comerciale românești (chiar dacă aparține Forțelor Navale) cu tehnică militară la bord (asta chiar ar fi fost o știre de presă) vă informăm că pe timpul voiajului la bord s-au luat măsurile pentru a se evita producerea unor surprize nedorite. ■

Infanteriștii marini în poligonul de la Babadag

Text: căpitan **Cosmin OCHEȘEL**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Batalionul Infanterie Marină reprezintă o componentă foarte importantă în cadrul Forțelor Navale Române. De aceea, rolul pregătirii în cadrul batalionului este hotărâtor în îndeplinirea cu succes a misiunilor care îi revin. Am fost și noi prezenți pe timpul uneia din cele mai importante forme de pregătire și anume tragerea cu armamentul individual. Dar pentru a realiza mai bine importanța acestei activități o să încep cu o scurtă prezentare a batalionului și a misiunilor sale.

Structura Batalionului Infanterie Marină are la bază misiunile și zona de responsabilitate, care este diversă din punct de vedere al reliefului. Unitatea este situată în localitatea Babadag, județul Tulcea într-o zonă cu lacuri, aproape de litoralul Mării Negre, de Dunăre și Delta Dunării. Este o regiune unică atât în România cât și în sud-estul Europei, ce cuprinde cea mai mare rezervație naturală din Europa. Terenul este greu accesibil, cu lacuri puțin adânci, cu mlaștini întinse divizate de canale naturale, cu plaje sălbate, cu

păduri și dealuri stâncoase. Batalionul poate îndeplini cu succes atât misiuni convenționale cât și operații speciale cum ar fi: acțiuni de tip comando, recunoașteri speciale, interdicere, interceptie, escorta sau controlul traficului fluvial. Pentru a putea îndeplini misiunile specifice, în Delta Dunării, în zona lagunară și de-a lungul Dunării, pușcașii marini sunt instruiți, pentru paza portuară și paza obiectivelor de importanță deosebită, pentru lupta împotriva desantului maritim, a desantului aerian, a grupurilor de cercetare-diversiune și a grupărilor teroriste ce pot acționa în zonă.

La momentul actual batalionul are zece subunități, ceea ce îi permite să aibă suficiente resurse umane combatante și logistice pentru a îndeplini misiuni o perioadă îndelungată de timp. Subunitățile combatante sunt: subunități desant amfibiu ce acționează pe bărci, subunități asalt pe TAB, ce acționează pe blindate amfibii și o subunitate de artilerie, ce asigură sprijinul direct prin foc și care este dotată cu tunuri de munte produse în România. Așadar, pentru cei mai puțin familiarizați cu activitatea acestei structuri din cadrul Forțelor Navale v-ați putut face o imagine a ceea ce reprezintă

infanteriștii marini. Și aceasta nu este tot, tragerile care se desfășoară lunar cu întregul efectiv al Batalionului Infanterie Marină întregesc imaginea de forță combatantă a marinei.

În perioada 22-26 iunie, batalionul a participat la tragerile cu armamentul individual. Chiar în prima zi de exerciții comandantul batalionului, locotenent-colonelul Pavel Daniel Frumosu, a făcut o scurtă prezentare a activităților care urmau să se desfășoare. „*Ne aflăm în poligonul Babadag, poligon aparținând Forțelor Terestre situat la aproximativ 15 kilometri vest de localitatea Babadag și delimitat la nord de lacul Razelm. În baza planului de instrucție al batalionului executăm trei sedințe de tragere, două sedințe individuale de luptă cu aruncătorul de grenade Ag 7, respectiv ședința 10 și 11 având ca obiectiv formarea și perfecționarea deprinderilor trăgătorilor pentru lupta împotriva blindatelor și ședința 3 specifică infanteriștilor marini de pe apă pe uscat.*” La încheierea ședinței de tragere de pe apă pe uscat, locotenentul Daniel Giubernea, comandantul companiei logistice, s-a arătat extrem de mulțumit de rezultatele obținute de subordonați, mai ales că

aceste ședințe specifice de tragere plac mai mult tragătorilor datorită condițiilor în care se desfășoară. Trăgătorii se ambarcă în bărcile de asalt doi într-un bord și alți doi în celălalt bord al ambarcațiunii, iar după ce parcurg o distanță de aproximativ 500 de metri execută foc asupra țintelor de pe mal. Ajutați și de vremea frumoasă de vară, poate puțin prea călduroasă, ambararea și debarcarea a fost unul din momentele plăcute, chiar dacă, acestea se efectuau în apa de circa un metru. Nu la fel de încântați au fost executanții tragerilor cu aruncătorul de grenade care au fost nevoiți să oprească tragerea, nu din cauza vreunui incident, ci din cauza aprinderii vegetației uscate din poligon. Mai dificilă părea operațiunea de stingere a incendiilor de către militari decât lansarea grenadelor, chiar dacă unii dintre trăgători se aflau la prima participare. A fost și cazul frunzașului Bogdan Munteanu, servanț tun, care nu a lăsat să se observe emoția primei trageri cu aruncătorul de grenade.

Deși vizibil nemulțumit de întreruperile dese ale tragerii provocate de riscul inițierii unui incendiu în zona țintelor, locotenentul Dorin Iordache,

Aspect din timpul încărcării AG-7 pentru tragere.

Exercițiu de debarcare al infanteriștilor marini în zona lagunară, de responsabilitate.

comandant baterie sprijin, a apreciat ca foarte bune rezultatele militarilor din subordine. A ținut să precizeze totuși că aceste rezultate sunt normale pe fondul pregătirilor care au precedat această activitate. A fost și pentru noi o experiență plăcută, mai ales că am putut observa un entuziasm greu de găsit în alte părți în aceste momente. Entuziasmul și dorința de a obține rezultate foarte bune a fost

în mare măsură insuflat de comandantul Batalionului Infanterie Marină care a fost alături de militari pe parcursul activităților. La baza instrucției stă condiția fizică, efortul susținut și lucrul în echipă, în scopul de a face față forțelor și mediului ostil. Principalele valori ale pușcașului marin sunt tradiția, curajul, cunoștințele tactice și teoretice și aptitudinile de lider manifestate la toate nivelele. ■

„INCURSIUNEA” SCAFANDRILOR DE LUPȚĂ DE LA 3000 DE METRI... ALTITUDINE!

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Pătrunderea scafandrilor de luptă la obiectiv se realizează în moduri diferite, după complexitatea și dificultatea misiunilor pe care trebuie să le îndeplinească. În articolele noastre mai vechi sau mai recente, ați putut citi despre infiltrarea lor de pe uscat, de pe apă sau pe sub apă sau prin salturile din elicopter. Mai rar, din aer, din avioane, cu binecunoscuta deja parașută clasică, BG 7 sau, și mai rar, cu parașuta tip aripă, extrem de manevrabilă care permite aterizarea la punct fix, dar care cere și o pregătire și un antrenament complex. La mijloc de iunie ne-am aflat din nou la Tuzla, devenit loc frecvent în documentările noastre, unde am fost părtași la un antrenament al scafandrilor de luptă, care într-un an bun nu se desfășoară decât de câteva ori, respectiv de cădere liberă, utilizarea parașutei tip aripă și aterizare la punct fix. Premiera a fost reprezentată de faptul că au fost utilizate elicopterele Puma Naval și, astfel, nu au mai fost nevoiți să apeleze la aeronavele Forțelor Aeriene Române. Tandemul Grupul de Elicoptere-scafandrii de luptă funcționează tot mai bine și sperăm ca și recentul antrenament să fie de bun augur.

Activitatea – planificată de multă vreme – a presupus un antrenament intensiv într-un timp relativ redus prin care s-a urmărit utilizarea la maximum

a tuturor resurselor disponibile. Trebuie remarcată și preocuparea Statului Major al Forțelor Navale care a reușit să identifice resursele și fondurile pentru ca pregătirea acestor temerari ai adâncurilor dar iată, și ai văzduhului, să nu aibă de suferit, mai ales într-un an bugetar deloc favorabil Armatei și națiunii în general. Precizăm de la început că la antrenament au participat militarii din cadrul Grupului Naval al Forței pentru Operații Speciale calificați pentru salturile cu parașuta tip aripă, un grup redus de altfel, compus doar din șase militari disponibili și care s-au antrenat la un nivel extrem de ridicat, datorită prezenței unor instructori, pentru fiecare militar aflat la antrenament, veniți din cadrul Statului Major al Forțelor

Echiparea pentru salt; în stânga căpitan-comandorul Marian Marin, comandantul Secției scafandri de luptă și forțe speciale.

Terestre, instructori cu 5-6000 de salturi la activ, cu mare experiență și de la care scafandrii noștri au avut ce învăța. „*Ne propunem să atingem multe obiective, avem foarte mult de lucru, iar acest segment de pregătire, respectiv de parașutare prin cădere liberă și utilizarea parașutei tip aripă este un domeniu care deschide foarte multe posibilități misiunilor de operații speciale pentru care trebuie să ne pregătim. Noi ne-am dorit, în primul rând, ca activitatea să se desfășoare în deplină siguranță. Pentru asta am invitat în cadrul convocării pe acești instructori experimentați care au încercat să execute atât căderea liberă cât și pilotajul și rezolvarea problemelor apărute în căderea liberă, astfel încât, toți să plecăm de aici cu o lecție învățată*”, ne-a declarat căpitan-comandorul Marian Marin.

Toți scafandrii de luptă participanți la antrenament sunt brevetați pentru parașuta tip aripă cu zeci de salturi la activ, dar nu înseamnă că nu mai au nimic de învățat, după cum ne-au declarat cu modestie. Convocarea a durat trei zile și s-a reușit efectuarea mai multor salturi de om, un mic record chiar, prin care s-a urmărit îndeplinirea unei părți a obiectivelor instrucției de parașutare pe anul în curs, în primul rând a obiectivelor specifice HAHO-HALO (High Altitude High Opening – High Altitude Low Opening) utilizate de militarii din operații speciale pentru atingerea unor obiective aflate la distanță și cu deschiderea

O nouă grupă se pregătește pentru salt în timp ce elicopterul Puma Naval revine la sol.

parașutei la mare înălțime, pilotarea parașutei după relevment și aterizarea la punct fix. Căpitan-comandorul Marian Marin: „*Încercăm să facem toate aceste elemente pe segmente. Probabil în câțiva ani vom fi în măsură, dacă avem suficiente resurse, să facem totul întrunit și atunci ne putem dedica unor misiuni pe care le abordează toate forțele speciale din lume.*”

După instructajul de la începutul antrenamentului, urmează echiparea, împărțirea pe echipe, ambarcarea în elicopter și apoi saltul, un algoritm întrerupt doar de o pauză pentru plierea parașutelor sau alimentarea aeronavei. De la altitudinea de 3000 de metri, din ușa deschisă a elicopterului totul pare foarte mic. După o cădere liberă de 1000 de metri care nu durează mai mult de 40 de secunde, se deschide parașuta aripă și deja plutești în văzduh. Tot saltul nu durează mai mult de 3-4 minute, în funcție și de greutatea fiecăruia. Dacă credeți că este ușor vă înșelați. Numai la aterizare viteza parașutistului atinge 100 de kilometri pe oră.

Nu ne-am putut abține să nu întrebăm dacă în eventualitatea deplasării în teatrul de operații din Afganistan scafandrii de luptă vor putea executa misiuni care implică și inserția prin saltul cu acest tip de parașută: „*Depinde de complexitatea misiunilor. Misiunile simple care presupun doar deplasarea forțelor într-un raion izolat cu ajutorul parașutei tip aripă cu aterizare la punct fix, este o*

misiune pe care ne-o putem însuși până la sfârșitul anului. Dar lucrurile sunt mult mai complexe, de multe ori aceste misiuni se desfășoară într-un cadru tactic în care nu suntem doar noi, parașuta și condițiile meteo, trebuie să iei în calcul și prezența inamicului, o încărcare suplimentară de echipament pe timpul parașutării, ceea ce complică mai mult lucrurile”, ne-a răspuns căpitan-comandorul Marian Marin.

Am stat de vorbă cu unii dintre scafandrii de luptă la finalul salturilor despre dificultatea acestora. „*Din punctul meu de vedere cea mai dificilă este căderea liberă. Părăsirea aeronavei este deja simplă, important este să stai bine pe căderea liberă, să nu intri în vrie, să nu te dai peste cap, iar deschiderea*

Aterizare la punct fix.

să fie în picare planată”; „*E greu de stăpânit dacă nu o cunoști și pentru asta îți trebuie experiență. La celelalt tip de parașută poți fi și începător dovadă că brevetarea în parașutism se face pe acel tip de parașută. Totul e să fii pregătit, antrenamente foarte multe, experiență și mai ales de muncă, foarte multă muncă.*”; „*Căderea liberă este unul din cele mai dificile lucruri în parașutism.*” Și pentru că acționează în alt mediu decât cel cu care sunt obișnuiți, adică văzduhul și nu apa, i-am rugat să ne spună și ce simt acolo sus: „*Este foarte frumos, este o plăcere deosebită. Trebuie să ai voință, puțin curaj și puțină nebulie și totul după aceea devine plăcere. Este foarte frumos să simți curentul aerului care te ține acolo ca pe o pasăre.*”; „*E un lucru deosebit, diferă de celelalte salturi cu parașuta rotundă prin faptul că ești ca o aeronavă, pur și simplu zbori.*”; „*Când sări de la 3000 de metri este o senzație extraordinară. Cred că sunt mulți cei care și-ar dori, dar puțini pot să facă cu adevărat acest lucru.*”; „*Nu sunt elemente de noutate, am făcut lucrul acesta încă de pe vremea când eram locotenent, primele impresii au fost deosebite pentru că sunt medii diferite, domenii diferite care până la urmă toate se completează prin propria persoană. Îți dorești să ai experiență în toate aceste domenii, îți dorești să fii foarte bun. Toate activitățile de risc nu au făcut decât să ne apropie mai mult.*”

Scriind atât de mult despre parașutiști, forțe speciale sau scafandri

cititorii noștri ar putea crede că acești oameni nu se mai simt marinari sau că nu mai aparțin Forțelor Navale Române. Nu este adevărat și pentru frumusețea lui vă redăm răspunsul căpitan-comandorului Marian Marin la o posibilă astfel de întrebare: „*La începutul și la sfârșitul fiecărei zile mergem în cabina de pe nava pe care suntem ambarcați, acolo ne ducem experiența acestei cariere, de acolo plecăm, acolo ne întoarcem și toate se leagă de navă. Suntem marinari prin formație, suntem marinari prin faptul că suntem cadre ale Forțelor Navale Române și chiar dacă am ajuns să colaborăm foarte bine cu colegii din aviație sau din trupele de parașutiști ne considerăm în continuare marinari, dar*

cu un orizont profesional mai deschis.” Salturile pe care le au la activ scafandrii diferă și ele. Sunt veterani cu peste 600 la activ, cum este cazul Mml Bogdan Isac, o mai veche cunoștință a noastră care chiar în ziua documentării a executat saltul cu numărul 600, în timp ce alții au ajuns doar la 30 pe tipul acesta de parașută.

Conform legislației, salturile cu parașuta se plătesc. Este poate un motiv pentru care scafandrii de luptă sunt invidiați de alți colegi militari mai ales acum când criza a diminuat, temporar, veniturile angajaților Ministerului Apărării Naționale. I-am rugat pe câțiva dintre scafandrii de luptă să ne spună ce le-ar răspunde celor care „îi acuză” de „rotunjirea” veniturilor prin astfel de salturi.

Mml Bogdan Isac: „Să vină să sară și să vedem câți bani câștigă de pe urma acestor activități. Nu e vorba de bani, e vorba de plăcere. Dacă ar fi fost vorba de bani toată lumea ar fi fugit la parașutism. E vorba doar de foarte multă muncă.”; căpitan-comandorului Marian Marin: „Le-aș răspunde politicos, i-aș invita să participe la astfel de activități, să meargă cu noi în aeronavă. Pe de o parte este o experiență deosebită pe care nu o vor uita ușor, iar dacă le place să rămână să o ducă mai departe. Faptul că se plătesc? Au dreptate, se plătesc mai bine decât alte activități și noi considerăm că este normal să se întâmple așa. Noi avem o deviză la divizion, „Dacă ar fi ușor oricine ar face-o”. Până la urmă noi credem că nu

Cursanții și instructorii la instruktajul de dinaintea salturilor.

Ambarcarea în elicopterul Puma Naval.

Parașuta tip aripă oferă o manevrabilitate deosebită.

Aterizare reușită, se strânge parașuta.

problema banilor deranjează eșaloanele superioare sau pe colegi, ci faptul ca aceste salturi să nu se execute doar de dragul salturilor, ci cu rezultate concrete și cuantificabile în planul instrucției și al atingerii standardelor dorite. Pe de altă parte, este tot atât de adevărat că nici nu pot fi „arse” etapele, iar standardele de instrucție amintite mai sus nu pot fi realizate peste noapte pentru că siguranța trebuie să fie, ca întotdeauna, pe primul loc. Privită din alt unghi compensațiile financiare pentru activitățile de risc constituie și o modalitate de atragere a personalului pentru încadrarea funcțiilor

în structurile de operații speciale având în vedere nevoia permanentă de „sânge proaspăt”. Din discuțiile cu militarii a rezultat că și prin mediatizarea unor astfel de activități se dorește atragerea de noi membri în cadrul grupului. Și pentru a fi onești, dincolo de vocația reală a unor militari pentru astfel de specializări, gradul ridicat de risc al unor antrenamente este foarec să fie plătit corespunzător.

Concluzia a formulat-o la finalul activității căpitan-comandorului Marian Marin: „Atunci când ne mobilizăm să atingem obiective proprii, motivarea și cooperarea oamenilor contează foarte

mult. Concluzia noastră este că în aceste trei zile am reușit să reunim trei echipe provenind din trei domenii diferite, cu un succes deosebit. Am reușit să ne atingem multe din obiectivele propuse. Am reușit să aducem în același punct și echipele de piloți și instructorii de la SMFT, este greu să sincronizezi mereu aceste elemente și mai ales prezența celor șase militari din GNFO care nu este puțin lucru, având în vedere dinamica activităților din zilele acestea. Nu ne plângem de faptul că suntem încărcăți, ne dori să avem de lucru și ne dorim ca misiunile noastre să se desfășoare întotdeauna în siguranță.” ■

Debut de sezon pentru luptătorii adâncurilor

Foto: Ștefan Ciocan

SALTURILE SCAFANDRILOR DE LUPTĂ sau „libertatea” exersării salturilor libere din elicopter

Bogdan DINU

În luna iunie, timp de două zile, liniștea de pe malul mării în dreptul farului de la Tuzla, a fost tulburată de zgomotul elicopterelor și al bărcilor cu motor. Aproape 40 de scafandri din Grupul Naval al Forței pentru Operații Speciale și din cadrul grupului EOD au exersat salturile libere din elicopter deasupra Mării Negre. Saltul este doar una din etapele finale ale inserției, adică pătrunderea scafandrilor la obiectiv. Desfășurate periodic astfel de antrenamente au rolul de a iniția pe noii veniți în grup sau de a menține antrenamentul celor care le execută de ani buni. În anii trecuți antrenamentele aveau loc la Vadu dar au fost mutate în zona Tuzla, mai aproape de baza elicopterelor Puma Naval care au asigurat și platforma aeriană. După cum ne spunea și comandantul Grupului, era mai bine la Vadu pentru că adâncimea apei era mai mare și scafandrii se feresc întotdeauna de ape puțin adânci pentru că se deconspiră. Așa că la Tuzla adâncimea apei a fost de 4-5 metri pentru a preveni orice accident, iar elicopterul a evoluat la o înălțime tot de aproximativ 4-5 metri deși, după cum am observat și noi, cu comandorul Tudorel Duță la manșă, locuitorul șefului de stat major al Flotei pentru aviație, elicopterul a coborât și la trei metri deasupra apei ușurând astfel sarcina scafandrilor. „La aceste salturi important este să îndeplinești misiunea, nu spectacolul. Iar misiunea este să pătrunzi în apă, să ai tot echipamentul. E doar o inserție, doar o etapă a misiunii,”

ne-a declarat locotenent-comandorului Adrian Lupașcu. S-au efectuat și salturi cu întregul echipament, cu elicopterul aflat în diferite faze de evoluție, staționar sau din mișcare. Din păcate, confirmând parcă vechiul proverb românesc că „La omul sărac nici boii nu trag”, deși erau prevăzute în program, salturile specifice ale scafandrilor în misiunile de căutare-salvare pe mare (respectiv ridicarea victimei cu trolul asistată de către scafandru salvator) sau cele denumite fast-rope (coborârea rapidă pe pară pentru inserția rapidă a scafandrilor de luptă în diferite situații) nu s-au mai putut executa din cauza apariției unei defecțiuni la trolul elicopterului. Regretabil cu atât mai mult cu cât fast-rope-ul este o metodă mai dificilă de inserție, mai ales atunci când ai tot echipamentul în spate, 40-60 de kilograme dar este și foarte eficientă pentru că permite coborârea rapidă, respectiv inserția rapidă a trupelor cu elicopterul în anumite zone de operații. De asemenea, presupune o coordonare foarte atentă atât din partea militarilor care execută cât și din partea instructorilor din elicopter.

La salturile libere au participat și trei scafandri salvatori ai Grupului de Elicoptere care se pregătesc să ajungă la nivelul actual al profesioniștilor din Grupul EOD, cei care asigură în prezent misiunile de căutare și salvare pe mare. Astfel, dacă băieții din EOD nu vor putea fi vreodată disponibili pentru astfel de misiuni, Grupul de Elicoptere are personalul calificat necesar ceea ce ni se pare firesc pentru o astfel de structură. Vremea la acest antrenament

a fost superbă iar scafandrii s-au bucurat din plin de ea conștientizând că rareori pot acționa în astfel de condiții ideale. Astfel de antrenamente de salturi libere din elicopter se execută de regulă din luna martie până la începutul lunii noiembrie, limitările fiind impuse de condițiile meteo care pot afecta evoluția elicopterului (umiditate, înghețul palelor, etc) deși trebuie să spunem că au sărit cu succes și pe timp de iarnă și o pot face oricând apar astfel de misiuni. Locotenent-comandorului Adrian Lupașcu: „Salturile libere nu mai reprezintă nici o noutate pentru noi, avem o vechime considerabilă la astfel de antrenamente. Avem și câțiva începători azi care vor primi „botezul focului”, un obicei al nostru care se perpetuează și la care ținem. În decursul celor două ore am executat aproximativ patru salturi de către fiecare militar, de obicei se sare de la înălțimea care permite evoluția elicopterului. Nu există o anumită înălțime standard pentru salt, de regulă de la 5-7-10 metri în funcție de condițiile climatice, vânt, ploaie, curenți.” Dificultatea salturilor libere din elicopter este receptată diferit de militarii Grupului. Pentru unii partea cea mai dificilă este contactul cu apa, pentru alții ieșirea pe plajă, iar pentru unii antrenamentele (mai precis lipsa sau ritmicitatea acestora) pentru menținerea standardelor de pregătire.

O parte din membrii Grupului au plecat din structură, din diferite motive, dar au venit alții noi și este îmbucurător că există un flux de personal chiar și de la celelalte categorii de forțe sau după cum spunea comandantul Grupului, „Sunt mulți doritori!”.

VECTORUL 09

Text: căpitan ing. **Mihai EGOROV**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Ca în fiecare an luna mai a adus pentru instrucția Forțelor Navale executarea lansărilor de rachete P-21. Astfel, în perioada 25-29 mai, 15 nave militare, două elicoptere Puma Naval din structura Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale și un avion aparținând Forțelor Aeriene au participat la exercițiul cu trupe și trageri reale VECTORUL 09. Exercițiul a fost organizat de Comandamentul Flotei și a avut ca scop perfecționarea structurilor participante în planificarea și conducerea acțiunilor reale în vederea executării tragerilor de artilerie și lansărilor de rachete navale. Pentru lansarea de rachete zona de siguranță a fost supravegheată de nave militare din subordinea Statului Major al Forțelor Navale și pentru prima dată, supraveghearea aeriană a raionului de lansare a fost executată cu elicoptere Puma Naval din cadrul Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale. Trebuie menționat însă că la reușita acestei misiuni, unice și dificile executată anual, au fost angrenate aproape toate structurile din Forțele Navale, fiecare pe domeniul său de competență și responsabilitate.

Lansările reale au avut loc marți 26 mai. În poligonul de la Midia s-au aflat alături de rachetiștii navali, amiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major General, contraamiralul Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Aurel Popa, comandantul Flotei, factori de răspundere din SMG, SMFN, Comandamentul Flotei și alte unități din compunerea

Lansarea rachetei țintă de pe platforma terestră.

Forțelor Navale. În acest an au fost lansate două rachete P-21 de către nava purtătoare de rachete *Pescărușul* și o instalație mobilă de lansare, aparținând Divizionului 150 Rachete Navale din Mangalia.

Lansări (și) la Capul Midia

Miercuri 27 mai, în Poligonul de Trageri Sol-Aer „General de brigadă Ion Bungescu” de la Capu Midia a avut loc etapa finală a exercițiului ISTRIA 2009 constând în executarea de trageri de luptă cu rachete sol-aer împotriva unor rachete-țintă care au marcat inamicul aerian.

La trageri au asistat amiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major General, șefii SMFA și SMFT, ofițeri cu funcții de conducere din structurile implicate.

Exercițiul ISTRIA 2009, planificat de Statul Major al Forțelor Aeriene, a fost organizat și condus de comandamentul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu”. Au executat trageri trei batalioane de rachete sol-aer, un batalion tehnic și subunități de conducere automatizată și logistică. Scopul exercițiului a constat în perfecționarea capacității de planificare și conducere, a pregătirii în vederea ducerii acțiunilor de luptă și, de asemenea, în antrenarea trupelor pentru a acționa integrat în vederea combaterii mijloacelor aeriene ostile.

În aceeași perioadă, în poligonul de la Capu Midia au executat exerciții tactice cu trageri de luptă cu complexe de rachete antiaeriene OSA-AKM și KUB, militarii din Regimentul 50 Rachete Antiaeriene „Andrei Mureșianu”, din subordinea Diviziei 4 Infanterie, „Gemina”. ■

Eveniment

Instrucție marinărească cu CISE

Aspect din timpul convocării cu conducătorii de instrucție marinărească

Text: căpitan ing. **Mihai EGOROV**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

În luna iunie s-a desfășurat în Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale o convocare cu conducătorii instrucției marinărească având două module. Primul modul, teoretic, a cuprins prezentări despre procedurile transfer materiale ușoare tip poștă, remoraj navă-navă, probleme de marinărie privind pregătirea navei și a tehnicii, reguli de sănătate și securitate în muncă. Modulul doi a reprezentat partea practică a instruirii, când participanții au executat toate procedurile studiate ca teorie. Partea practică a fost executată la fregatele Tip 22, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, unde maiștrii militari șefi de echipaje - instructori, împărțiți în două echipe au executat procedurile în mod practic. La terminarea acestui modul, Centrul de Instruire Simulare și Evaluare a certificat personalul, pentru ca în perioada în care nava este „gata de acțiune”, aceștia să fie conducători pe linie de marinărie pentru echipaje, pentru a le menține la un nivel ridicat de pregătire.

Pentru o pregătire completă în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” s-a desfășurat joi 25 iunie, un exercițiu pentru salvarea oamenilor în caz de naufragiu, unde s-au făcut mai multe antrenamente cu sprijinul catedrei de științe nautice din academie. Tot personalul a participat la exerciții de urcare în plută, la aducerea plutei în poziție normală, atunci când este răsturnată de vânt. De asemenea, personalul a participat la un curs de prim ajutor. ■

Utilizarea bărcii de salvare.

Pregătirea exercițiului de transfer de materiale ușoare tip poștă.

Tragerile navelor fluviale la Midia

Căpitan **Cosmin OCHEȘEL**

Peste 200 de militari din subordinea Comandamentului Flotei au participat în perioada 12-15 mai la tragerile de artilerie ale navelor militare fluviale în raionul temporar Midia. Marți, 12 mai, navele Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie au ieșit pe mare pentru a-și executa misiunile de foc. La ora 06.00 un monitor și două vedete fluviale aflate sub conducerea comandantului de divizion, comandorul Cristinel Uce, au ieșit din port și s-au deplasat în raionul temporar Midia. Ajutați și de vremea prielnică navele au ocupat pozițiile de tragere stabilite în scenariul exercițiului și după primirea aprobării de la Comandamentul Flotei acestea au început tragerea. Pe parcursul exercițiilor am putut observa modul bun de executare a ședințelor planificate dar și seriozitatea echipajelor în vederea obținerii de calificative foarte bune. Despre felul cum a fost pregătită această activitate am aflat de la locotenent comandorul Nicu Chirea

șeful operațiilor la Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie: „În urma unui complex proces de pregătire navele divizionului desfășoară un exercițiu de antrenament pe fluviu și pe mare cu executarea exercițiilor de tragere cu armamentul de artilerie de la

Loviturile de artilerie așteaptă pe benzi, executarea focului.

Foto: Ștefan Ciocan

bord. Navele participante la această activitate sunt monitorul 47, vedeta blindată 177 și vedeta blindată 178. Se desfășoară exerciții de tragere cu toată tehnica din dotare calibru 122 mm, 100mm, 30 mm și 14,5 mm. Tragerile au început cu o tragere de recepție cu un tun calibrul 30 mm și a continuat această activitate cu lansarea rachetelor Strella.”

Deși aceste trageri nu se mai execută pe Dunăre, excepție făcând tragerile de la Peceneaga cu calibre mici, militarii participanți la tragere atât ofițeri, maiștri militari cât și soldați gradați voluntari au dat dovadă de rigurozitate și ambiție în realizarea obiectivelor. Impresiile câtorva din participanții la acest exercițiu au fost concludente în exprimarea satisfacției pentru bunele rezultate obținute. Astfel, căpitanul Ciprian Armașu comandantul monitorului 47, ne-a spus: „Tragerile s-au desfășurat în condiții foarte bune, tot echipajul și nava s-au comportat foarte bine, au fost respectate condițiile impuse de fiecare ședință de tragere și s-a avut în vedere respectarea măsurilor de

siguranță. În calitate de comandant de navă vreau să felicit echipajul pentru modul cum a răspuns cerințelor acestui exercițiu.”

Deși unii dintre membrii echipajului au fost la prima lor experiență de acest fel, pregătirea urmată și sprijinul colegilor au făcut ca emoțiile să fie mai mici. Printre cei care au fost apreciați de superiori îl putem aminti pe maestrul militar clasa a II-a Petruș Ivanov, comandant grup luptă antiaeriană și de suprafață care a lovit ținta cu multă precizie smulgând zâmbete de satisfacție comandantului de divizion.

Foto: Ștefan Ciocan

Tragere cu Strella executată de la bordul monitorului Lascăr Catargiu.

Foto: Ștefan Ciocan

Tragere cu Strella executată de la bordul vedetei fluviale 150.

Putem spune că aceste trageri vin ca o bună probă practică după ce la Centrul de Instruire Simulare și Evaluare al Forțelor Navale Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie și Divizionul 80 Vedete Fluviale au participat la o pregătire teoretică complexă. Bineînțeles rodul acestei pregătiri sub îndrumarea instructorilor centrului ar rămâne fără valoare dacă echipajele nu ar continua antrenamentele la bordul navelor. Revenirea în port la încheierea activităților a consfințit îndeplinirea cu succes a misiunilor, dar și motivația de a continua

pregătirea în scopul îmbunătățirii rezultatelor obținute.

La doar câteva zile după tragerile navelor Divizionului 67 NPA, în poligonul de la Midia au tras și navele Divizionului 88 Vedete Fluviale. Chiar dacă marea nu a fost la fel de liniștită ca anul trecut, tragerile au decurs normal, rezultatele obținute fiind de Foarte Bine. A fost de fapt și ultima misiune de foc executată de Divizionul 88 Vedete Fluviale sub comanda comandorul Tudor Grigorovici, mutat apoi pe funcția de locțiitor al șefului de stat major al Comandamentului Flotei

REUNIUNEA COMITETULUI COMANDANȚILOR MARINELOR MILITARE DIN EUROPA (CHENS)

Locotenent-comandor
Denis DOLCEANU,
Statul Major al Forțelor Navale

Șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral Dorin Dănilă, a participat în perioada 7-8 mai la Reuniunea Comandanților Marinelor Militare din Europa (CHENS), ce s-a desfășurat în localitatea Limassol, Cipru.

CHENS este acronimul pentru **CH**iefs of **E**uropean **N**avies (Șefii Marinelor Militare Europene), reprezentând un forum informal, independent și apolitic format din comandanții Marinelor Militare ale statelor maritime europene, fie membre NATO sau UE. CHENS se întrunește anual prin participarea doar a șefilor Marinelor Militare naționale. Comandantul Marinei Militare care găzduiește întrunirea deține și președinția forumului.

La conferința CHENS, desfășurată pe data de 8 mai 2009, au participat pe lângă delegația română, delegații din Belgia, Bulgaria, Cipru, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Lituania, Olanda, Norvegia, Polonia, Portugalia, Slovenia, Spania, Suedia și Marea Britanie. Ca observatori au participat: comandantul Forțelor Navale Americane din Europa (USNAVEUR), comandantul Forțelor Navale din Uniunea Europeană (COMEUNAVFOR) și Directorul adjunct al Statului Major al Uniunii Europene (EUMS). Ca observator, dar fără vreun statut clar definit, a participat Croația, țară care, în urma votului unanim, la sfârșitul reuniunii, a fost acceptată ca membru al CHENS.

Agenda Reuniunii CHENS 09 a cuprins: raportul de activitate al președintelui CHENS - prezentarea celor mai importante evenimente și sarcinile îndeplinite pe perioada mandatului. Raportul a fost supus aprobării și aprobat în unanimitate de membrii CHENS; raportul Grupului de lucru pentru dialog privind strategia maritimă - Maritime Strategy Dialogue, MSD WG; raportul Grupului de lucru pentru operații de securitate maritimă - Maritime Security Operations, MSO WG; raportul Grupului de lucru pentru cooperare maritimă cu Africa - Maritime Cooperation with Africa, MCA WG. Contraamiralul Philip A. Jones, COMEUNAVFOR, a prezentat o informare privind desfășurarea operațiunii ATALANTA (ultimele 6 luni); șeful Forțelor Navale italiene, amiralul Paolo La Rosa, a prezentat tema, dialogul și cooperarea între forțele navale ca factor contributor la realizarea securității maritime în zona lărgită a Mediteranei iar șeful Forțelor Navale spaniole, amiralul Manuel Rebollo Garcia, a prezentat tema, rolul forțelor navale în mediul de lucru interagenții. Pe agenda reuniunii s-au mai aflat: Contribuția Ciprului la securitatea maritimă; Componenta maritimă a UE prezentată de directorul adjunct EUMS, contraamiralul Fernando Lista; resursele umane: recrutarea și păstrarea personalului – studiu comparativ între forțele navale ale Franței, Germaniei, Marii Britanii, Olandei și Polonia. Nu a lipsit informarea privind Seminarul pentru tinerii ofițeri de marină – ESYO 2009 EnSign Young Officers planificat a se desfășura în Varna, 2 – 5 Iunie, 2009 cu tema „terorismul și lupta antiterorism”, prezentată de șeful Forțelor Navale bulgare

viceamiralul Minko Kavaldzhiev, reuniunea CHENS 2010 – președintele CHENS, șeful Forțelor Navale daneze, contraamiralul Nils Christian Wang.

Prin luările de cuvânt, șefii marinelor militare europene, au reafirmat importanța continuării dialogului de cooperare cu țările africane pentru sprijin în realizarea securității maritime. A fost reiterată necesitatea continuării implicării forțelor din subordine în operațiunea ATALANTA (prima operațiune navală asumată de UE) pentru combaterea pirateriei în zona golfului Aden și coastele somaleze și importanța crescută a Golfului Guineei în ecuația de securitate maritimă globală.

Pe parcursul anului anterior prin colaborarea punctelor de contact CHENS au fost elaborate și supuse aprobării, în cadrul reuniunii, următoarele documente: Ghidul de activități CHENS – CAG: CHENS Activities Guidelines; Ghidul CHENS pentru securitate maritimă – CHENS maritime security best practice guidelines; documentele au fost aprobate în unanimitate.

La finalul reuniunii au fost trasate principalele linii directoare pentru activitatea grupurilor de lucru până la viitoarea reuniune: continuarea cooperării cu marina militară americană; realizarea unui contact permanent cu organizațiile de profil din Uniunea Africană; implicarea CHENS în susținerea obiectivelor forței maritime a UE; elaborarea unei poziții a reprezentanților CHENS referitoare la pirateria maritimă; stabilirea de legături cu ONU; analizarea poziției strategice a Golfului Guineei. ■

CBSN și BSNC

Family Photo la finalul reuniunii CBSN.

Comandor **Constantin CIOROBEA,**
Șef de stat major al Componentei Operaționale Navale

În perioada 20 - 21 mai, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, a participat la Reuniunea anuală a comandanților Marinelor Militare din țările riverane Mării Negre (CBSN) și la Reuniunea Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră (BSNC), organizate în localitatea Varna, Bulgaria.

Cu această ocazie au avut loc dezbateri pe tema îmbunătățirii capacităților de supraveghere, ca factor de întărire a securității în domeniul maritim, respectiv stabilirea și aprobarea activităților viitoare ale Grupului de Cooperare Navală în Marea Neagră, BLACKSEAFOR.

În pregătirea lucrărilor Reuniunii Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră, a avut loc în perioada 14-22 mai, Reuniunea secretariatului Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră (Pre-BSNC) la care au participat reprezentanți din Bulgaria (țara organizatoare), Georgia (Garda de Coastă), Federația Rusă, Turcia și România, prin subsemnatul.

BSNC (Black Sea Naval Commanders Committee) este corpul executiv cu rol de control și îndrumare generală pentru activarea și angajarea BLACKSEAFOR în activitățile specifice. Reuniunile BSNC au loc cel puțin o dată pe an, fiind organizate, prin rotație, de către fiecare stat semnatar al Acordului BLACKSEAFOR.

Pe agenda Reuniunii Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră s-au aflat, Programul de activare BLACKSEAFOR pentru anul următor 2009-2010 și perspectiva pentru următorii 5 ani; stadiul documentelor BLACKSEAFOR; prezentarea propunerilor României privind înlocuirea în toate documentele BLACKSEAFOR a unor termene; încadrarea OPBLACKSEAFOR și COMBLACKSEAFOR pentru anul următor 2009-2010, precum și prezentarea Cărții de onoare a BLACKSEAFOR (Prestige Book).

Aspect din timpul reuniunii BSNC.

Pe timpul lucrărilor reprezentantul Ucrainei a prezentat lecțiile identificate în urma activărilor din august 2008 și aprilie 2009 ale BLACKSEAFOR. De asemenea în urma dezbaterilor din cadrul BSNC a fost aprobat programul activării din august 2009 și aprilie 2010, astfel: august 2009 - Varna, Sevastopol, Novorosisk; aprilie 2010 - Constanța, Kdz Eregli, Batumi. Activarea BLACKSEAFOR din această vară se va desfășura între 5 – 25 august 2009, ceremonia de schimbare a comenzii grupării, urmând să aibă loc la Varna, Bulgaria pe data de 9 august, atunci când navele participante la activarea BLACKSEAFOR sunt invitate să participe la a 130-a aniversare a Marinei Bulgare. În timpul lucrărilor, România a prezentat în cadrul BSNC tema „Capabilitățile de supraveghere la litoralul românesc, factor de întărire a securității la Marea Neagră”; de asemenea, au fost prezentate pentru aprobare unele amendamente la documentele BLACKSEAFOR și au fost stabiliți ofițerii care vor încadra funcții în cadrul statului major al grupării. Comandantul Marinei Turce Amiral Metin Ataç, a înmănat tuturor comandanților marinelor din Marea Neagră Cărtea de onoare a BLACKSEAFOR (Prestige Book) la bordul fregatei turce aflată în portul Varna pentru acest eveniment. ■

Premii și premianți ai Clubului Amiralilor

Căpitan Cosmin OCHEȘEL

La Sala Bizantină a Cercului Militar Național a avut loc joi, 7 mai, a treia ediție a decernării premiilor Asociației „Clubul Amiralilor”, pentru cele mai valoroase lucrări cu subiect de marină, editate în anul 2008. Cuvântul de deschidere a acestei activități a aparținut viceamiralului (r.) Constantin Iordache: „Am onoarea și plăcerea să vă urez bine ați venit la cea de-a treia ediție a decernării premiilor Clubului Amiralilor. Doamnelor și domnilor, anual Clubul Amiralilor are două activități importante: să decerneze premiul **Ofițerul Anului** și să premieze cele mai valoroase lucrări cu caracter de marină apărute în anul anterior. Până acum premiul **Ofițerul Anului** a fost acordat ofițerilor care s-au evidențiat în mod deosebit în teatrele de operațiuni unde nave și forțe ale infanteriei marine alături de cele ale aliaților au contribuit la siguranța și securitatea de pe mare și uscat. Anul acesta premiul a fost acordat unui ofițer din infanteria marină care a comandat un detașament în Kosovo. De la înființarea Clubului Amiralilor acesta și-a propus să stimuleze publicarea lucrărilor care tratează problematica marină și fluvială

Viceamiralul (r.) Constantin Iordache, stânga, premiind pe contraamiralul (r.) Eugen Laurian.

românească, premiind pe cele mai valoroase. În anii 2007 și 2008 s-au acordat premii pentru următoarele domenii: teorie și artă militară navală, legislație maritimă și fluvială, tehnică și știință de marină, istorie navală și geografie maritimă și fluvială și un ultim domeniu, publicistică de marină. În acest an s-au mai instituit încă două domenii respectiv: protecția ecologică a apelor navigabile și domeniul

enciclopedic de marină. Deci vor fi premiate opt domenii importante pentru apele maritime și fluviale. Specific acestei ediții este ca alături de autorii instituțiilor de învățământ superior și ai Academiei Navale s-au mai adăugat și cei ai Universității Dunărea de Jos Galați. Amiralii clubului nostru doresc ca prin această activitate să își aducă o contribuție cât mai importantă pentru creșterea conștiinței maritime naționale

Viceamiralul (r.) Constantin Iordache, dreapta, acordându-i premiu comandorului dr. Ștefan Georgescu.

care într-un mod foarte simplu o putem defini că reprezintă convingerea fiecărui român că prosperitatea, siguranța și prestigiul lui depind și de modul cum sunt rezolvate afacerile maritime și fluviale, cum folosim dar mai ales cum vom folosi apele și bogățiile lor.”

Tot cu această ocazie a fost desemnat și ofițerul anului 2008 în Forțele Navale. Această distincție a fost acordată maiorului Marius Gheorghescu, comandant de companie în cadrul Batalionului de Infanterie Marină Babadag. Am fost prezenți când locțiitorul Șefului de Stat Major al Forțelor Navale, Contraamiralul de flotilă Niculae Vâlsan a înmănat diploma ofițerului premiat ocazie cu care acesta și-a exprimat emoțiile în fața invitaților.

La finalul evenimentului am putut afla cum se simte în această postură de câștigător al acestei distincții simbolice. „Sunt mândru să fiu într-o companie atât de selectă. Mulțumesc

Maiorul Marius Gheorghescu, primind distincția de Ofițerul Anului 2008 în Forțele Navale.

Clubului Amiralilor și conducerii Forțelor Navale pentru premiu și pentru încrederea acordată, dar nu este numai meritul meu ci și al comandanților mei care m-au îndrumat și m-au sprijinit, dar nu în ultimul rând este meritul echipei pe care am condus-o și fără de care nu aș fi reușit să duc la bun sfârșit misiunea, iar eu consider că lucrul în echipă este cheia succesului.”

A urmat apoi prezentarea lucrărilor premiate, precum și a autorilor acestora, înmânarea diplomelor și felicitările oficialităților prezente la eveniment. Printre personalitățile invitate să participe i-am remarcat pe general maiorul Ion

Aspect de la festivitatea de decernare a Premiilor Clubului Amiralilor.

Aurel Stoian, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general maiorul Constantin Năstase, șeful Direcției Financiar Contabile, generalul de brigadă Maricel Popa, șeful Direcției Medicale și Contraamiralul de flotilă Niculae Vâlsan, locțiitorul Șefului de Stat Major al Forțelor Navale.

Viceamiralul (r.) dr. Traian Atanasiu a dat citire lucrărilor premiate precum și a autorilor lor, menționând și noi câteva dintre acestea: „Perspective în evoluția dimensiunii navale a acțiunilor militare”, autor contraamiral de flotilă Romulus Hâldan, „Diferende maritime internaționale”, autor colonel (r.) Ion Teja, „Tehnologii hiperbare pentru scufundări în saturație”, autor colectivul Centrului de Scafandri al Forțelor Navale, „1918-2008 – 90 de ani de la Unirea Basarabiei cu România”, autor colectivul Muzeului Marinei Române.

La sfârșitul activităților am putut remarca importanța acestui eveniment nu neapărat prin prisma premiilor acordate cât prin realizarea obiectivului principal creșterea conștiinței maritime naționale.

Comandor Tiberiu CHODAN

Alt moment recent, ce merită evocat, nu doar „bifat în plan” este festivitatea de acordare a premiilor Clubului Amiralilor, activitate anuală, intrată deja în tradiția Forțelor Navale, aflată la a 4-a ediție, grație unor oameni dedicați cu trup și suflet marinei române și tradițiilor ei. Realizăm în asemenea momente, că pentru mulți din amiralii și ofițerii marinei noastre, activitatea dedicată profesiei de marinăr n-a încetat și probabil că nu va înceta, decât odată cu existența lor. Este o demonstrație elocventă a faptului că sufletele oamenilor adevărați nu îmbătrânesc niciodată.

Toți acești bătrâni frumoși cu suflet tânăr, oameni cu dragoste de țară și de meserie, cu credință în Dumnezeu și în neamul românesc, cu sufletul mare cât să încapă în el întreg pământul, sunt exemplul viu al acelei versiuni a istoriei noastre, pe care orice tânăr marinăr trebuie s-o cunoască, în beneficiul său și al generațiilor care vor veni după el.

Tuturor acestor înaintași ai noștri să le mulțumim cum se cuvine, prin vorbe și prin fapte, dar mai ales prin străduința noastră pentru propășirea marinei române.

Sarcina noastră principală este să ne preocupăm de prezent, deoarece el generează viitorul. Cu toate acestea, este necesar ca mereu, chiar și în vremurile cele mai tulburi, în momentele cele mai dificile ale existenței proprii, când suntem bătuți de vânturi și purtați de valurile vieții, pradă furtunii și mării învolburate pe care navigă „corabia existenței noastre”, să ne amintim de exemplele înaintașilor, de valorile istoriei, de aceste „ancore ale speranței”, singura garanție credibilă a viitorului copiilor noștri. ■

Schimbări la Liga Navală Română

Text: Cpt. ing. **Mihai EGOROV**

Sâmbătă 16 aprilie a avut loc la București, ședința anuală a membrilor Ligii Navale Române. Cu cele 9 filiale și cei aproape 3 000 de membri, Liga Navală Română pledează cu consecvență pentru apărarea intereselor pe apă ale României și are o contribuție notabilă la promovarea tradițiilor marinărești și cultivarea dragostei pentru Marină în rândul tinerilor și al opiniei publice. În cadrul ședinței a fost analizată activitatea organizației și a fost ales noul comitet de conducere al Ligii. Astfel, președintele Ligii Navale Române este domnul contraamiral de flotilă (r) Ioan Marian, prim vicepreședinte – ing Barbu Ilarion iar vicepreședinți, viceamirali (r) Ion Boian, Ion Plăviciosu, George Petre, ing. Florin Gusman și ing. Ion Cuncev.

Noul președinte al Ligii Navale Române, contraamiralul de flotilă Marian Ioan s-a născut în 1946 la București. A absolvit liceul militar „Dimitrie Cantemir”, Școala Militară Superioară de Ofițeri de Marină promoția august 1968 și Facultatea de Nave a Universității din Galați. A lucrat în cadrul marinei până în 1984 când a fost mutat la Statul Major General. Și-a desfășurat apoi activitatea în cadrul Direcției Informații Militare până la trecerea în rezervă, fiind atașat militar în

„Ne vom fi împlinit menirea atunci când Liga Navală va putea formula opinii care vor fi luate în seamă”

(Discursul contraamiralului de flotilă (r) Marian Ioan la alegerea în funcția de președinte al Ligii Navale Române)

Doamnelor și domnilor iubitori ai navelor și ai văzduhului naval care este apa,

Dumnezeu i-a dat României în dar o mare, iar la poale i-a așternut un fluviu. Depinde numai de fiii ei, ai României, cum îi valorifică darul de la Dumnezeu. Știm că există autorități care înglobează priceperea, mijloacele și resursele necesare valorificării acestui dar. Nu-i suficient, însă. Mai trebuie și puțină dragoste. Iar Liga Navală, îndrăznesc a spera că este păstrătoare, continuatoare dar și promotoare a acestei iubiri. Probabil nu suntem singurii, dar, cu siguranță trebuie să fim cei mai iubitori.

Nu cred în activitățile protocolare sau de reprezentare, care se constituie în scop în sine. De aceea, cred că noi ne vom fi împlinit menirea nu atunci când vom fi bifat participarea la cât mai multe activități protocolare sau de reprezentare, ci atunci când vom fi contribuit ca numărul candidaților la toate formele de învățământ naval să fie mai mare decât numărul de locuri scoase la concurs și atunci când Liga Navală va putea formula opinii pe probleme specifice domeniului său de activitate, opinii care vor fi luate în seamă, fie că le va formula din proprie inițiativă, fie că le va formula la cererea altor organisme sau instituții. Si, îndrăznesc a afirma cu speranța că nu voi supăra pe nimeni, atunci când media de vârstă a membrilor Ligii va scădea, dar nu numai pe cale naturală sau prin invitarea unor copii cu vârste până-n zece ani.

Istoria și tradițiile sunt de neînlocuit, din ele venim, dar dacă rămânem la a le admira ar însemna să le anulăm rolul de motor și să ne rezumăm la a le contempla. Anumite tradiții nu mai corespund zilelor noastre, nu mai pot fi preluate așa cum sunt, dar nimeni nu ne împiedică să le actualizăm. Ele, tradițiile, ne stau la îndemână și ne așteaptă să ne aplecăm asupra lor cu înțelepciune. Noi trebuie să contribuim astăzi, la nașterea tradițiilor pentru generațiile viitoare.

Ședința anuală a Consiliului Director al Ligii Navale Române.

Japonia în perioada 1990-1992. Prioritatea noii conduceri a Ligii Navale Române a fost exprimată de contraamiralul de flotilă (r) Marian Ioan, în discursul pe care îl prezentăm mai jos. Urâm și noi mult succes noii conduceri a Ligii Navale Române și dorim ca această organizație de cultură și propagandă marinărească să-și recapete farmecul și prestigiul de odinioară.

Foto: Cristian Munteanu

Contraamiralul de flotilă (r) Ion Marian (stânga), președintele Ligii Navale Române, vorbind despre planurile acestei organizații.

Înțeleg NU că mi s-a făcut o onoare ci că mi s-a repartizat o responsabilitate. Onorat mă simt doar eu, pentru că mi s-a repartizat această responsabilitate. Știu că o parte din voturi mi-au fost acordate pe bază de încredere, dar mai știu și că o altă parte din voturi mi-au fost acordate ca o expresie a speranței. Nu pot înșela încrederea și așa fi profund nefericit dacă aş nărui speranțele. Imi doresc să nu fiu în situația ca acum, la 45 de ani de când am intrat pe porțile Scolii Superioare de Ofițeri de Marină, să interpretez rolul unui simplu „paiet Makarov”.

Vă mulțumesc și pentru încrederea, dar și pentru speranța cu care m-ați investit! Urez tuturor membrilor Ligii Navale multă sănătate, iar Ligii îi urez să „zdrobească” inimile cât mai multor tineri și să atragă cât mai multe valori materiale și spirituale în jurul său!

Să ne dea Dumnezeu vânt bun, din pupa, cu toate semnificațiile acestei urări!

A XXXI-a ediție a sesiunii de comunicări științifice studențești

Olivia BUCIOACĂ

De-a lungul timpului, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a angrenat un număr foarte mare de studenți în cercetare și se poate mândri cu rezultate foarte bune obținute la sesiunile de comunicări științifice naționale și internaționale. Studenții militari au participat chiar la elaborarea unor teme de interes pentru Forțele Navale, dar și pentru forțele armate în general. Continuând tradiția și anul acesta, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a organizat, în perioada 22 - 23 mai, cea de-a XXXI-a Sesiune de Comunicări Științifice Studențești. Pe parcursul celor două zile de activități au fost prezentate peste 350 de lucrări, din domeniile, navigație și transport naval, inginerie electrică, inginerie mecanică, mașini termice, sisteme, instalații și automatizări navale, matematică-informatică, limbi străine, științe socio-umane, științe economice, armament și tehnică militară. Lucrările au fost susținute de studenți de la academiile militare ale celor trei categorii de forțe, precum și de la universități civile din țară.

Participarea la această sesiune a reprezentat pentru studenți o ocazie deosebită de a împărtăși alături de colegi cunoștințe noi, informații de ultimă actualitate din diferite domenii, ca rezultat al cercetării lor din timpul unui an de studiu. Totodată sesiunea de comunicări științifice a oferit studenților de la diferite universități din țară prilejul de a interacționa și de a lega prietenii. Studentul Sorin Huruiă, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”: „Sunt bucuros că am fost selecționat pentru a participa la această sesiune. Este o onoare să cunoaștem colegi de la celelalte academii și facultăți, să schimbăm idei, opinii și să vedem ce este nou și ce putem acumula. Am avut onoarea să particip și la alte sesiuni de comunicări și acum este o bucurie să mă reîntâlnesc cu ceilalți studenți, să ne povestim cele întâmplate între timp și totodată să vedem ce a apărut nou pe plan științific. Participând la aceste sesiuni de

Foto: Ștefan Ciocan

comunicări câpătăm experiență, acumulăm cunoștințe, stăpânire de sine, tot ceea ce trebuie pentru a obține rezultate maxime la finalul celor patru ani de studii.” Studentul Cosmin Atofani, Universitatea „Eftimie Murgu” Reșița: „Am prezentat o lucrare la secțiunea matematică-informatică referitoare la un soft care îi ajută pe ingineri. Este o lucrare care prezintă o parte aplicativă a matematicii și sper să îi ajute și pe studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. La sesiunile de comunicări se prezintă lucrări foarte bune și dacă le aprofundăm vom observa că luând fiecare câte puțin din domeniul lui de interes avem foarte mult de învățat. Cu siguranță, participarea la această sesiune mă va ajuta pe viitor pentru că această lucrare pe care am prezentat-o poate constitui baza pentru lucrarea de licență. Pentru mine a fost un schimb de experiență, pentru că e prima dată când particip, fiind și anul I și voi mai participa cu multă plăcere și anul viitor.”

Ce a însemnat această sesiune pentru studenți din punctul de vedere al profesorilor și ce a adus nou a XXXI ediție a sesiunii de comunicări științifice am aflat de la

comandorul profesor univ.dr.ing. Gheorghe Samoilescu, prorector la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”: „Cea de-a XXXI-a sesiune de comunicări științifice a adus o serie de noutăți. Avem pentru prima dată studenți din Transilvania, de la Universitatea din Reșița, de la Universitatea din Brașov, din Sibiu cărora li se alătură cei din învățământul universitar dobrogean. Prin lucrările pe care le susțin studenții își prezintă o parte din preocupările lor pe linie științifică, rezultatele pe care le-au obținut în cadrul granturilor și temelor de cercetare care sunt la nivel de universitate sau realizările din punct de vedere al lucrărilor de la masterat. Cei 77 de studenți veniți din alte universități la care se adaugă studenții academiei navale au făcut ca în urma acestei sesiuni de comunicări științifice să se strângă legătura dintre ei, să se cunoască mai bine, să-și cunoască preocupările și să facă schimb de idei. Cea de-a XXXI-a sesiuni de comunicări științifice a reprezentat un bun prilej de cunoaștere a domeniului de interes al studenților din universitățile românești și în special în domeniul marinei și armatei române.”

Admitere la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” Schimbări în metodologia de examen

Olivia BUCIOACĂ

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a organizat în perioada 1 iunie – 9 iulie prima etapă a admiterii la Facultatea de Marină Militară, locuri fără taxă, pentru anul universitar 2009 - 2010. Această etapă a cuprins testare psihologică, vizită medicală, testare sportivă și examinare aptitudinală în cadrul unei ieșiri pe mare. Anul acesta la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” au avut loc unele schimbări în modul de susținere al probelor eliminatorii, dar și a examenului de admitere. Dacă până acum procedura de admitere presupunea înscrierea la centrele militare zonale,

susținerea probelor sportive și a testului psihologic la Colegiul militar Breaza, iar vizita medicală în Constanța, un traseu dificil, cu multe deplasări și costuri mai mari, anul acesta academia navală a simplificat procedura de înscriere. Începând cu 1 iunie, candidații au avut posibilitatea să se înscrie direct la secretariatul Facultății de Marină Militară și să susțină probele de pregătire fizică, vizita medicală și testarea psihologică la academia navală. Cea de-a doua etapă a admiterii la Facultatea de Marină Militară s-a desfășurat în perioada 14 – 18 iulie și a constatat într-o lucrare scrisă la limba engleză și un test grilă la

Foto: Olivia Bucioacă

matematică sau fizică. Este primul an în care academia navală a oferit candidaților ei posibilitatea de a opta la testul grilă între matematică și fizică.

Marșul „N.S. Mircea” 2009

Escale europene

MmV Natalia CIOCOTIȘAN

După cum ați putut citi în numărul anterior al revistei *Marina Română*, în perioada 12 aprilie – 26 august, nava școală *Mircea*, se află într-un nou marș de instrucție și reprezentare având la bord un echipaj format din 190 de membri, dintre care 65 de studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și 38 de elevi de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Itinerariul va cuprinde escale în opt porturi - Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Charleston, Boston, Ponta Delgada, și Algeiras – dar și participarea la etapele 2, 3 și 4 ale competiției nautice Tall Ships Atlantic Challenge 2009 din Oceanul Atlantic și Statele Unite ale Americii. Vă propunem în acest număr al revistei, o incursiune în prima parte a marșului velierului românesc din 2009, așa cum a fost trăit el de cadeții și echipajul ambarcat la bord, urmând ca în numerele viitoare ale revistei să puteți citi continuarea aventurilor marinarilor de la bordul *N.S. Mircea*. (M.E.)

Gânduri la plecare

Duminică dimineată ... apelul general înainte de a se auzi comanda „MOLA”, pentru 141 de zile de depărtare fizică de tot ceea ce înseamnă casă, familie. Privim plecarea noastră la bordul navei școală dintr-un unghi pozitiv și suntem convinși că lăsând în urmă familii și pe cei dragi, ne vom îmbogăți cu noi prieteni și colegi, pentru că pentru mai bine de 4 luni nava ne va fi o a doua casă.

După depărtarea de cheu, ne-am îmbărbătat unii pe alții și prin semnalele de sirenă ne-am luat la revedere de la portul de suflet Constanța. Având încă în minte imaginile de despărțire, am dublat pe rând farurile de intrare în port și cu gânduri optimiste am pornit spre largul mării. Ieșirea de la adăpostul digurilor a însemnat pentru studenți, elevi și personalul nou venit la bord un prim contact cu capriciile lunii aprilie pe această latitudine – vânt rece, în rafale și o mare cu gradul de 2-3. Am ancorat în raionul de la travers de Cap Aurora, ceea ce ne-a oferit prilejul de-a mai arunca o privire asupra

Antrenament pe vergi pentru cadeții de la bordul *N.S. Mircea*.

zonei de sud a litoralului românesc și de a mai da câte un telefon celor dragi...

Luni, în jurul orei 11.30, s-aridicat ancora, s-au instalat serviciile specifice marșului și-a început periplul către Strâmtoarea Bosfor. În zilele ce-au urmat, activitățile de la bord s-au desfășurat într-un ritm alert, studenții și elevii dând dovada unui real interes în ceea ce privește adaptarea, acumularea de cunoștințe teoretice și practice pe timpul cursurilor și dorința de a se face utili în echipaj.

În dimineața zilei de 14 aprilie, după 24 de ore în care Marea Neagră s-a arătat extrem de capricioasă, apariția Soarelui ne-a dat curaj, iar optimismul s-a reinstalat repede în rândul cadeților. Marșul a urmat planificarea și după amiază ne aflam la locul de pornire spre Bosfor. După un instructaj temeinic și verificarea modului de ajustare a centurilor de siguranță studenții și elevii au efectuat prima urcare în arboradă. Am trăit la unison, alături de studenți și elevi trecerea pe sub cele două impunătoare poduri care unesc Asia și Europa. Un ultim val al Marii Negre și apoi vizionarea malurilor încărcate de istorie, cu turnuri și fortificații, biserici și moschei, construcții moderne toate unite într-un conglomerat unic - Istanbul. Două ore de marș prin Bosfor și-o zi de navigație ne-au condus pe întinderea Mării Marmara spre poarta Mării Egee - Dardanele...

Trecerea prin Egee

Joi, 16 aprilie. După ce la ora cinci a dimineții s-a dat deșteptarea, la zece minute distanță s-a auzit în difuzoare „*Manevra*

Elevii de la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale notându-și primele noțiuni de vitalitate a navei.

centru, la manevră!”. Dintr-o imagine denaturată a unui început de zi scufundat în ceață și rouă, se zărea apropiindu-se pilotina având la bord pilotul.

Era în mod evident, cel ce avea să ne călăuzească la trecerea prin Dardanele, din Marmara spre Egee. Prea timpuriu pentru a ne bucura de frumusețea acestei strâmțori sau pentru a face poze. Abia la ieșirea din Dardanele, după ce norii de ceață s-au contopit cu marea, ne-am dezmoșit și cu un mare „of”, ne-am avântat în cele cinci zile care ne mai despărțeau de primul port, Catania. În definitiv, ne aștepta o perioadă încărcată de evenimente și deși Sărbătoarea Pascală nu ne-a găsit la casele noastre, farmecul acesteia și-a făcut simțită prezența la bord.

Și uite-așa, noaptea dintre 18 și 19 aprilie ne-a surprins pe toți la Puntea Centru cu lumânări în mâini și inimile arzând în flacăra lor de dorul de cei dragi. Era a treia slujbă ce se oficia la bordul navei, după cea a Deniilor și a Prohodului Domnului. Nava școală era acum casă, familie și porțița de legătură între Dumnezeu și cei 190 de călători pe drumuri de ape. Masa de Paște a fost una îmbelșugată, din care nu au lipsit cozonacul împletit cu îndemănare, ouăle roșii, ciorba și friptura de miel. Programul de sărbătoare și timpul la dispoziție a fost ingredientul preferat al elevilor și studenților, dar și participarea la slujbele din zilele de duminică și luni.

Zilele s-au succedat într-un ritm trepidant, perioadă în care cadeții au descoperit câteva din tainele marinăriei. S-au efectuat urcări repetate în arboradă, mai întâi până la „gabie” și apoi până la „cruce”, momente în care cei cu experiență și-au demonstrat încă o dată măiestria în a cucerii înălțimile catargelor. Chiar dacă unii cadeți s-au prezentat tremurând la baza sarturilor, la îndemnul șefilor de far n-au avut altă variantă decât aceea de a-și depăși orice temere; căci în afară de chicolilele colegilor, ce-ar mai putea povesti la întoarcerea acasă?! E știut faptul că-n fiecare an, tinerii noi ambarcați se mândresc cu rolurile repartizate pe vergi. Având experiența urcatului în arboradă, experimentând-o și pe cea a bricuitului, cu toții se puteau numi „absolvenți” ai unei prime etape de devenire profesională.

Cu gândul la mesajele trimise din țară de șeful Statului Major General și șeful Statului Major al Forțelor Navale, ne-am gândit la cei de acasă cărora le-am transmis un gând curat încununat cu un sincer și evlavios „Hristos a Înviat!”.

Preot militar Dumitriu TORINO

Învierea Domnului la bordul lui *Mircea*

Undeva prin martie, am primit propunerea, iar apoi misiunea, de a participa la marșul de instrucție al navei școală *Mircea*, în Marea Mediterană și Oceanul Atlantic. Am fost deosebit de plăcut surprins și am acceptat această încredințare ca pe o nouă provocare, ca pe o nouă misiune ca preot militar în cadrul Forțelor Navale Române de a predica și sădi în sufletele viitoarelor cadre ale marinei, Evanghelia lui Hristos și de a duce pe mare, de acolo de unde a venit la noi românii, cuvântul lui Dumnezeu. Aveam experiența slujirii pe mare căci în anul 2006, am

participat la bordul fregatei *Mărășești* la o activare BLACKSEAFOR, dar acum avea să fie cu totul altceva. Totul a început în Duminica Florilor, când Hristos intra triumfal în capitala Ierusalim, iar noi tot triumfal părăseam dana portului militar Constanța. Au fost prezente la bordul navei oficialități civile și militare în frunte cu șeful SMFN, contraamiralul Dorin Dănilă. S-a oficiat și ceremonialul religios de un sobor de preoți ai catedralei Arhiepiscopale iar pe mal, familiile celor îmbarcați cu lacrimi în ochi fluturându-și batistele își luau la revedere de la cei dragi ai lor.

Am văzut că munca de la bordul navei nu este ușoară, iar echipajul trebuie să constituie o mare familie care unită să facă ca toate misiunile încredințate să fie îndeplinite cu succes. De aceea rostul meu ca preot este acela de a încuraja pe cei mai puțin puternici, de a alina pe cât posibil dorul de cei de acasă, de a se simți în siguranță, de-al simți pe Hristos lângă ei. Și am simțit bucuria lor de a avea la bordul navei un preot. Ne-am început marșul nostru în Săptămâna Mare, săptămână cu o încărcătură spirituală deosebită. Este săptămâna când mai mult ca oricând, credinciosul se cercetează pe sine și vine în scaunul mărturisirii pentru a-și mărturisi păcatele. Așa s-a petrecut și aici. Cabina destinată locuitului, a fost transformată în loc al mărturisirilor, făcute cu inima deschisă de tinerii aceștia. Cei care au dorit și au putut li s-au creat condițiile de a ține post. A fost Săptămâna Deniilor, când în toate bisericile ortodoxe în fiecare seară s-au săvârșit aceste slujbe specifice. Datorită programului încărcat al navei am săvârșit prima denie joi seara, „Denia celor doisprezece Evanghelii”. Așa cum Mântuitorul a transformat o barcă de pescari în altar, tot așa și *Mircea* a devenit corabia lui Hristos, la puntea centru fiind marea majoritate a echipajului care cu atenție a ascultat pasajele evanghelice relatate. În Vinerea Mare, echipajul a ascultat slujba Prohodului Domnului, precum și explicarea a ceea ce ar trebui să însemne pentru fiecare din noi jertfa pe cruce a lui Hristos. A sosit și momentul culminant când cu un simțământ deosebit și plin de emoție în marșul navei am rostit cuvintele „Veniți de luați lumină”. Mulți dintre tinerii spuneau: „vreau să iau și eu lumină căci niciodată nu am luat lumină direct de la preot”. Apoi s-a cântat HRISTOS A ÎNVIAT. Este ceva extraordinar ca în mijlocul mării să auzi cum răsună din piepturile atâtor tineri aceste înălțătoare cuvinte. Parcă totul era lumină în jur deși eram la miezul nopții. Am văzut pe chipurile lor bucuria momentului, iar fericirea din suflete li se citea pe față. Cu siguranță un gând bun s-a înălțat către Hristos cel înviat din morți și pentru cei de acasă. În sinea lor au rostit un pios Hristos a înviat mamă, tată, soție, copii, iubită, și pe undele cerului au primit și răspunsul: „Adevărat a înviat”. Am citit pastorală la sărbătoarea Învieri Domnului a P.S. dr. Visarion Bălțat, episcopul Tulcei, sub a cărui ascultare canonică mă aflu. Cel mai frumos moment al zilei a fost binecuvântarea cozonacului și ouălor și apoi ciocnirea lor și servirea a câte unui pahar de vin. Sărbătoarea Paștilor a continuat și în următoarele zile când echipajul a putut participa la slujbe, și s-a putut bucura „ca la mama acasă” de bucatele specifice pregătite cu mult profesionalism de bucătarii navei cei mai încercați în aceste zile.

Astfel s-au încheiat în acest an 2009 sărbătorile pascale, cu o bucurie mare că am putut fi alături de echipajul navei școală *Mircea* în drumul său spre America. HRISTOS A ÎNVIAT

Prof. Iuliu Săncrăian verifică modul de determinare a erorii sextantului și măsurători la astrul zilei Soarele executate de studenți, în timpul traversadei Atlanticului.

Datorită temperaturii și umidității aerului cursurile se țin în aer liber, la puntea centru; studenții notând elemente teoretice în timpul orei de pregătire antițero.

MmV Natalia CIOCOTIȘAN

Gânduri de cadet

Au trecut abia 12 zile și sunt atâtea de povestit.... Cei care ați trăit aceeași experiență ca și mine, probabil veți zâmbi... cei însă, care nu știți încă „how it feels” - un somn în hamac, o priveliște de la 30 m înălțime sprijinit pe un picior sau mult zvonita „bricuire”, va trebui să mă credeți pe cuvânt atunci când spun că aștept să se repete toate.

Pentru o parte dintre noi, „nu” a ținut piept provocării de a dormi în hamac și trebuie să recunosc că și eu am făcut parte dintre aceștia. Dar asta doar la început ... soluția a fost imediată: de la complicatul mod de legare a hamacului, și timpul necesar întinderii acestuia, la un simplu nod marinăresc și un hamac gata pentru somn în nu mai mult de un minut. În plus, pe o mare un pic mai „jucăușă” hamacul e soluția perfectă pentru legănatul dinaintea somnului... cât despre priveliștea de la mare înălțime, o experiență pe cînste...cu brațele încordate și pumni încheștați pe sarturi, mână după mână, picior după picior, mai furî câte o privire spre albastrul mării. Pentru curajoși, a fost o provocare; pentru cei care vroiau să fie de ajutor doar la nivelul punților, un exercițiu cu multe emoții...dar totul s-a desfășurat într-un ritm normal; s-au făcut mai multe treceri, mai întâi până la „gabie”, primul nivel, și apoi până la „cruceță”, al doilea loc de scurt popas în înaltul arborilor, astfel încât toți să facem față cu brio acestei încercări, să eliminăm treptat și încordarea suplimentară și tremuratul picioarelor pe grijele.

Programul de până acum a alternat atât activități de instrucție, cât și de desfășurare a cursurilor, iar la sfârșit de săptămână, întreținerea generală a sectoarelor navei și program de odihnă... Ne pregătim pentru un lucru în arboradă, cu noile sale provocări: desfășurarea pe vergi, întinsul și strangerea velelor, brațările și câte altele...

Prima escală

Catania...oraș al ploii...sau o mică Londra...acestea sunt două din sintagmele la care avem tendința să rezumăm prima noastră

Completarea jurnalului de bord – căpitanul Mircea Târhoacă, cartul I, 08.00 -12.00; nava este pe mâini sigure.

Pregătiri pentru urcarea în arboradă a studenților și elevilor ambarcați la bordul N.S. *Mircea*.

oprire după un marș de nouă zile. Frumoasa așezare de la poalele vulcanului Etna, un orașel creionat în culori calde de primăvară, era zilnic victima unor ploii apărute dintr-un cer senin, pe la orele amiezii. În mod cert, era un lucru știut de către locuitorii Cataniei, căci de la primele picături ce udau asfaltul, străzile erau împânzite de comercianți cu umbrele de vânzare. Prețul? Ei bine, acesta varia în funcție de cât de bun negociator era fiecare, între doi și zece euro, iar de frică să nu piardă clientul în favoarea multilor alți vanzători de umbrele, tocmeala era de cele mai multe ori o reușită.

Prima zi a trecut foarte repede....s-au ambarcat alimente, s-a lucrat în arborada iar când am primit undă verde pentru a ieși în oraș, a început ploaia. În prima fază, nu a reprezentat un impediment, dar cum aceasta nu s-a stăvilit, ne-am dat bătuți și ne-am întors la navă. Nici o poză, nici un gând rămas pe la vreun magazin din oraș, demoralizare totală. Dar ce să observi, când întreaga noastră incursiune în Catania am făcut-o cu capul în pământ? Ne-am pus speranța în următoarele zile...ghinion însă! Dacă priveai dimineața înspre oraș și nu știai de existența Etnei, nici nu aveai cum să ghicești că în norii ce-l înconjurau se ascundea de fapt un mare vulcan. Încet, aceștia se lăsau peste oraș, și-n timp ce dimineața puteam lejer îmbraca tricouri, istoria se repeta în jurul aceleiași ore a după-amiezii.

În aceeași notă s-a desfășurat întreaga noastră ședere în Catania, iar majoritatea amintirilor le-am legat de prima și ultima zi, când a fost soare. Frumos oraș! Dominat de clădiri vechi, păstra aerul unor ani îndepărtați nouă, iar cât timp soarele era pe cer, nu izbuteai să te împarți între atâtea standuri cu suveniruri. Dimineața era mai degrabă o saturație de oameni, fie ei locuitori sau turiști, o forțată continuă, un amestec de limbi vorbite și-un mozaic de culori. Asta în opoziție cu după-amiezile, când, se știa, venea ploaia și risipea totul în cale. O să-mi rămână în minte mirosul trotuarului aburind, plouat cu atâta patos de norii ce coborau de pe Etna...e vorba de acel miros care definește un loc pe lume...așa cum de exemplu, mirosul de liliac înflorit ne-a înmiresmat trecerea prin Bosfor. Si cum nu se putea să părăsim Catania fără suveniruri, am ales, din nenumăratele obiecte expuse vânzării, ce ne-a impresionat mai mult. Peste tot se regăsea „motivul

Lucrul umăr la umăr „bricuirea” pentru a acoperii toată suprafața punții, activitate care s-a repetat la fiecare curățenie generală.

Vizită la comandantul militar al Fortelor Navale din zona Cadiz. De la stânga la dreapta: contraamiralul de flotilă Francisco Hernandez; ambasadorul României în Spania, Maria Ligor, căpitan-comandorul Gabriel Moise, atașatul militar în Spania colonelul Ion Toader.

NS *Mircea* în portul Santa Cruz de Tenerife.

La puntea centru se află Consulul General în Spania, Monica Știrbu care întâmpină alături de comandantul navei, invitații la cocktailul oferit la bordul N.S. *Mircea* pentru oficialități și comandanți militari din Cadiz.

lavei” începând cu statuete și terminând cu cercei sau alte podoabe.

Am lasat Catania într-o zi însorită de 25 aprilie pentru a cuceri drumul spre Cadiz. Nu ne-am așteptat ca marea să fie din nou ostilă cu noi, dar i-am ținut piept și de această dată. Pe punți s-au montat parâme „țin-te bine” și în toate aceste condiții vitrege, atmosfera la bord a fost una relativ normală. Progresele în cunoașterea navei au început să fie vizibile atât din perspectiva cadeților cât și a echipajului. Marele pas a fost făcut și-n arboradă, unde aceștia au făcut prima desfășurare pe vergi. Emoții, teamă...dar în mare, un moment așteptat și atât de necesar în această Regată a Velierelor.

În cart radio, MmIV Claudia Bișoc, în timpul unui exercițiu de antrenament.

Comandor dr. Corneliu BOCAI

4 săptămâni, 2 zile, 1 oră...

Joi 14 mai, aparent o zi oarecare, dar pentru noi are deja o semnificație – s-au scurs patru săptămâni, două zile ... de când am pornit într-un mars de instrucție de la care așteptăm multe, atât studenții, elevii, cât și toți ceilalți care formăm echipajul mereu tânărului și tenacelui *Mircea*.

E puțin (comparativ cu cât mai avem), e mult, fiecare apreciază prin prisma a tot ceea ce a acumulat în procesul de instrucție de până acum.

După un început puțin mai dificil, presărat cu mai multe necunoscute, când studenții și elevii nu-și găseau locurile în cazarmă - devenită „aulă de cursuri” - aceștia și-au intrat rapid în ritmul și programul de instruire. În paralel cu procesul de învățământ au participat, aș zice fără a exagera, cu succes la însușirea rolului de manevră a velelor și de dezvoltare a abilităților necesare lucrului în arboradă. Cadeții s-au dovedit deosebit de receptivi la ceea ce aveau de învățat, iar rolurile le-au învățat ca și cum le-ar fi cunoscut de mult. Curiozitatea și specificul „absolut marinăresc” al navei școală *Mircea* i-au determinat să devină mai receptivi la ceea ce îi încojoară, devenind uneori parcă prea insistenți prin întrebările pe care „îndrăzneau” să le adreseze profesorilor, dar și membrilor echipajului cu ceva experiență.

Spiritul de echipă, cel ce căleşte psihicul fiecăruia, și-a făcut simțită prezența chiar din prima săptămână când au fost nevoiți să participe la desfășurarea unor activități care îi angajau pe toți. Zi de zi cunoștințele primite, fie la cursuri, fie în carturile de navigație, la timonă sau la compartimentul mașini – au îmbogățit și le vor îmbogăți orizontul cunoașterii acestor viitori ofițeri și maiștri militari ai Forțelor Navale.

Dorința de cunoaștere a acestora, combinată cu abilitățile în mărirea tehnicii moderne și ușurința comunicării în limba engleză, începe să le creeze un sentiment de siguranță și stăpânire de sine, calități indispensabile vieții pe mare.

S-au scurs aceste patru săptămâni de muncă, de cursuri, de acumulări, timp în care întreg echipajul s-a înscris pe un trend ascendent privind încheierea unui tot unitar absolut necesar - echipajul. În continuare, la adăpostul profesionalismului echipajului de bază al navei, investit cu responsabilități deosebite privind siguranța și securitatea marșului în ansamblu, studenții și elevii vor continua procesul de instruire aprofundând cunoștințe deja acumulate sau descoperind altele noi, necesare formării și educării profesionale și psihice.

Cu gândul la actuala escală, echipajul a trecut la pregătirea navei pentru întâlnirea cu celelalte veliere. Aceasta mai ales că aniversarea a 70 de ani de la intrarea în serviciul Marinei Militare va găsi nava – pe 17 mai – odihnindu-se câteva ore în portul Santa Cruz de Tenerife, apoi pornind pentru o etapă de marș, mai lungă și mai dificilă, traversarea Oceanului Atlantic. Este dar, pentru a treia oară, când pornește pentru o asemenea traversadă și cu toții sperăm în succesul acesteia...

Comportamentul uman... rareori întâmplător

Ciprian HANCIUC

Locotenent-comandor psiholog

Motivația, din punct de vedere managerial este legată de natura relațiilor umane, fenomen complex care semnifică faptul că, oamenii care sunt mulțumiți, în același timp, sunt și productivi.

Termenul provine din verbul „moveo, movere”, care în limba latină se traduce prin a mișca, a pune în mișcare. Cu timpul, sensul a evoluat, însemnând ceea ce îndeamnă sau determină o persoană să acționeze într-un anumit fel, cauza care influențează sau ținde să influențeze voința unei persoane. **Motivația reprezintă totalitatea motivelor sau mobilurilor, conștiente sau nu, care determină pe cineva să efectueze o anumită acțiune sau să tindă spre anumite scopuri.** În teoriile comportamentului organizațional, motivația apare ca o forță ce energizează, orientează și sprijină comportamentul uman. Din perspectiva organizației militare înseamnă că motivația: este o **forță** ce impulsionează pe membrii acesteia să se comporte într-un anumit mod; **orientează comportamentul** personalului spre un anumit scop; pentru a o înțelege necesită o **perspectivă sistemică asupra forțelor** intrinseci individului uman și celor aparținătoare mediului său.

Din punctul de vedere al managementului organizației militare motivația înseamnă abilitatea cadrelor de conducere din structurile acesteia de a crea un mediu în care subordonații pot și vor să realizeze răspunsurile solicitate. Ea apare astfel ca **fundament cât și măsură a succesului** unui proces managerial. Motivația poate fi înțeleasă ca o succesiune logică a unor componente cum sunt: nevoi,

comportamente, scopuri, feed-back etc. Astfel, o stare de dezechilibru interior generează un comportament- acțiune, care va orienta persoana spre un scop, feed-back-ul închizând apoi acest circuit. În orice moment componenții organizației militare sunt purtătorii unui complex de nevoi, dorințe și așteptări. Dacă ele nu sunt prezente, indivizii se găsesc într-o stare interioară de dezechilibru, fapt ce poate cauza comportamentul motivat de scopurile respective. Ei receptează feed-back-ul comportamentului motivat, atât dinspre sine însuși, ca urmare a evaluării rezultatului cât și dinspre alții. Astfel, feed-back-ul confirmă sau infirmă satisfacerea nevoii. Un răspuns pozitiv îl aduce, temporar, într-un echilibru cu el însuși, echilibru caracterizat de satisfacția îndeplinirii de sine, în timp ce unul negativ îl menține, în continuare, în dezechilibru. Modelul prezentat, deși simplu, demonstrează caracterul ciclic al motivației, determinat de continua căutare a celui echilibru interior prin intermediul satisfacerii nevoilor, dorințelor, aspirațiilor etc. Cu alte cuvinte, o acțiune este eficientă atunci când capacitățile individului sunt susținute de motivație. Comportamentul uman este orientat spre scopuri specifice sau stimulente ale mediului. Acesta nu înseamnă că obiectivele controlează conduita. Scopurile sunt atractive numai pentru că motivațiile satisfac individual oamenii. Un comportament uman este determinat de motivațiile sale, pe câtă vreme obiectivele care sunt exterioare individului îi oferă acestuia oportunitatea de a-și satisface aceste motivații.

Toate acțiunile comandanților trebuie să aibă la bază cunoașterea efectivă a modului în care subordonații se comportă și

se schimbă realmente și nu în modul în care ar dori ei ca aceștia să se comporte. Modul în care subordonatul înțelege și acceptă să dea ceea ce poate, diferă foarte mult, atât față de sine cât și față de cerințele conducătorului. Astfel, acesta poate proceda în mai multe moduri: poate realiza sarcina încredințată cantitativ, iar calitativ să o asigure la limita inferioară; poate îndeplini sarcina în condiții bune, atât cantitativ cât și calitativ; poate lucra numai supravegheat în permanență; poate lucra și fără a fi supravegheat sau controlat.

Mecanismul de bază al motivării îl constituie satisfacerea necesității și a dorințelor personale ale fiecărui individ. De aici rezultă că, orice comportament sau acțiune individuală are cauzele sale. Oamenii își orientează energiile, acțiunile, comportamentul către atingerea obiectivelor oferite de mediu. Motivarea cu succes a subordonaților se bazează mai mult pe o filosofie managerială, decât pe aplicarea unei tehnici date. Faptul important îl constituie atitudinea comandanților față de subordonați dar și reacția acestora la această atitudine.

Pentru a mobiliza oamenii nu există mijloace formale: este necesară înțelegere, încredere și bunăvoință față de cerințele și dezideratele lor.

Cei care pot și doresc să lucreze mai bine trebuie ajutați, mizând pe pornirea lăuntrică a oamenilor de a găsi satisfacția în propria lor muncă.

Componentele motivației

Din studiul comportamentului uman s-a ajuns la concluzia că, motivația este alcătuită din două mari categorii de elemente: **motivele, nevoile și așteptările** umane. Ele sunt personale, interne și de regulă, creează anumite tensiuni.

Nevoile, în general, definesc lipsurile pe care un individ le resimte la un moment dat.

Așteptările reprezintă credințele indivizilor în existența unor șanse ce pot fi obținute printr-un anumit nivel al efortului și al performantei.

Realizarea unei motivații eficace necesită cunoașterea sistemului de nevoi și așteptări ale personalului din subordine. Corespunzător diversității nevoilor există nenumărate posibilități de clasificare și caracterizare a lor. Cea mai uzuală clasificare este în nevoi primare și nevoi secundare.

Nevoile primare (fizice, de bază) se referă la hrană, somn, adăpost, aflate la baza cerințelor vieții și a căror satisfacere asigură supraviețuirea omului. Virtual, aceste nevoi sunt universale printre oameni, dar intensitatea de manifestare este diferită de la un individ la altul;

Nevoile secundare (sociale), țin de aspirațiile psihice și intelectuale și ele sunt mai puțin explicite. Multe dintre ele se dezvoltă la maturitate: stima de sine, simțul datoriei, autoafirmarea etc.

Nevoile îmbracă forma obiectivelor pe care indivizii și le propun pentru anumite perioade: obținerea hranei, locuinței, prestigiului, celebrității etc. Pentru a-și realiza aceste obiective, individul este dispus să-și asume anumite sarcini și responsabilități.

Factorii motivaționali sau stimulentele

Aceste componente ale motivației sunt externe indivizilor deoarece fac parte din mediul creat de cadrul de conducere în scopul orientării și încurajării subordonaților spre o activitate performantă.

În funcție de natura lor, de posibilitatea de a împlini anumite categorii de nevoi se pot identifica: *stimulente economice*

- salarii, prime, facilități pentru obținerea diverselor bunuri materiale (credite pentru locuințe, autoturisme sau alte bunuri); *factori motivaționali intrinseci*: satisfacția muncii prestate, interesul față de postul ocupat, carieră etc.; *factori motivaționali relaționali*: satisfacții legate de prietenie, munca în grup, dorința de afiliere și de statut social.

Identificarea nevoilor individuale și cuplarea acestora cu categoriile de stimulente care pot oferi satisfacție subordonaților este una din situațiile în care se evidențiază managementul ca artă. Motivația corect realizată dă naștere performanțelor dorite atât de individ cât și de organizația militară, generând nu numai bunăstarea individului ci și sentimentul de utilitate, valoare profesională, prestigiu etc.

Formele motivației

Formele motivației grupează circumstanțele, modalitățile și mijloacele de natură diversă prin care organizația militară și, respectiv, cadrele de conducere influențează și orientează comportamentul subordonaților.

Motivația pozitivă și negativă

Clasificarea pune în valoare efectele laudei și recompenselor față de cele ale doanei și amenințării. Motivația pozitivă constă în relaționarea directă și proporțională a rezultatelor obținute și a comportamentului promovat cu satisfacțiile personale. Marea diversitate a structurilor psiho-intelectuale umane face ca satisfacția să fie percepută diferit de la individ la individ. Satisfacția depinde de felul de a fi, a gândi, a concepe rostul și valorile vieții de fiecare în parte. Motivația negativă este generată de folosirea unor factori motivaționali aversivi. Deși reprezintă un tip primitiv de motivație, bazat pe amenințare, pedeapsă, blam, ea trebuie totuși inclusă cu anumite precauții

în instrumentarul motivațional al cadrului de conducere.

Motivația intrinsecă și extrinsecă.

Aceste forme ale motivației au fost identificate prin raportarea la proveniența sursei care le generează. Motivația intrinsecă (directă) este generată, fie de surse interne subiectului motivației (nevoile și trebuințele sale), fie de surse provenite din activitatea desfășurată. Caracteristica acestei motivații constă în obținerea satisfacției prin îndeplinirea unei acțiuni adecvate ei.

Motivația extrinsecă (indirectă) este generată de surse exterioare subiectului sau naturii activității lui. Ea poate fi sugerată sau impusă de alte persoane sau de concursuri de împrejurări favorabile sau nu. Se întâlnește în cazul promovării pe un post considerat doar ca sursă de venituri.

Motivația cognitivă și afectivă.

Aceste forme sunt legate de unele trebuințe imediate ale indivizilor. Motivația cognitivă este legată de nevoia de a ști, a cunoaște, de a fi stimulat senzorial. Se manifestă sub forma curiozității față de nou, de inedit, de complexitate, ca și prin toleranța față de risc. Denumirea este dată de preponderența proceselor de cunoaștere și înțelegere. Își găsește satisfacția în a explica și rezolva ca scopuri în sine.

Motivația afectivă este determinată de nevoia omului de a obține recunoașterea celorlalți și de a se simți bine în compania lor. În organizația militară poate apare, spre exemplu, sub forma acceptării unor sarcini și posturi din dorința de a nu fi considerat incapabil sau rău intenționat.

În concluzie, cunoașterea acestor forme ale motivației oferă cadrelor de conducere posibilitatea conexării corecte a trebuințelor, intereselor și aspirațiilor cu factorii motivaționali adecvați, aflați la dispoziție. ■

Foto: Ștefan Ciocan

Promovarea carierei în Forțele Navale

Dialog între marinari și tinerii de azi

Olivia BUCIOACĂ

Promovarea carierei militare și atragerea tinerilor spre marină este unul din obiectivele acestui an în Forțelor Navale. În acest scop, la propunerea Divizionului 146 Nave Minare-Deminare, Statul Major al Forțelor Navale a aprobat un plan de activități în baza căruia, începând cu luna aprilie, s-au încheiat protocoale de colaborare cu instituții de învățământ atât din orașul cât și din județul Constanța. Reprezentanții unității s-au deplasat la mai multe școli, au ținut prelegeri și au avut discuții tematice cu elevii și profesorii, astfel că până la sfârșitul anului școlar, grupuri de elevi au avut posibilitatea să viziteze Muzeul Marinei Române și navele din Portul militar Constanța. Una din aceste activități inițiate de Divizionul Nave Minare-Deminare, cu scopul unei mai bune cunoașteri a ceea ce înseamnă cariera militară, s-a desfășurat pe 8 mai, când elevii Școlii numărul 1 Valul lui Traian și ai Școlii numărul 40 din Constanța au vizitat Muzeul Marinei Române. Locotenent-comandorul Vasile Mădălin Sărmășag, șef comunicații și informatică la Divizionul 146 Nave Minare-Deminare: „Această activitate care are ca scop promovarea

carierei militare, a profesiei de marinar militar cuprinde prezentări în cadrul școlilor pentru o mai bună cunoaștere a ceea ce înseamnă cariera militară, vizite la Muzeul Marinei și la navele militare. Copiii au fost receptivi, consider că inițiativa noastră prezintă interes și ne dorim ca această activitate să ia amploare pe parcursul viitorului an de învățământ.”

Violeta Andreea Ciobanu, clasa a VII-a, Școala nr.1 Valul lui Traian: „Mi-a plăcut tot. A fost foarte interesant că am putut veni și este foarte frumos că avem într-un oraș al nostru asemenea muzeu, iar dacă ni se oferă ocazia vom reveni cu mare drag. Cariera militară la nave poate fi o obținere, rămâne de văzut după ce vom termina și liceul.” Ionuț Mădălin Cuclea, clasa a VI-a, Școala nr.1 Valul lui Traian: „Mie mi-au plăcut cel mai mult navele, erau foarte bine construite și detaliile foarte bune. Voi reveni cu mare plăcere, mai ales că am auzit că se va deschide un nou loc de vizitat. Aș vrea să devin marinar, dar depinde cum va fi viitorul, mai am multe de învățat.” Ana Bebu, consilierul de imagine al Școlii nr.1 Valul lui Traian: „Consider că este o inițiativă

deosebită. Partenerii noștri educaționali cu care am încheiat un protocol vor să ne atragă către această lume minunată a marinei române în care țara noastră are tradiție. Copiii au urmărit cu interes și considerăm că această sămânță sădită încă din copilărie poate rodi peste ani. Întotdeauna investiția pe care o faci în copii se întoarce în bine în societate.”

Locotenent-comandorul Mihai Emil, șeful de personal al Divizionului Nave Minare-Deminare: „Activitatea în sine este un program pilot având ca principal obiectiv descoperirea și dezvoltarea aptitudinilor necesare practicării unei profesii militare, la care elevii din ciclul gimnazial și liceal au acces, și orientarea și consilierea lor ulterioară. Programul a fost conceput pentru a veni în sprijinul elevilor înclinați spre cariera militară, ajutându-i să cunoască și să se familiarizeze cu rigorile și frumusețile profesiei militare, în raport cu propriile lor interese și abilități și să-și dezvolte efectiv o strategie de realizare a obiectivelor legate de cariera profesională.”

Activitățile inițiate de Divizionul Nave Minare-Deminare au avut ecou, iar rezultatul acestor vizite sperăm să ducă la realizarea demersului pe care

marinarii militari și l-au propus și anume atragerea tinerilor către cariera militară.

Din nordul Moldovei la Constanța

Promovarea carierei și profesiei militare reprezintă principala modalitate prin care se poate asigura o bază solidă de selecție a potențialilor elevi, studenți militari și soldați voluntari. Astfel, pe 9 mai, elevii Colegiului Tehnic „Ion Creangă” din Piatra-Neamț s-au aflat în vizită la Constanța, într-o călătorie de documentare în vederea orientării către o anumită specializare la finalizarea studiilor liceale. Pe parcursul activităților desfășurate în Constanța, elevii s-au familiarizat cu viața la bordul navelor prin vizite la fregatele *Regele Ferdinand* și *Mărășești* și la submarinul *Delfinul*. Gabriel Dudanu, Colegiul tehnic „Ion Creangă”: „O consider o ocazie unică în viață și am considerat că este o oportunitate pentru a vedea ce nave, armament și ce tehnologie folosește armata română. Am aflat multe informații noi. Eu am fost mai mult impresionat de armament, de rachetele și tehnologia de la bordul navelor, la fel cum sunt toți băieții. Nu m-am gândit să urmez o carieră militară, dar niciodată să nu spui niciodată.”

Itinerariul a continuat la cele două instituții de învățământ de marină, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maiștri „Amiral Ion Murgescu”, unde elevilor le-au fost prezentate baza materială și oferta educațională pentru anul de învățământ 2009-2010. În urma acestei vizite de documentare am aflat că nu puțini sunt cei pentru care arma marină reprezintă un obiectiv de atins. Teo Creangă, clasa

a XI-a la Colegiul Tehnic „Ion Creangă”: „Ca să fiu sincer m-ar tenta să urmez o carieră pe acest domeniu, dar era mai bine dacă începeam de la liceu, de la clasa a IX-a, pentru că deși fac parte dintr-un liceu tehnic, profilul meu este de servicii în activități economice și nu prea ar avea nimic în comun cu ceea ce se întâmplă aici în academie. Dar merită pentru că te formează ca om în primul rând, îți impune anumite calități pe care trebuie neapărat să le ai în viață, pe care oamenii ușor, ușor le pierd, așa cum un bun profesor de-al meu spunea că oamenii în uniformă din această țară îi numeri pe degete. Am observat multe lucruri interesante la facultățile de marină militară și civilă. Navele au fost impresionante, doar că e nevoie de multă muncă, ambiție și dăruire, pentru că o dată ce te angajezi pe acest drum trebuie să ai anumite calități, anumite deprinderi și în primul rând ambiție.”

Romeo Roman, director educativ al Colegiului tehnic „Ion Creangă”: „Unii dintre elevi au venit pentru că mi-au spus că ar dori să urmeze o astfel de carieră. Desigur, când vom ajunge acasă vom disemina cele văzute, vom încerca să creem un feedback al tuturor acțiunilor și sunt convins că deplasarea noastră nu a fost una fără eficiență. Sunt convins că unii dintre elevi vor veni aici la Constanța să se pregătească pentru o carieră militară.”

Activitate de tradiție, vizita elevilor de la licee cu profil tehnic la diferite categorii de arme are un rol deosebit de important în decizia tinerilor de a merge mai departe către o instituție de învățământ militar superior și de a descoperi acea specializare care este mai aproape de sufletul lor.

Elevii Colegiului militar „Dimitrie Cantemir” din Breaza la bordul fregatei *Regele Ferdinand*.

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” cu porțile deschise

La mai puțin de o lună de la prima manifestare de acest gen, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a avut loc pe data de 22 mai, Ziua Porților Deschise. Cu această ocazie au fost prezentate elevilor din cadrul liceelor și colegiilor din județul Constanța, oferta educațională și baza materială de care dispune academia. Ce impact a avut asupra elevilor Ziua Porților Deschise și cât de necesară este în informarea viitorilor studenți, am aflat de la doi dintre elevii liceului teoretic „Ovidius”, prezenți la academia navală cu ocazia Zilei Porților Deschise. Georgiana Camuru: „Mi se pare minunat pentru că nu multe facultăți oferă informații. Ni s-a arătat exact meseria pe care o să o avem și din câte am înțeles ni se asigură și un loc de muncă după ce urmăm academia, ceea ce la multe facultăți nu se întâmplă. Nouă fetelor ni s-ar potrivi mai mult o carieră civilă, dar și cea militară poate reprezenta o provocare. Și cum concurența este foarte mare cel mai bun trebuie să câștige.” Bogdan Cărmăciuc: „În primul rând mulți își fac opțiunea în baza a ceea ce știu și mulți nu știu că este un drum bun de urmat acesta. Și cu ocazia unor porți deschise chiar se atrage un număr mai mare de studenți. Trebuie continuat pentru că dacă toate facultățile ar face acest lucru, atunci într-adevăr fiecare își poate alege un drum concret în viață, exact pe ceea ce vrea, nu ceea ce este obligat de părinți. Baza materială este foarte atractivă în primul rând pentru că este una specializată, foarte diversificată, unde condițiile sunt foarte bune și de aceea cred că mi s-ar potrivi o carieră militară.”

Căpitan-comandorul conf.univ.dr. ing. Vasile Dobref, decanul facultății de Marină Militară: „Am fost foarte plăcut surprinși de prezența numeroasă a elevilor, practic au fost între 160 și 200 de elevi împreună cu profesori de la majoritatea liceelor din Constanța. Foarte multe observații ar putea fi legate de succesul acestor vizite. În primul

Comandorul Victor Gădiuță, comandantul fregatei *Mărășești* prezentând nava elevilor de la Colegiul Tehnic „Ion Creangă” din Piatra-Neamț.

Foto: Ștefan Ciocan

rând au venit studenții motivați pentru a candida la noi și care nu erau complet informați. Au primit toate informațiile necesare, inclusiv au văzut ce înseamnă un traseu demonstrativ pentru proba de pregătire fizică, un traseu pentru probele aplicative militare și cu o mică demonstrație. Au vizitat facilitățile bazei materiale a academiei, laboratoarele și simulatoarele, au văzut filme interesante cu studenții noștri făcute de la bordul Navei Școală «Mircea». Mulți aveau prejudecata că este foarte greu să candidezi la marina militară, preferau ceva mai ușor. S-au lămurit că se poate și aici, trebuie însă să fii serios și să te pregătești. Pentru aceasta au luat la cunoștință că oferim consultații gratuite și că este primul an în care le oferim posibilitatea să opteze la testul grilă între matematică și fizică, urmând ca media de admitere să fie constituită din nota la limba engleză, cu o pondere de 20%, 80% reprezentând testul grilă și restul bacalaureatul.”

Ziua Porților Deschise a avut un impact deosebit asupra elevilor și s-a demomonstrat, încă o dată, cât de necesară este informarea viitorilor studenți, înainte de a pătrunde în această lume universitară atât de diversificată.

Elevii colegiilor militare în vizită la Constanța

În perioada 17-20 iunie, elevii colegiilor militare „Dimitrie Cantemir” din Breaza și „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc-au aflat într-o excursie de orientare profesională la Constanța. Pe parcursul celor patru zile, elevii au vizitat Academia Navală „Mircea

cel Bătrân”, Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și au urcat la bordul fregatelor Regina Maria și Regele Ferdinand. La nave, marinarii le-au arătat elevilor posibilitățile de a avea o carieră militară, activitățile care se desfășoară la bord și le-au explicat care ar fi specialitățile în care pot activa în cadrul Forțelor Navale. De asemenea, elevilor le-au fost prezentate și părțile mai puțin plăcute ale carierei militare pentru a avea o imagine corectă asupra a ceea ce îi așteaptă în momentul în care vor alege Forțele Navale.

Locotenent-comandorul Marian Ioan, ofițer secund la fregata Regele Ferdinand: „A fost o mândrie pentru noi să avem la bord elevii colegiului militar liceal „Dimitrie Cantemir” din Breaza. Ei au părut interesați venind mai ales de la un liceu dintr-o zonă îndepărtată de mare. Informațiile pe care le aveau despre nave erau foarte puține. Au pus foarte multe întrebări cu privire la organizarea unei nave, posibilitățile de avansare în cariera militară la navă și eventualele avantaje materiale pe care le au în momentul în care aleg o carieră în Forțele Navale. Atât eu cât și colegii mei am încercat să le creăm o imagine corectă asupra a ceea ce îi așteaptă în momentul în care își aleg o carieră militară în Forțele Navale și cred că am reușit cu bine. Din discuțiile pe care le-am avut după terminarea vizitei, o parte dintre ei și-au exprimat dorința de a veni, ne-au întrebat cum pot să ajungă cadre în Forțele Navale, de asemenea, au fost interesați și de alte specialități, cum ar fi scafandri și de posibilitatea de a merge la alte nave din Forțele Navale.”

Elevii de la Colegiul Tehnic „Ion Creangă” din Piatra-Neamț în vizită la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Această excursie de documentare a fost binevenită pentru formarea unei opinii asupra carierei militare pe care o vor alege, mai ales că elevii mai au un singur an de studiu, în toamnă vor intra clasa a XII-a. Elev sergent Bogdan Barbu, colegiul „Dimitrie Cantemir din Breaza: „M-a impresionat dotarea fregatelor și practic viața care se petrece în maruntaiele navelor. Nu m-am hotărât ce anume voi face mai departe, dar aștept să ajung acasă, să pun pe masă toate impresiile, să discut și să mă consult cu părinții, eventual să vorbesc și cu cadrele militare din sistem. Dar vă pot spune că mi-aș dori să devin marinar pe una dintre fregate, pentru că îmi place să călătoresc.” Elev sergent Cătălina Iordan, colegiul „Dimitrie Cantemir din Breaza: „A fost foarte interesant. Niciodată nu am avut ocazia să pun piciorul pe o fregată, mai ales prin toată istoria pe care o are și sunt foarte mândră că am ajuns aici. Când eram mică îmi doream să devin ofițer în Forțele Navale, dar pe parcurs a trebuit să-mi schimb decizia, din motive personale și poate și din cauza materiilor de la bacalaureat. Cu toate acestea excursia a meritat, am putut vedea cum este în fiecare academie, condițiile, admiterea și fiecare și-a făcut o părere și s-a decis ce va urma.” Elev plutonier Ovidiu Blănar, colegiul militar liceal „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc: „Mi s-a părut foarte interesantă vizita. Am primit multe informații. A fost foarte plăcut și informativ pentru noi în vederea alegerii unei academii la care vrem să accedem mai departe. Acum depinde de fiecare elev ce vrea să își aleagă mai departe. Noi am fost într-o excursie și am vizitat academii din forțele aeriene, terestre și acum navale și fiecare va opta pentru ce îi place mai mult. Eu sunt mai mult cu aviația, dar bănuiesc că o parte din colegii mei doresc să dea la marină și această vizită a avut o influență asupra deciziei lor, în mod sigur. Aceste vizite sunt informative, te documentezi mult mai bine, este altceva când vezi ce se întâmplă la viitorul loc de muncă și alt lucru este când stai în bancă și înveți.”

Foto: Ștefan Ciocan

Tuzla ... și-a deschis porțile

Foto: Ștefan Ciocan

Trei ani de la înființarea Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale

Olivia BUCIOACĂ

Grupul de Elicoptere al Forțelor Navale a organizat, vineri, 15 mai, Ziua Porților Deschise cu ocazia împlinirii a trei ani de la înființare și șase luni de când își desfășoară activitatea pe aerodromul de la Tuzla. În deschidere Înalt Prea Sfinția Sa Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, alături de un sobor de preoți, a oficiat slujba religioasă de sfințire a hangarului și elicopterelor și de binecuvântare a personalului aeronavigant. Alături de personalul care încadrează Grupul de Elicoptere au fost prezenți contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa, comandantul Comandamentului Flotei, comandanți de unități din Forțele Navale, ofițeri în rezervă și retragere din Forțele Aeriene și familiile piloților marinari. Dumitru Băncilă, tatăl locotenentului Emil Băncilă, unul din cei opt piloți din Forțele Navale: „Am venit pe aerodromul de la Tuzla la invitația fiului nostru. Am venit să vizităm locul unde băiatul nostru își desfășoară activitatea, e pentru prima dată și ne face o plăcere deosebită, pentru că am contribuit și noi la creșterea și educarea lui. Faptul că fiul nostru este pilot este o mândrie pentru noi, e ceva interesant și deosebit, având în vedere că provenim din clasa muncitoare și acum, pe undeva, noi ne-am ridicat standardul social, cu băiatul. Sunt foarte mândru de el.” Adriana Băncilă, mama locotenentului Emil Băncilă: „Sunt foarte mândră și fericită pentru că

Copiii de la școala din Tuzla interesați de elicoptere și dornici de a urca la bord.

Foto: Ștefan Ciocan

după ani de zile de învățat pentru el și eforturi pentru noi am ajuns undeva unde ne mândrim cu el.”

Cei mici de la școala din Tuzla s-au alăturat piloților și au participat la acest eveniment interesați de elicoptere și dornici de a urca la bord. Timp de trei ani, cei opt piloți marinari au desfășurat un program intens de pregătire, cu multe ore de zbor la bordul elicopterelor Puma Naval. Cum și-a pus timpul amprenta asupra pregătirii lor, ce satisfacții le-a adus alegerea pe care au făcut-o și dacă a meritat, am aflat de la piloții Forțelor Navale. Locotenentul Emil Băncilă: „A meritat. Au fost trei ani plini. Totdeauna este loc de mai bine, dar eu spun că până acum este totul cum ne-am dorit și sperăm ca de acum încolo să progresăm și să avem mult mai multe satisfacții și de ce nu chiar să ne depășim limitele, pentru că în aviație totdeauna trebuie să îți depășești limitele oricât de greu ar fi, mai ales că pentru noi este un început de drum. Urmează zborul deasupra mării, care este un zbor greu, dar, sincer, ne descurcăm.” Locotenentul Iulian Rotaru: „Mă simt mândru de faptul că sunt membru al acestui grup. Acești trei ani pe care i-am petrecut în cadrul Grupului de Elicoptere nu o să pot să-i uit niciodată prin faptul că mi-au oferit atâta satisfacție încât nu am cu ce să o compar în celelalte planuri decât cu satisfacția personală. Familia îmi este la fel de dragă ca și profesia și se combină perfect, astfel încât să pot realiza o meserie deosebită cum este aceasta de pilot la Grupul de Elicoptere.”

Visul Grupului de Elicoptere de a fi în sfârșit acasă, pe aerodromul de la Tuzla este acum unul împlinit. Locotenent-comandorul Alexandru Ionescu, comandantul Grupului de Elicoptere: „Sunt mai puțin de șase luni de când suntem efectiv acasă și aproape cinci luni de când aerodromul Tuzla a început să găzduiască din nou activități de zbor. Suntem acasă. Nu cred că e ceva de spus despre lucrul acesta. Totul se va rezuma la rezultatele pe care le veți putea constata de la zi la zi mai departe. Putem, avem timpul, avem posibilitățile să ne ocupăm în continuare de casa noastră și să o facem să fie așa cum ne dorim. Piloților marinari și colegilor mei le doresc mulți, mulți ani și atât. Să se bucure de meseria lor, să devină profesioniști în această meserie și să dea Dumnezeu ca de la an la an să ne numărăm aceiași la ceremonia, Ziua Porților Deschise.”

Le dorim și noi sănătate, să își îndeplinească obiectivele pe care și le-au propus și la cât mai multe decolări cu tot atâtea întoarceri la sol. La mulți ani!

O navă încărcată de istorie N.S. Mircea (II)

Mihaela ZABOLODNI
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

În luna octombrie 1964, *Mircea* a fost adus de la Mangalia în portul Constanța, unde tehnicienii germani împreună cu ofițerii din compartimentul Tehnic al Marinei Militare au inspectat nava, au întocmit lista lucrărilor și devizul estimativ. Până la perfectarea actelor și semnarea contractului, Comandamentul Marinei Militare a hotărât ambarcarea pe *Mircea* a unui echipaj restrâns pentru pregătirea navei în vederea executării marșului la Hamburg. Au fost pregătite, de asemenea, cele două remorchere, RM 101, NS 116, destinate misiunii de remorcaj.

De comun acord cu Ministerul Transporturilor, atât *Mircea* cât și cele două remorchere au navigat sub egida NAVROM-ului. Remorcherele au fost înscrise în Registrul naval sub numele *Viteazul*, RM 101 și *Voinicul*, NS 116, au fost repiturate, iar pe coșuri a fost aplicată sigla NAVROM. Funcțiile pe care echipajele au fost încadrate erau identice cu cele din Marina Comercială Română. O asemenea decizie a fost luată pentru a se evita formațițiile și complicațiile ce puteau apărea dacă navigau ca nave militare.

Plecarea s-a făcut pe data de 12 octombrie 1965, destul de târziu, într-o perioadă când furtunile sunt frecvente în Marea Neagră, Marea Mediterană, dar, în special în Oceanul Atlantic. Această realitate a creat destule griji comandanților și echipajelor celor trei nave. Datorită timpului nefavorabil convoiul rămâne la adăpost la

Canakkle în Turcia, în portul La Valletta din Malta și la Gibraltar de unde la 7 noiembrie 1965, pornește în confruntarea cu Oceanul Atlantic. După câteva zile de marș, timpul nefavorabil obligă convoiul să intre pe râul Tejo, în portul Lisabona din Portugalia. Pe data de 22 noiembrie, se ia hotărârea

Lansarea a apă a N.S. Mircea.

continuării marșului. După mai bine de o lună de la plecarea din portul Constanța, convoiul reușise să parcurgă numai jumătate din drum. Astfel, pe 24 noiembrie 1965 pe un ocean liniștit și cer senin, a început traversarea Golfului Biscaya. Pentru *Mircea* și echipajul său începeau momente dramatice.

În dimineața zilei de 25 noiembrie, vântul se întărește, începe să plouă iar nava ia benzi de 35 grade în ambele borduri. După ora 08.00 s-au rupt școtele ghiului care a căzut pe punte și a rupt balustrada pe o lungime de șase metri. *Viteazul* reduce remorca iar *Mircea* este tras numai de *Voinicul* pe un ocean cu o furtună de gradul opt.

Pe data de 26 noiembrie, furtuna devine deosebit de puternică și cu toate că ambele remorchere trag cu toată forța, *Mircea* rămâne nemișcat. Convoiul este împins la circa 300-400 m de marea geamandură ce semнала limita maximă de apropiere de bancul de stânci de la Chausse de Sein.

Datorită valurilor puternice și vântului care depășea 120 Km/s, remorca s-a rupt iar *Mircea* fără propulsie rămâne singur în infern. *Voinicul* a mai încercat să ia o remorcă dar a fost imposibil. Cele două remorchere sunt luate de uragan și duse departe în larg.

Mircea fundarisește ancora din tribord care însă grapează pe fundul stâncos spre zona periculoasă a geamandurii. Se fundarisește apoi ancora amiralitate din bordul babord, iar după ce grapează un

timp, se prinde de sistemul de amarare al geamandurii. Nava începe lupta cu geamandura înaltă de 16 metri. Este ruptă o parte din arboradă, se sparge barca din babord, iar pintenii geamandurii produc în bordaj, în sector prova nouă găuri de apă.

Se lansează semnalul S.O.S și concomitent începe lupta cu astuparea găurilor de apă. Semnalul S.O.S. a fost recepționat de autoritățile portului francez Brest, care au trimis în zonă două nave de salvare. Până la sosirea navelor de salvare, de *Mircea* s-a apropiat cargoul norvegian *Conrad*, care a încercat, însă fără succes să dea o remorcă.

Către dimineața zilei de 27 noiembrie, remorcherul francez *Implacable* (A-676) sosește lângă *Mircea* și încearcă de mai multe ori să dea o remorcă. Tot în aceeași zi, la orele 15.00 sosește un al doilea remorcher francez *Rinogerus* (A-668), însă datorită furtunii ce creștea în intensitate darea remorcii a fost imposibilă. Abia în data de 28 noiembrie, către ora 08.00, remorcherul *Rinogerus* reușește să ia o remorcă și astfel *Mircea* este remorcat în portul Brest. Cele două remorchere românești au trecut la rândul lor prin situații dificile. Nava *Voinicul* căreia i se defectase instalația de guvernare a fost luată la remorcă de salvatorul *Ludovic Jego* și adusă în portul Brest iar *Viteazul* a sosit singur în siajul unei nave militare franceze. Furtuna prin care a trecut nava-școală *Mircea*, a fost cea mai dificilă din întreaga sa activitate. Prin calitățile sale nautice deosebite *Mircea* s-a salvat, și, a salvat și viața echipajului. *Mircea* nu s-a numărat printre cele 40 de nave scufundate de furtună, una dintre cele mai puternice înregistrate în ultimii 20 de ani în zonă.

La 6 ianuarie 1966, convoiul își continuă drumul spre Hamburg, dar din cauza timpului nefavorabil, pe data de 8 noiembrie se adăpostește în portul Dover din sudul Angliei. După opt zile de staționare, își reia marșul, iar pe data de 17 ianuarie intră pe Elba.

La data de 19 ianuarie 1966 bricul *Mircea* a fost ancorat pe unul din docurile șantierului care l-a construit, pentru lucrări de „reîntinerire”. La 28 ianuarie, cele două remorchere, *Voinicul* și *Viteazul*, cu misiunea îndeplinită au plecat spre țară unde au ajuns după 27 de zile de marș.

Deosebita faptă marinărească a celor trei echipaje a fost trecută în amintirea colectivă și tradiția marinărească a Marinei Române, fiind alături de epopeea din 1888 a primului bric *Mircea*, încă un motiv de aleasă prețuire pentru cei ce au pus mai presus de propria viață capacitatea lor de a fi dăruți profesiei.

Începând cu 24 august 1966, *Mircea* este supus unor ample lucrări de reparații, dotare și modernizări. Lucrările de modernizare au fost realizate atât la corpul navei, arboradă și greement precum și la totalitatea instalațiilor și echipamentelor de bord. Cabestanele și vinciurile au fost modernizate și s-a asigurat acționarea lor electrică. Au fost instalate proiectoare puternice în poziții corespunzătoare pentru a permite lucrul în siguranță în arboradă pe timpul nopții atunci când situațiile ar fi impus acest lucru. ■

Ancorele existenței noastre

Doamna Domnica Ghika Le Blay, fiica comandorul (r) Leon Ghika, primind în numele tatălui său, „Emblema de onoare a Forțelor Navale” de la contraamiralul de flotilă dr. Nicolae Vălsan, locțiitorul șefului SMFN. În plan secund, dr. Mariana Păvăloiu.

Comandor Tiberiu CHODAN
Statul Major al Forțelor Navale

Pe data de 5 mai la sediul SMFN, în prezența locțiitorului șefului SMFN, contraamiralul de flotilă dr. Nicolae Vălsan, s-a derulat unul din momentele devenite obișnuite în SMFN, pe care, de multe ori, unii dintre noi suntem tentați să le catalogăm poate ca fiind banale.

Astfel, la inițiativa doamnei dr. Mariana Păvăloiu, muzeograf al ANMB a fost organizată primirea fiicei unuia dintre foștii ofițeri de marină comandorul (r) Leon Ghika, pentru a-i conferi „Emblema de onoare a Forțelor Navale” ca semn de recunoștință nu doar pentru „faptele de onoare” ale ofițerului de marină de odinioară, ci și pentru omul Leon Ghika, cel care, plecat de 34 ani din țară, ajuns la onorabila vârstă de 94 ani, n-a încetat să păstreze legătura cu țara și cu instituția care i-a marcat tinerețea.

Momentul a fost caracterizat de sinceritate, încărcat de căldură și adâncă emoție pentru fiica fostului marinar, doamna Domnica Ghika Le Blay. Emoția ce răzbătea din vorbele-i rostite, o ghiceam cu toții, izvorâtă din educația aleasă, primită de la părinți: „În acei ani de după război, până în 1975, anul plecării din țară, tatăl meu, dat afară din armată, ca să ne întrețină, a fost nevoit să muncească din greu ca dulgher. Nu a plecat din țară de bine. În Franța suntem niște oameni normali, nu suntem bogați, dar nici nu ne dorim neapărat acest lucru, decât poate doar în plan spiritual. Îmi amintesc cu emoție de povestea unor medalii primite de tatăl meu în război ca ofițer, ascunse în podul casei în vremurile de restriște de după război. Muncitorii care au lucrat la reparația casei la un moment dat, oameni cu frica lui Dumnezeu, le-au

găsit, și știind că sunt compromițătoare, le-au aruncat și au promis binevoitori că nu vor spune nimănui ce au găsit în pod. Îmi amintesc că tata s-a dus să le caute, să le recupereze de la tomberonul de gunoi. Cât de mult contau medaliile acelea pentru el!”

Activitatea desfășurată în SMFN, mi-a oferit ocazia să asist, cuprins de admirație și de respect, la momente în care aviatorii, colegii noștri de pe „portavionul Băneasa”, au invitat veterani de război, foști piloți sau membri ai familiilor „celor căzuți la datorie”, pentru a-i cinsti cu florile recunoștinței lor, oferindu-le nu doar vorbe frumoase, ci și cadouri simbolice sau semnificative, cu ocazia diferitelor sărbători sau momente festive.

Trebuie să remarc, și cu acest prilej, ca în atâtea alte dăți, că există și printre noi marinarii, oameni deosebiți care fac asemenea fapte, care le inițiază și care le și duc la bun sfârșit. Este deosebit de plăcut să constăți, uneori chiar uimit, cum acești oameni angrenați parcă furibund în vâltoarea vieții, a soluționării problemelor interminabile, a rezolvării sarcinilor zilnice stresante, își fac timp pentru asemenea momente de „răgaz spiritual”, aș spune, în care, conștientizând necesitatea recunoașterii și promovării valorilor societății și instituției cărora aparținem, hotărâsc „să dea Cezarului ce-i al Cezarului”.

Cum altfel am putea descrie un astfel de moment, decât ca fiind un moment reparatoriu și de exprimare a mulțumirilor instituției, marinei, adresate unui om care prin faptele înălțătoare, de glorie, săvârșite în luptele celui de-al doilea război mondial, și-a atras asupra sa ani grei de suferință. ■

„Regina Maria” și veteranii de război

Foto: Ștefan Ciocan

Olivia BUCIOACĂ

La bordul fregatei *Regina Maria* s-au sărbătorit, sâmbătă, 9 mai, Ziua Veteranilor de Război și cei patru ani de la intrarea navei în serviciul Forțelor Navale Române. Alături de echipajul fregatei *Regina Maria*, la eveniment au fost prezenți veterani de război care au executat serviciul la bordul distrugătoarelor *Regina Maria* și *Regele Ferdinand*, studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și un grup de copii de la Grupul Școlar din Cobadin. Festivitatea ridicării pavilionului și a marelui pavoaz, a fost urmată de alocuțiunea contraamiralului de flotilă dr. Aurel Popa, comandantul Comandamentului Flotei, care în semn de recunoștință a acordat diplome și medalii atât membrilor din echipajul actual al fregatei *Regina Maria* pentru 15 sau 20 de ani de activitate și rezultate foarte bune, dar și contraamiralului (r.) Raimond Albert Stănescu, cel care a primit emblema de onoare a Forțelor Navale cu ocazia împlinirii a 89 de ani. A fost o ocazie unică pentru echipajul navei, să-i aibă oaspeți pe cei care au trăit anii de război pe mare și au servit Marina Militară la bordul distrugătoarelor *Regina Maria* și *Regele Ferdinand*. Comandorul (r.) Georgescu Cristea, promoția 1943: „Am peste 100 de misiuni de luptă, sunt decorat, am luptat la bordul fostului distrugător «Regina Maria». Numai cu distrugătorul «Regina Maria» am peste 100 de misiuni de luptă. Mă bucur din suflet și sunt emoționat că cei tineri își amintesc de cei bătrâni care au avut activitate în alte condiții ca astăzi. Sunt fericit pentru întreaga zi. Vă doresc din suflet multă sănătate, fericire și noroc.”

În cei patru ani trecuți de la intrarea fregatei *Regina Maria* în dotarea Forțelor Navale, membrii echipajului, au desfășurat numeroase exerciții pe mare, antrenamente cu nave străine și au participat la operația ACTIVE ENDEAVOUR. Căpitan-comandorul Valentin Iacoblev, comandantul fregatei *Regina Maria*: „Aș enumera o parte din misiunile la care nava a participat până în prezent și m-aș referi la operația ACTIVE ENDEAVOUR în anul 2006, exercițiul NATO, NIRIS din 2007, desfășurat în apele teritoriale ale Greciei și în anul 2008 participarea navei în dispozitivul de securitate organizat cu prilejul summit-ului NATO desfășurat în țara noastră, iar pentru acest an, sigur, participarea în trimestrul IV la operația ACTIVE ENDEAVOUR în Marea Mediterană. Echipajului fregatei «Regina Maria» îi doresc să continue activitățile, să continue lucrul, așa cum l-am desfășurat până în prezent. Ne place să credem că ne-am câștigat un renume în Forțele Navale Române și în egală măsură le spun că am încredere deplină în activitatea pe care o desfășoară la bord.”

Un dar de suflet pentru echipajul navei a venit din partea copiilor de la Grupul Școlar din Cobadin care cu sprijinul doamnei dr. Mariana Păvăloiu, custodele Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au expus picturi și desene cu tematică marină și icoane pe sticlă înfățișând-o pe fecioara Maria. ■

Sărbătorirea „Veteranilor marinei” la bordul fregatei *Regina Maria*. Contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa, comandantul Comandamentului Flotei, doamna muzeograf dr. Mariana Păvăloiu și veteranii de război care au executat serviciul la bordul distrugătoarelor *Regina Maria* și *Regele Ferdinand*.

Foto: Ștefan Ciocan

Promoția 1984 a L.M.M.

Foto: Ștefan Ciocan

Clubul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale a fost sâmbătă 13 iunie, gazda întâlnirii promoției 1984 a Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”. La momentul emoționant pentru fiecare din participanți, a fost citit catalogul, iar absolvenții promoției și-au prezentat realizările și au depănat amintiri din acea perioadă. Chiar dacă unii dintre ei își mai desfășoară activitatea în cadrul Forțelor Navale sau în cadrul companiilor civile de navigație iar alții prin natura profesiei nu mai au legături cu marina, fiecare absolvent al promoției 1984 a Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” a rămas cu amintiri plăcute despre o instituție de învățământ de prestigiu care i-a format ca oameni. Trebuie remarcată inițiativa organizatorilor de a aduna laolaltă foștii elevi și profesori ai liceului militar de marină cu atât mai mult cu cât liceul s-a desființat în anul 1996. La multi ani promoției 1984! (M.E.)

Foto: Olivia Bucioacă

Ziua Mondială a Hidrografiei Direcția Hidrografică Maritimă în sprijinul protecției mediului marin

Instantaneu din timpul discuțiilor purtate în cadrul simpozionului „Hidrografia în sprijinul protecției mediului marin”. În dreapta, comandorul conf.univ.dr. Romeo Boșneagu, comandantul Direcției Hidrografice Maritime.

În fiecare an în luna iunie, în întreaga lume se sărbătorește „Ziua Mondială a Hidrografiei”. Cu acest prilej, Direcția Hidrografică Maritimă, în calitate de autoritate națională în domeniul hidrografiei maritime, reprezintă a României la Organizația Hidrografică Internațională, a organizat, vineri, 19 iunie, un simpozion cu tema „Hidrografia în sprijinul protecției mediului marin”. Comandorul conf.univ.dr. Romeo Boșneagu, comandantul Direcției Hidrografice Maritime: „Am participat la desfășurarea celui de-al treilea simpozion, deci suntem la o repetiție în bine, suntem

în cel de-al treilea an în care executăm sau organizăm o asemenea activitate. Prin acest simpozion s-a dorit o trecere în revistă a posibilităților instituțiilor românești cu activitate la Marea Neagră care să își prezinte punctul de vedere în ceea ce privește promovarea acestei idei de protecție a mediului marin. Materialele prezentate au fost de o calitate științifică deosebită, atât cele prezentate de cei din Direcția Hidrografică Maritimă, cât și din instituțiile și institutele partenere cu activitate la Marea Neagră, iar concluziile finale au fost încurajatoare în sensul că

România va trebui și trebuie prin oamenii reprezentativi care au participat la acest simpozion să activeze mai mult și mai bine în sprijinul protecției Mării Negre.”

Prin această manifestare s-a dorit facilitarea schimbului de idei și experiență în domeniu, precum și inițierea unor colaborări ulterioare între participanți. Direcția Hidrografică Maritimă a urmărit crearea unui mediu de comunicare în care să fie identificate și puse în practică proiecte viabile care să vină în sprijinul comunității maritime și autorităților locale interesate, cât și o mai bună cunoaștere a produselor și serviciilor oferite. (O.B.)

ZIUA MARITIMĂ EUROPEANĂ la Muzeul Marinei Române

Marți, 19 mai 2009, Muzeul Marinei Române a organizat în Sala „Comandor Dimitrie Știubei” masa rotundă cu tema „Ziua Maritimă Europeană - perspective și semnificații contemporane”. Pe lângă specialiștii instituției gazdă, au participat la dezbateri cercetători din partea Direcției Județene Constanța a Arhivelor Naționale, Muzeului de Istorie Națională și Arheologie Constanța și Societății de Științe Istorice din România. Momentul a fost integrat în cadrul evenimentelor locale dedicate sărbătoririi Zilei Maritime Europene, care a reunit la Roma, între 18 și 20 mai 2009, reprezentanți ai Comisiei Europene. Deși lansată recent, din anul 2007, de către oficiali ai Uniunii Europene, ca una dintre acțiunile cheie ale politicii maritime integrate ale Uniunii, participanții au reliefat importanța și necesitatea evidențierii aspectelor istorice care au determinat în prezent afirmarea unei politici europene coerente la nivelul instituțiilor abilitate. Reluând, între altele, titlul conferinței

Foto: MMVR

susținute în anul 1928 de către comandorul Ioan Bălănescu, „Puterea maritimă ca factor de civilizație și de apărare națională”, dezbaterile au accentuat importanța deosebită a Marinei, atât ca manifestare a statutului țării de stat riveran Mării Negre, cu consecințele sale economice implicite, cât și ca afirmare a diplomației românești în întreaga lume. (F.S.)

LEON GHIKA

Prințul – marinar (II)

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Muzeul Academiei Navale
„Mircea cel Bătrân”

Marți, 30 septembrie. A treia zi de când sunt la Paris, de dimineață am vizitat Muzeul Carnavalet, m-am bucurat să văd printre numeroase portrete scriitoricești și pe cel al Annei de Noailles-Brâncoveanu, născută la Constantinople, de origine română. După-amiază pornesc din Gara Montparnasse, la câteva străzi se află cimitirul în care se odihnește Constantin Brâncuși, cu metroul spre Champéret. Ajung cu oarece întârziere, amabilă, doamna Domnica Ghika Le Blay mă așteaptă. Pornim către locuința părinților

săi. Mă întreb dacă Prințul-marinar ar fi locuit oriunde în România, l-aș mai fi căutat cu atâta ardoare. Îmi vin în minte cele două tentative: iulie 2007, Toulon și refuzul din anul următor, cu *NS Mircea*, aș fi străbătut Gibraltarul, Plaja debarcării, de la Rouen la Brest și apoi la Paris ... Dar toate sunt la trecut. Încerc să mă concentrez asupra întrebărilor. Formulez una: De ce Parisul? Și-mi răspund – pentru un prinț valah ori moldav, după București și Iași sau chiar înaintea lor este Parisul. Ajungem. În prag o pereche superbă după care, întâlnind-o pe satradă, întorci capul. Mă întâmpină zâmbitoare: „În sfârșit, ne-am întâlnit! Fii binevenită!” Și discuția se leagă

Crăciunul anului 2003, Paris. De la dreapta la stânga: prințul Léon Ghika, ginererele și fiica, Domnica Ghika Le Blay.

ușor. Corăbii celebre pictate de un artist plastic pe porțelan împodobesc precum o friză un perete. „*I le-am făcut cadou lui Léon de-a lungul anilor!*” spune soția Marcella. Fotografia cu autograful dirijorului Sergiu Celibidache (1912-1996). „*Romașcan de-al meu. Ne-am cunoscut la Iași când făceam liceul, eu la Internat, el la Normală. Jucam fotbal împreună. Ne-am revăzut de-a lungul anilor, ori de câte ori dirija la Paris ne invita. Soția, Ioana, pictoriță, și fiul lor au rămas în Franța.*” „S-a deschis Casa Memorială Sergiu Celibidache la Roman, trebuie să o vedeți.” „*Ați venit cu avionul și nu cu vaporul. Cum a fost voiajul anul trecut?*” „Superb! Păcat că nu ați putut veni la Toulon, ar fi fost o bucurie pentru mine să vă prezint echipajul. Acum la marină avem și fete.” „*Serios? Cred că sunt extrem de dibace, prin structură fetele sunt conștiincioase, tenace și au o îndemânare deosebită pe care desigur că au folosit-o la manevra velelor.*” „Au fost uimitoare.”

Trecem în camera ce îi servește de salonaș de primire. „*Știți, eu de copil mi-am dorit să devin marinar. Aveam o debilitate fizică, șubred la plămâni și la cinci ani m-am dus pentru prima dată la mare, la Eforie. Priveam în larg vapoarele și doream să plec cu ele. Când am revenit acasă, la Budești, vorbeam tot timpul despre marea mea descoperire: marea și vapoare, spunând că eu când voi fi mare mă voi face marinar. La noi în casă se afla încă de la demobilizare, un camarad de arme – de la cavalerie – al tatei. Fusese rănit la cap în război și convalescența-i prelungită cerea îngrijiri speciale. Era un om sensibil și talentat versificator, compunea catrene cu o ușurință deosebită pentru toți ai casei. În vara lui 1920, după ce m-am întors de la mare mi-a făcut și mie unul pe care îl port în memorie, mi-a fost ca un port-bonheur:*

*Le pétit Léon
Réve dist on du matin au soir
Du soir au matin
Il se voir marin.*

Premoniția s-a împlinit. De fapt cei 93 de ani ai mei îi împart în câte trei părți egale: prima, în care am fost marinar, este cea mai frumoasă. A doua a fost rătăcitoarea-mi experiență de șantierist fugar. Cea de a treia, pensionarea.”
(va urma) ■

1939-2009

NS Mircea – la 70 de ani (II)

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Muzeul Academiei Navale
„Mircea cel Bătrân”

„*Din acea clipă (a zilei de 17 mai 1939) nava și-a început misiunea pentru care a fost încorporată Marinei Regale.*” Așa se încheie primul capitol al jurnalului navei-școală *Mircea* (în continuare M, adică „Jurnalul Navei-Școală Mircea. Povestioara călătoriei și schițele de căpitan Gh.Isbășescu”) cel care-i consemnează „prima călătorie de instrucție”. „Cu cărțile pe masă” (jurnalul mai sus amintit și celelalte două aparținând elevului caporal Ionescu N. Valeriu (în continuare INV), anul II punte Școala Navală și elevului fruntaș Valasoglu N. Nicolae (în continuare VNN), anul I aceeași școală, purcedem la refacerea unui voiaj. Ziua de 31 mai 1939 aflăm că a fost cea în care „am pășit pentru prima oară pe puntea noului brick, care va fi pentru mai mult de patru luni locuința noastră.” (INV) Și ... „Am primit ordin să începem acest jurnal de bord. Mă voi sili să fac din el un jurnal care să poată fi citit cu plăcere”. (VNN)

1 iunie: Ambarcarea. „*De la un capăt la altul al navei, pe punte, în careuri, în arboradă, se observă o activitate neobișnuită. Ce s-a întâmplat? Vin elevii!, o coloană lungă de bonete albe se oprește militărește în fața schelei: sunt viitorii ofițeri de marină ... Pășesc mândri și sunt conștienți de importanța acestui amănunt: „prima promoție, continuarea tradițiilor de altădată.*” (M) Alături le sunt elevii Școlii de Specialități (maiștri) și zece elevi din liceele militare. În primele 11 zile petrecute la bord „*fiecare și-a găsit parcă echilibrul în acest nou fel de viață.*” (M)

Dar, iată că un ordin urgent cheamă nava și echipajul la Galați, acolo unde în urmă cu 57 de ani sosise celălalt *Mircea*. Va avea loc un „mare eveniment din istoria Marinei românești: lansarea primei

nave de război construite în țară.” (M) Deja tinerii noștri protagoniști își primiseră locurile în arborada navei: la verga mare, spre bază, tribord (INV), pe verga contragabier, funga-babord (VNN). De pe vergi, în ziua

Elevul Valeriu N. Ionescu-Oltuz

de 14 iunie, echipajul navei îl salută pe regele Carol al II-lea care, după botezul puitorului de mine Amiral Murgescu, pășește pentru prima oară pe puntea lui *Mircea*. „Însoțit de miniștri, ofițeri superiori, vizitează bricul, se dă „la posturile de plecare” și nava pornește spre gara fluvială unde ancorează. Majestatea Sa primește de pe dunele defilarea navelor.” (INV) „În pupa navei se află vechiul bric *Mircea*.” (VNN) În următoarele două zile elevii au vizitat Șantierele și Arsenalul. La întoarcere „*vântul lipsind, pânzele lui Mircea au rămas tot la odihnă pe vergi.*” (M) „*Mergem cu 12 noduri viteză fiind ajutați de curent. La arborele mare fâlfâie marca domnului Amiral Comandant al Marinei, căci Domnul amiral Bărbuneanu e la bord ... Seara (16 iunie, n.n.) suntem la Sulina. La ora 20 pornim spre Constanța, având cap la compas 128 de grade. În pupa babord ochiul neadormit al farului de*

pe Insula Șerpilor clipește ritmic, iar în tribord lumina fixă a farului Sulina ne călăuzește. Schimbăm de drum când vedem farul Sf.Gheorghe, luând cap compas 223 de grade. Am ajuns în Constanța dimineața.” (INV)

Elevul Nicolae Valasoglu

„În vederea plecării în străinătate ne pregătim pentru a cunoaște cât mai bine manevra de întindere și de strângerea velelor.” (INV) Joi, 22 iunie „domnul Comandant a sosit la bord, venind de la București (...) După toate probabilitățile nu vom mai pleca în America și vom vizita mai amănunțit Mediterana.” (INV) Până la multășteptata zi a plecării *Mircea* a avut ca oaspete nava-școală elenă *Aris*. „Pe la ora 17 un barc-goeletă, având galion chipul de lemn al zeului războiului vechilor eleni, intră în port, salutând prin lovituri de tun.” (INV, 27 iunie) A doua zi pe *Mircea* au urcat elevii greci. „*Eleganța și confortul navei i-a impresionat mult. Unul dintre ei spunea că este atât de frumoasă nava încât n-ar mai pleca de pe ea.*” (VNN) „În zilele următoare, programul de instrucție și-a urmat corecta lui desfășurare, animat de un element nou atât de dorit: svonuri de plecare ...” (M). (va urma) ■

CULTUL PAVILIONULUI NAȚIONAL

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

Conform *Dicționarului explicativ al limbii române* editat de Academia Română (ediția a II-a, Editura Univers enciclopedic, București, 1998, p. 761), pavilionul este definit ca fiind un „*drapel sau steguleț de forme și de culori diferite, arborat la pupa unei nave pentru a-i indica apartenența la o anumită țară sau care este folosit pentru anumite semnalizări pe mare*”. Se presupune că etimologia cuvântului *pavilion* este legată de numele francezului Nicolas Pavillon (1597-1677), episcop de Alet, care în secolul al XVII-lea a imaginat un sistem de semnalizare original, adoptat și de marinari.

Regulamentul serviciului la bordul navelor militare identifică pavilionul cu „drapelul lor de luptă”, considerându-l drept „simbolul onoarei, vitejiei și gloriei militare. El evocă trecutul glorios de luptă al poporului român pentru libertate națională și tradițiile de luptă ale Forțelor Navale, reamintind fiecărui militar datoria lui sfântă de a servi cu credință patria, de a apăra cu orice preț unitatea, suveranitatea și independența României”.

Primele pavilioane ale navelor Principatelor Române

În urma intervenției domnitorilor Munteniei și Moldovei, Alexandru Ghica (1834-1842) și Mihai Grigore Sturza (1834-1849), pe lângă sultanul Mahmud al II-lea (1808-1839), acum 175 de ani, Turcia le-a recunoscut Principatelor Române dreptul de a avea o flotă comercială proprie, care să navige pe Dunăre sub pavilion național.

Steagul tricolor, cu cele trei culori alb, galben și roșu, a fost adoptat ca steag al armatei muntene în anul 1834. În cartea sa „Steagul, Stema României, Însemnele Domnesci, Trofee”, colonelul, ulterior general, P.V. Năsturel deduce (p. 50, 51) după planșa colorată ce figura în „Anuarul Principatului Țării Românești” (tipărit în anul 1842 sub domnia lui Alexandru Ghica Voievod), că steagul era cel tricolor.

Cu trei ani însă înaintea cărții lui Năsturel, maiorul, ulterior general I. Popovici, din Cavalerie, fost șef de stat major al Diviziei a VII-a Infanterie și fost profesor al Cursului de Organizare și Mobilizare la Școala Superioară de Război, publicase în anul 1900, la Tipografia Leon Friedmann din Roman, lucrarea „Organizarea Armatei Române”. În primul volum al acesteia, autorul semnala (p. 95) existența unui firman prin care „*se aprobă, după cererea Domnitorului, ca drapelele de la corăbiile românești neguțătorești să fie din două culori, galben și roșu și să aibă pe dânsule și stele, iar la mijloc pasăre albastră cu un cap*”. Iată textul invocat - un hațișerif împărátesc și nu un firman -, așa cum a fost publicat în „Buletin. Gazeta Oficială a Țării Românești” nr. 34 de duminică, 14 octombrie 1834 (p. 144): „*Înalta aceasta poruncă a Mea să va pune în lucrare întocmai.*

Deosebiturile între Domni și alesurile între cei mai însemnați ai neamului creștinesc, cel ce le orânduiește acum prin împărătească Mea voință, Oblăduitor al Țării Românești Alexandru

Ghica Vodă, fie-ți sfârșitul cu bine. [...] Nr. 3 Pentru Steag, Deosebitule între cei mai aleși ai neamului lui Isus, tu Oblăduitorule al Valahii Alexandru Ghica Vodă fie-ți sfârșitul cu bine! Ajungând această a Noastră Împărătească poruncă, știut să-ți fie că pe lângă Împărăteștile Noastre înalte daruri revărsate către supușii Noștri Rumâni, binevoind, aprobăm după a ta rugăciune, și dare de steaguri, atât pentru corăbiile cele negustorești ce plutesc în limanuri și alte schele Împărăției Noastre, cât și pentru oștirile cele întocmite spre paza bunei orânduiei l Țării.

Drept aceia prin Înalta Noastră Împărătească poruncă, să dă la corăbiile cele negustorești steag cu fața galbenă și roșie, având pe dânsul și stele și la mijloc pasăre albastră cu un cap. Iar la acele ostășești alt steag cu fața roșie, albastră și galbenă, având și acesta stele și pasăre cu un cap la mijloc, precum de către Noi s-a găsit cu cale. Poruncim dar ca toate corăbiile ce vor pluti cu acest steag sau în boazul Țarigradului sau în alte părți ale Împărăției Noastre, să rămâie cu totul nesupărate de către slujbași ce se vor afla într-

acele locuri, care aceasta s-au făcut cunoscut și către al Nostru Căpitan Pașa și către alți asemenea ai Noștri slujbași la câți s-a convenit. Asemenea s-au dat aceasta după cuviința și la recunoștința Elgiilor prietenilor curții, ce se află în Împărăteasca Noastră Capitală, ca fie și care prietenă oblăduire să ocrotească și să dea tot ajutorul acestor corăbii, când să vor afla în apele ținuturilor lor.

Tu dar Oblăduitorule acestui Prințipat, primind acest al Nostru semn îl vei face cunoscut atât la corăbiile negustorești ale Valahiei cât și la oștirile țării, spre a ști că și s-au dat voie să aibă aceste pomenite steaguri și te vei sili a aduce întru îndeplinire această a Noastră poruncă. S-a scris la începutul lunei lui Rebiulevel 1250". Așadar, alegerea tricolorului aparține domnitorului Alexandru Ghica (1834-1842). La cererea fomulată în aceeași idee de Mihail Sturza, sultanul a răspuns că „s-a hotărât de cuviință să se sloboade [...] la neguțătoreștile vase ale Moldovei ce se poartă pe Dunăre voie de a purta steag cu stele și cap de bou, cu vopsea roșie și vânăță”.

Ca urmare a acestor înlesniri, „*Curierul românesc*” din 27 martie 1836 anunța că „... pavilionul românesc, necunoscut până aici, fâlfâie iute în acest minut pe țărmurile Bosforului și până în portul Marsiliei”.

În patrimoniul Muzeului Național de Istorie a României se află un pavilion al navei de comerț „HATMANUL VILLARA”, identic cu descrierea din hațișeriful de mai sus, care fusese depus de către Ministerul de Interne, în 1835, la Arhivele Statului.

Pavilioanele bastimentelor de război și vaselor de comerț

După unirea Principatelor Române, în anul 1860 domnitorul Alexandru Ioan Cuza a încuviințat instituirea pavilionului unic al Flotei, rezultat din îmbinarea steagurilor Moldovei și Munteniei. Pe acest pavilion, culorile eru dispuse orizontal, de sus în jos, în ordinea roșu, galben și albastru. În centru era imprimată stema țării, de ale cărei însemne ale puterii – buzduganul și sabia – era prinsă o eșarfă roșie, cu deviza „HONOR ET PATRIA”.

Prin Înaltul Decret Regal nr. 1983 din 24 aprilie 1922, se stabilea: „Pavilionul bastimentelor de război este format din un pavilion dreptunghiular în culorile naționale,

având pe galben stema Regatului României. Pavilionul prova este format din un pavilion pătrat de culoare galbenă, având în mijloc stema Regatului României și de jur împrejur un chenar roșu. Aceste două pavilioane sunt purtate de bastimentele de război după prescripțiunile Regulamentului asupra serviciului la bordul bastimentelor de război. Stabilimentele militare aparținând Marinei vor arbora la serbările naționale pavilionul de război”.

Ca urmare, la 15 august 1923, cu prilejul Zilei Marinei Române, au fost distribuite unităților Marinei noile pavilioane și stindarde. Cu acest prilej, comandorul Vasile Scodrea, comandantul Diviziei de Mare a subliniat: „*România Mare, făurită prin vitejia ostașului român [...] a înlocuit stema Țării prin una care să arate tuturor fapta mare a Unirii și hotărârea nestrămutată de o păstra. Această înlocuire a atras și pe a drapelului, sau mai bine a pavilionului, cum îi spunem noi, marinarii. Știm cu toții ce este drapelul. El reprezintă oriunde s-ar găsi, pe uscat ca și la bordul vaselor, în mările depărtate, Țara, onoarea Armatei și gloria ostașilor săi. De aceea, ostașul este dator să-și jertfească viața pentru onoarea, gloria și demnitatea drapelului! Încredințându-vă din Înalt Ordin acest nou pavilion, vă cer să puneți*

toată inteligența voastră, toată priceperea voastră, toată munca voastră pentru ca el să fâlfâie cu mândrie la bordul vaselor în orice împrejurare, dar mai ales când țara ar face iarăși apel la noi”.

După preluarea noilor pavilioane de către comandanții navelor, s-a ordonat „Gardă la pavilion!”, iar la comanda „Sus!” dată de distrugătorul *Mărășești*, în bubuitul a 21 de lovituri de tun, s-au ridicat la bastonul din pupa noul pavilion cu stema României Mari.

Respectul și simbolistica pavilionului navei s-au perpetuat cu sfințenie indiferent de epocă sau forma de guvernământ, modul de păstrare și ceremonialul de arborare și coborâre fiind stabilite prin Regulamentul serviciului la bordul navelor militare și comerciale. Mai mult, pavilionul ridicat pentru prima dată la navă sau cu care nava a participat la activități importante este declarat obiect de patrimoniu și are valoare istorică pentru echipaj. La ieșirea din serviciu, acesta este predat navei care va primi

aceeași denumire sau, după caz, Muzeului Marinei Române. De asemenea, data înmănării pavilionului navei desemnează și intrarea oficială a acesteia în serviciul Forțelor Navale.

Simbol exterior al naționalității unei nave, în anumite circumstanțe pavilionul se mai poate întrebuința pentru a indica un doliu, o sărbătoare, un salut etc.

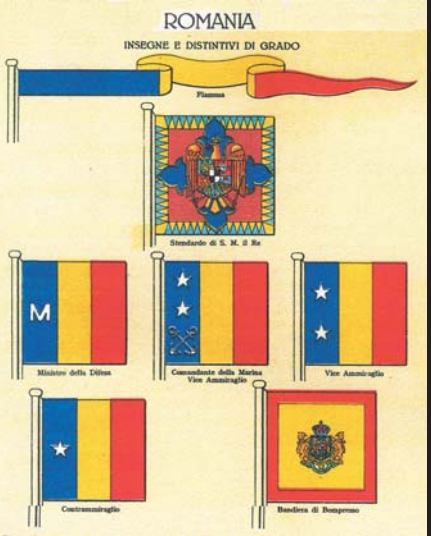
Salutul marinăresc face parte din ceremonialul tradițional stabilit pe baza obiceiurilor și normelor marinărești unanim recunoscute pentru primirea navelor, persoanelor oficiale, cu ocazia vizitelor și pe timpul întâlnirii navelor pe mare sau fluviu. Astfel, în conformitate cu regulile protocolului maritim, navele militare răspund la salutul navelor comerciale proprii sau ale altor state prin coborârea și ridicarea lentă a pavilionului până la o treime din lungimea saulei.

Pavilionul de onoare

În flotele cu tradiție există obiceiul ca la bordul navelor al căror nume este legat de un ținut, un oraș sau o familie, reprezentanții acestora să înzestreze nava cu un pavilion de onoare, care se ridică la pupa în timpul unei lupte sau la anumite solemnități.

a subliniat: „*Însemnatei ceremonii religioase, ce a avut loc la bordul acestui bastiment, prin botezul copilului camaradului nostru, comandorul Pantazi, comandantul vasului, îi urmează înălțătorul ceremonial marinăresc: „Gardă la pavilion! Atențiune! Sus!”*

Acestea sunt comenzile regulamentare ce se dau pentru ridicarea pavilionului (drapelului) național de război, la bastimentele de război. „*Ocazia ce ni se prezintă astăzi pentru săvârșirea acestui ceremonial, o datorăm frumoasei inițiative și dărnicii domnului și doamnei Leon Cantacuzino, donatorii acestui admirabil pavilion de război, pentru crucișător. Acest dar, cu adevărat princiar, ca și familiile din care descend donatorii, este primul la noi în țară, care se dă Marinei în asemenea condiții. Aducând din partea întregii Marine cele mai călduroase mulțumiri donatorilor, îi rog să primească și din partea mea cele mai afectuoase felicitări pentru acest înalt act național. Domnule comandant, vă încredințez dumneavoastră, ofițerilor și echipajului crucișătorului acest pavilion de război special, cu încrederea desăvârșită că veți face totul pentru a-l păstra falnic înălțat, la locul de onoare, în toate ocaziile excepționale, pentru gloria Marinei și mărirea neamului nostru”.*

Un obicei cu o semnificație profundă, care merită să fie reluat și perpetuat în cadrul Forțelor Navale Române.

Pavilioanele navelor decorate

Navele distinse cu ordine ale României primesc pavilionul împreună cu panglicile decorațiilor. Când unitatea de nave este distinsă cu ordine, semnul distinctiv este purtat de nava-comandant. Astfel, prin hotărârea Ministerului Aerului și Marinei, încă din anul 1937 s-a hotărât: „Pavilionul de ancoră va avea culoarea panglicii ordinului cu care a fost distinsă, având în mijloc desenul în culori al ordinului respectiv. Pe partea dinaintea comenzii sau a block-hausului vor avea aplicată macheta decorației în dimensiune de circa 40/40 cm.

Cele distinse cu Semnul onorific de 25 și 40 ani de serviciu vor purta flamura în culorile acestei medalii, chiar atunci când la același arbore se ridică și o marcă distinctivă sau de comandament.

La navele decorate cu mai multe ordine, pavilionul de ancoră, macheta din prova și flamura vor fi cele corespunzătoare ordinului cel mai mare în grad”. Prin Î.D.R. nr. 1680 din 15 mai 1931, la 27 mai 1931, pavilioanele monitoarelor I.C. Brătianu și Mihail Kogălniceanu și al vedetei nr. 6 *Maior Nicolae Grigore Ioan* au fost decorate la Cernavodă cu Ordinul „Steaua României” cu spade în gradul de cavaler, cu panglică de „Virtutea Militară”, „pentru bravura și disprețul de moarte de care au dat dovadă ofițerii și trupa în timpul luptelor din anul 1916 din lungul Dunării, precum și în cele de la Turtucaia, susținând flancul drept al armatei de uscat și în luptele de artilerie din fața Tulcei, unde a împiedicat inamicul să ocupe Delta Dunării”.

La aceeași dată, în prezența întregului guvern și a foștilor comandanți ai unităților din vremea primului război mondial, regele i-a decernat veteranului bric *Mircea* „Semnul onorific pentru 40 de ani de serviciu”. Cu acest prilej, viceamiralul Mihail Gavrilescu, comandantul Diviziei de Dunăre a subliniat: „...în numele tuturor acelor care au căzut sau care au servit ori servesc sub cutele acestor drapele, vă asigurăm că recunoștința noastră va fi veșnică, vă asigurăm că aceste drapele decorate vor simboliza și în viitor, cu mai multă tărie pentru marinarii Diviziei de Dunăre, Țara și Tronul, Neamul și Regele, îmbrăcându-le în aureola cinstei lor ostășești, le vor respecta, iubi și apăra cu prețul vieții lor”. Referindu-se la semnificația acestei festivități, la recepția organizată la Cercul Militar, regele Carol al II-lea a afirmat: „Astăzi n-ați sărbătorit deci numai trecutul dar și viitorul mândrei noastre Marine. Sprijiniți pe aportul moral din trecut, voi să ridicați și mai sus flamura Marinei Române. Disciplina și dragostea de mare să vă fie lozincă. Ridic paharul meu pentru spiritul lui „MIRCEA”, care trebuie să fie făclia ce trebuie să călăuzească Marina Română spre calea gloriei și a propășirii”. Întrucât se împlineau 30 de ani dela intrarea în serviciul Marinei Regale, la 22 octombrie 1938, cu prilejul ceremoniei de inaugurare a renovării monitoarelor, regele Carol al II-lea a acordat la Galați *Semnul onorific pentru XXV de ani de serviciu* monitoarelor I.C. Brătianu, Lahovary, Lascăr Catargiu și Mihail Kogălniceanu, precum și vedete.

De asemenea, pentru faptele de arme săvârșite în timpul celui de-al doilea război mondial, prin Î.D.R. nr. 2253 din 13 august 1943 au fost decorate cu Ordinul „Steaua României” cu spade în grad de ofițer și panglică de „Virtute Militară” pavilioanele distrugătoarelor *Regina Maria*, *Regele Ferdinand*, *Mărășești* și *Mărăști*, submarinului *Delfinul*, torpiloarelor *Smeul*, *Sborul* și *Năluca*, canonierelor *Lt. cdor. Stihii*, *Dumitrescu* și *Ghiculescu*, puitorului de mine *Amiral Murgescu*, precum și al crucișătorului auxiliar *Dacia*. ■

Marinarii și-au comemorat eroii

Pe data de 28 mai, de marea sărbătoare creștină a Înălțării Domnului, a fost celebrată și Ziua Eroilor. Cu acest prilej, militarii din structurile Forțelor Navale Române au participat la ceremoniile militare și religioase, cu depuneri de coroane de flori, organizate în toate garnizoanele de marină. La Constanța, manifestările dedicate Zilei Eroilor s-au desfășurat la Cimitirul Central, la monumentele eroilor din primul și al doilea război mondial, la grupul funerar al eroilor căzuți la Revoluția din decembrie 89 și la monumentul eroilor evrei din al doilea război mondial. La ceremonialul depunerii de coroane și jerbe de flori au fost prezenți reprezentanți ai Forțelor Navale, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, autorităților publice locale, Ligii Navale Române, veterani de război, cadre militare în rezervă și în retragere. Ceremonii militare de depuneri de coroane de flori au fost organizate și în garnizoanele București, Mangalia, Brăila, Babadag și Tulcea. De asemenea, Cercurile Militare ale Forțelor Navale au organizat activități culturale, expoziții de carte și pictură, gale de filme documentare, concursuri și spectacole de muzică și poezie, dedicate Zilei Eroilor. (O.B.)

Ziua de 26 iunie a fost proclamată Ziua Drapelului Național prin Legea nr. 96 din 20 mai 1998. Conform legii, această zi a fost marcată de către autoritățile publice și de celelalte instituții ale statului prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative, cu caracter evocator sau științific, consacrate istoriei patriei, precum și prin ceremonii militare specifice, organizate în cadrul unităților Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne. Vineri, 26 iunie Forțele Navale Române au participat cu efective, alături de comandanții de garnizoană, veterani, membri ai Ligii Navale și reprezentanți ai administrației publice și locale la ceremoniile militare și religioase organizate cu prilejul sărbătoririi Zilei Drapelului Național, în garnizoanele de marină, Constanța, Brăila și Tulcea. (M.E.)

Muzeul Marinei Române în atenția constănțenilor

Azimuth
cultural

Noaptea Muzeelor

Florin STAN,
Muzeul Marinei Române

În cadrul programului cultural „Noaptea muzeelor”, organizat la nivelul întregii Europe din anul 2005, în noaptea de 16-17 mai, Muzeul Marinei Române a stat la dispoziția publicului printr-un program special de vizitare gratuită. Ajuns la a cincea ediție, anul acesta programul a avut ca temă „Muzeele și turismul” și a fost organizat la nivel internațional sub înaltul patronaj al UNESCO și al Secretariatului General al Consiliului Europei, fiind monitorizat de Ministerul Culturii și Comunicațiilor din Franța. Înscris oficial în cadrul acestei prestigioase manifestări cultrale, Muzeul Marinei

Române a stat la dispoziția publicului printr-un program special gratuit prelungit de sâmbătă, de la orele 09.00, până la ora 01.00 a zilei de duminică. Manifestările dedicate acestui important eveniment din viața muzeelor din întreaga lume, au debutat pe 16 mai, la Muzeul Marinei Române cu vernisarea unei expoziții de inspirație marină și manifestarea tematică „Europa maritimă - desene pe asfalt”, desfășurată de către copiii Grădiniței „Tom Degețel” sub coordonarea muzeografului dr. Ion Rîșnoveanu. Ziua a continuat cu activitatea „Nava-școală «Mircea» - simbol și tradiție a Marinei Române”, care a constat în evocarea a 70 de ani de când nava-școală *Mircea* a intrat în serviciul Forțelor Navale Române (17 mai 1939-17 mai 2009), manifestare care a reunit tineri și cadre didactice din învățământul liceal constănțean. Până la ora închiderii instituției, publicul vizitator a mai putut asista în cadrul vizonării expoziției permanente a Muzeului Marinei Române la o serie de prelegeri pe teme istorice însoțite de proiecții interactive, beneficiind și de ghidaje de specialitate.

Numărul vizitatorilor care au trecut pragul instituției cu prilejul organizării programului special „Noaptea Muzeelor” a fost de 3.142.

Muzeul Marinei Române va continua seria manifestărilor culturale aparte dedicate publicului larg și menite să atragă un număr cât mai mare de vizitatori, nefiind ignorate însă nici manifestările științifice sau dezbaterile care vor reuni specialiști ai Marinei și istorici în jurul abordării unor subiecte majore din trecutul navigației și Marinei Române.

Muzeul Marinei Române, a fost joi 21 mai gazda lansării cărții „Geopolitica Romaniei”. La eveniment au participat reprezentanți ai unităților de marină din garnizoana Constanța, Ligii Navele Romane - filiala Constanța, Clubului Amiralilor, Bibliotecii Județene „I.N. Roman”, Grupului Mobil de Jandarmi „Tomis”, Direcției Județene a Arhivelor Constanța și ai Asociației Veteranilor. Lucrarea a fost prezentată publicului de comandorul dr. Stefan Georgescu, șeful de stat major al Comandamentului Flotei și conferențiarul universitar dr. Vasile Nazare, de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Volumul semnat de Vasile Simileanu și Radu Sageată, membri ai Asociației de Geopolitică Ion Conea, prezintă în cele șase capitole o incursiune în istoria geopoliticii naționale și studiarea impactului așezării și poziționării geografice a României asupra politicii sale externe și interne. La finalul activității, invitații au vizitat expoziția permanentă a Muzeului Marinei. (M.E.)

Cercul Militar Constanța, reprezentat de Gigi Dumitrele, a participat la festivalul concurs de muzică folk „Voci tinere” de la Caracal, ediția a IX-a. La festival, Gigi Dumitrele, membru al studioului de specatcole speciale „Sonar”, al Cercului Militar Constanța, a obținut locul I la secțiunea „Interpreți de Muzică Folk”. După o absență de 20 de ani, Gigi Dumitrele urcă din nou pe scena festivalurilor și câștigă premiul I, reiterând astfel momentul din 1986 când la festivalul „Imn vetrei străbune”, maestrul Tudor Gheorghe îi înmâna artistului marele premiu. „Așteptare”, „Metempsihoza” și „Drumul spre mine” sunt piesele pe care Gigi Dumitrele le-a cântat pe scena festivalului „Voci tinere” și care i-au și adus marele premiu. Cele trei piese sunt creații proprii pe versuri de Cătălina Crețu care vor fi incluse pe albumul „Soarele m-a văzut târziu”, alături de alte creații originale ale artistului. (O.B.)

Liga Navală Română și arta

„Apa în viziunea artiștilor români”

Olivia BUCIOACĂ

La începutul lunii iunie, Galeria Artelor a Cercului Militar Național a găzduit, cu ocazia Zilei Apelor Române, vernisajul „Apa în viziunea artiștilor români”, manifestare culturală, cu expoziție de pictură și sculptură. Evenimentul a avut un caracter mai amplu și a fost organizat de Careul Tineretului al Ligii Navale Române, filiala București, în colaborare cu Statul Major al Forțelor Navale, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Federația Română de Yachting, Yaht Clubul Regal Român și Palatul Cercului Militar Național. Tablourile și sculpturile expuse au fost impresionante ca stil și prezentare. Am avut ocazia să descoperim lucrări ale pictorilor Dimitrie Știubei, Ion Țarălungă, Nicoleta Iorga, Ion Grigore, Tudor Meiloiu, Minu Movilă, Elena Dăscălescu, Ioana Enescu, Mihai Mănescu, Radu Aftenie și mulți alți pictori și sculptori cunoscuți atât în țară cât și peste hotare prin lucrări de artă de mare valoare. Sculptura a fost la înălțime și prin formele cosmice tăiate în marmură ale lui Laurențiu Manuel Macarie, membru al Careului Tineretului și organizator al expoziției: „Pentru mine a fost mult mai ușor de organizat, deoarece îi cunosc pe toți artiștii care au expus. Cu marea majoritate sunt prieten sau eu făcând masterul la arte, mulți sunt profesori de-ai mei. Aici au expus Radu Aftenie, nominalizat de două ori omul anului în sculptură în Anglia, Nicolae Iorga, un mare maestru care acum are expoziții în Franța. Și tot aici a expus și unul dintre doctorii în artă Mihai Mănescu. În general sunt pictori și sculptori de valoare în această expoziție.”

Muzeul Marinei Române a întregit expoziția cu patru tablouri de colecție semnate de comandorul Dimitrie Știubei și cărți și reviste de colecție, reunite într-o miniexpoziție cu titlul „Liga Navală Română și Marea Noastră - simboluri ale istoriei apelor române”, în timp ce Grupul Mass-

Media al Forțelor Navale a participat cu mai multe numere ale revistei Marina Română. Organizatorii au avut ideea și dorința ca la vernisaj să fie incluse mai multe activități, astfel au avut loc recitaluri de poezie și lansări de carte, „Maimuța de mătase” și „Ființe dificil de fixat” ale doamnei Elena Toma și recitalul grupurilor „Karisma” și „Pardon”. După-amiaza a fost înfrumusețată de corul de copii al Ligii Navale Române „Triolet”, dirijat de profesoara Arta Barbu, care și-au lansat, cu această ocazie și un nou album de muzică.

Contraamiral de flotilă (r.) Ioan Marian, președintele Ligii Navale Române: „Mi s-a părut o manifestare excepțională prin prisma calității valorice a lucrărilor expuse și prin prisma implicării. Mă refer și la grupul minunat de copii, condus de doamna profesoară Barbu, de asemenea membră activă a Ligii noastre, în fața cărora îmi scot pălăria. Le mulțumesc pentru că au acceptat să vină să se manifeste aici și îi felicit din suflet pe cei din grupa de tineret a filialei București a Ligii Navale Române. Mi-aș dori ca în întreaga țară pe unde avem filiale să existe astfel de oameni, cu astfel de preocupări, cu astfel de suflete și astfel de

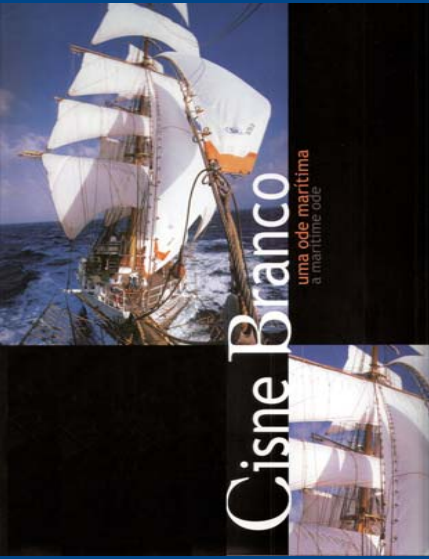
manifestări. Atunci cu certitudine în jurul Ligii Navale ar veni multă lume pentru că ar avea de ce.” Comandorul Aurel Benedict, șeful secției învățământ, tradiții și regulamente din Statul Major al Forțelor Navale: „Evenimentul mi s-a părut foarte frumos organizat, a beneficiat de aportul unor critici importanți de artă, de poeți și scriitori care au adus o contribuție deosebită la dezvoltarea ideii de mare și a profesiei de marinar în general. Liga Navală prin întreaga activitate pe care o desfășoară contribuie la dezvoltarea artei marinărești și a artei în general în rândul populației capitalei și a tuturor locuitorilor din această țară.”

Expoziția de la Cercul Militar Național a fost un succes atât prin calitatea lucrărilor de artă plastică, sculptură și pictură, cât și prin numărul mare de vizitatori. Să strângi mai mulți oameni într-un loc așa de restrâns care este arta nu este puțin lucru și se pare că vernisajul de la Cercul Militar București a încercat să rupă barierele indiferenței față de artă. Manifestarea a fost un eveniment frumos, pentru că vorbim de artă, un vernisaj care a meritat să fie văzut, apreciat și consumat de orice iubitor de frumos. ■

Conferință religioasă la Cercul Militar Mangalia

Curcile militare din garnizoanele Tulcea, Mangalia sau Constanța continuă să rămână adevărate punți de legătură între Forțelor Navale și societatea civilă, prezentând activitățile și misiunile acestei categorii de forțe ale armatei. În ideea promovării imaginii Forțelor navale s-a înscris și organizarea Conferinței „Episcopia Ortodoxă română din America la 80 de ani, 1929 – 2009”, conferință susținută de preotul dr. Cezar Vasiliu din Montreal, Canada. Prezent pentru al cincilea an consecutiv la Cercul Militar din Mangalia, preotul dr. Cezar Vasiliu a reușit să captiveze audiența (prezentă totuși în număr restrâns în sala mare a Cercului Militar Constanța), determinându-i parcă pe cei prezenți să uite preț de câteva ore de grijile cotidiene și să-și îndrepte atenția spre divinitate. (M.E.)

Cisne Branco. O odă maritimă. Vă prezentăm un altfel de album de navă, al unui velier în special, o încercare „artistică” de data aceasta. *Cisne Branco* (Lebăda Albă) este velierul școală al Marinei Militare a Braziliei, navă soră cu *Stad Amsterdam* iar albumul, bilingv în engleză și portugheză, este rezultatul unui parteneriat între Marina Militară și Eletronuclear (iată așadar că în alte părți se pot realiza parteneriate și sponsorizări tocmai pentru a se putea depăși dificultatea reprezentată de costurile unui astfel de proiect). Albumul se dorește a fi o încercare „foto-poetică” cum îl definesc autorii deoarece este o îmbinare între fotografiile lui Marcelo de Paula, un fotograf

care a experimentat viața și rutina la bord timp de trei luni și poezia lui Fernando Pessoa, K.Kavafis, Castro Alves, Lucimar Luciano, Aline Isaia Spletstöner și alții. Designul grafic este unul adecvat ideii cu spații ample rezervate fotografiei punctate de versurile inspirat alese. Albumul a fost gândit în detaliu, de exemplu pentru a nu strica imaginea artistică nu există nici măcar numerotarea paginilor sau explicațiile fotografiilor care apar abia la final într-un index fotografic. Evident nu veți găsi aici date tehnice, istoricul navei, galeria comandanților sau cronologia voiajelor. Calitatea grafică este una de excepție (nici nu se putea altfel!), cu coperti cartonate, supracopertă și hârtie de lux. Din păcate nu puteți intra în posesia lui decât ajungând la bord sau, poate, dacă vă este oferit de comandantul navei.

Buque Escuela „Embajador del Ecuador por los mares del mundo” (Nava Școală Guayas. „Ambasadorul Ecuadorului pe mările lumii”), f.a. GrafiCorg, Guayaquil, Ecuador, 169 p.. Un alt album de navă în ediție de lux, de data aceasta în sensul clasic al genului dar care, iarăși, nu poate fi cumpărat din librării ci doar primit de la comandantul navei. Insistăm asupra acestor albume de navă și pentru a sublinia faptul că *N.S. Mircea* nu dispune nici măcar acum, în anul 70 al existenței sale, de un astfel

SEMNAL EDITORIAL

de util instrument de promovare. Formatul și dimensiunea permite lucrării să abordeze pe larg problematica, cuprinzând secțiuni mari dedicate Ecuadorului-țară maritimă, denumirii navei – Guayas, istoriei navei școală (a intrat în dotare în anul 1977), portului de ataș Guayaquil, marșurilor internaționale (26 până în prezent, cu hărți și detalii), vieții la bord (aici găsiți și planurile punților și ale arboradei), pregătirii cadeților la bord, tradiții navale, concursuri marinărești la bord, galeria comandanților, etc. Textul este minimalist (dar nu lipsit de informații suficiente) accentul fiind pus pe fotografii (numeroase și unele de mari dimensiuni). Evident, integral color, hard cover și supracopertă respectând și confirmând stilul și ținuta – cunoscute tuturor acelor care le-au văzut sau vizitat – velierelor școală sud-americane. (B.D.)

ECHIPAMENT MARINĂRESC

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) Îmbrăcăminte croită după un tipar anume și purtată obligatoriu de persoanele din armata marinei – Prinde cravata. 2) Bucată de pânză ținută în mână de cei dragi familiilor de marinari și folosită ca „rămas bun” pentru cei plecați în cursă – E cusut pe suprafața uniformelor, la mâneci, guler. 3) Des! – Tare la ... costum! – Obiect de veșmânt din lână sau bumbac, ce acoperă corpul în partea de sus. 4) Vigilența, ce-i determină pe marinari – Reduce jocul la table. 5) Cousteau în fond! – Banii ... din poleială! 6) A ajusta îmbrăcăminte după statura fiecărui angajat al marinei – Pânză din port – Tul marginal! 7) Dispu! la haină! – Localitate în Israel – Chiot la Maliuc! 8) Țăruș în vie – Compact. 9) Culoarea unei uniforme pentru matrozi (ca ...marea) – Tesut din petlițe! 10) Stă pe cal (var.) – La caiac! – Luat din tricouri! 11) Pustnic – Ajutor în caz de înec, alcătuit dintr-o bucată de plută pânzată pe deasupra și vopsit în roșu cu alb.

Vertical: 1) Pânză cu ... încrețituri – Îmbrăcăminte de mătase, pânză, ce se poartă peste piele. 2) Accesorii la uniforme, de obicei din metal, sidef – Stârv. 3) Ștaif în dreapta! – Prefix cu sensul „înăuntru” – Calculator vechi. 4) Graniță păzită de grăniceri pe uscat și de marinari pe apă, cu uniforme specifice. 5) MARINA ROMÂNĂ – Părăsit. 6) La urma ... uniforme! – Erudiți. 7) Matroz – Merge înapoi la ... hanorac! 8) Primele la echipament! – Dungă pe margini! 9) Diafani, eterici – Cusută cu răuri , în port – La eghileți! 10) Găici tăiate! – Costum pentru marinari. 11) Șarpe cu clopoței – Echipament ... rezervat.

Dicționar: USTE, ELOT, ICO, ESO.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, LA MALUL MĂRII:

Orizontal: 1) SPLAI - FALII. 2) T - INOTATORI. 3) RIA - TARMURI. 4) UM – OAC – OP - M. 5) NECK – UVS - A. 6) GNU – STAFETA. 7) ASTIA - SENAL. 8) ERA - PARAMA. 9) I – I – DARA - AM. 10) CHELOSI - ANA. 11) BARCA - EUXIN.
Vertical: 1) STRUNGA – ICB. 2) P – IMENSE – HA. 3) LIA - CUTRIER. 4) AN – OK – IA - LC. 5) IOTA – SA - DOA. 6) TACUT - PAS. 7) FAR - VASARIE. 8) ATMOSFERA - U. 9) LOUP – ENA - AX. 10) IRR – ATAMANI. 11) IIIM - ALAMAN.

Ochiul Flotei

▲ 17 iunie 2009, dragorul maritim **Sublocotenent Alexandru Axente (30)**, Marea Neagră.
Instantaneu din timpul exercițiului de transfer de materiale ușoare desfășurat între dragorul maritim **Sublocotenent Alexandru Axente (30)** și nava **Priboy (63)** din Bulgaria, în timpul exercițiului MCM POSEIDON 09.
Foto: Ștefan CIOCAN

▲ 11 iunie 2009, aerodromul Tuzla, Constanța.
Instantaneu de la antrenamentul scafandrilor de luptă de salturi cu parașuta tip aripă.
Foto: Ștefan CIOCAN

◀ 17 mai 2009, Nava Școală **Mircea**, Oceanul Atlantic.
„Cadeții pe vergi”, la plecarea Navei Școală **Mircea** din portul Tenerife, Insulele Canare, spre portul Hamilton din Insulele Bermude.
Foto: Liviu NISTOR

► 9 mai 2009, Muzeul Marinei Române, Constanța.
Promovarea carierei în Forțele Navale în rândul copiilor de la școlile constănțene.
Foto: Ștefan CIOCAN

